ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون ٥

شہید پیغام

بسم الله الرحمن الرحيم

فرمانِ الهی

ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم واموالهم بان
لهم الجنة ط یقاتلون في سبیل الله فیقتلون
ویقتلون قف وعدًا علیه حقا في التوراةِ والانجیل
والقرآن ط ومن اوفی بعهده من الله فاستبشروا
ببیعکم الذی بایعتم به ط وذالک هوالفوز
العظیم ۝

(التوبة : ۱۱۱)

ترجمه

هرآئینه خداوند خریده است از مسلمانان جان ایشان را و مال ایشان را بعوض آنکه ایشان را باشد بهشت
جنگ می کنند در راهِ خدا پس می کشند وکشته می شوند وعده ییکه لازم است بر خدا به تحقیق در توریت
وانجیل وقرآن وکیست وفاکننده تر بعهد خویش از خدا ؟ پس شادمان باشید باین فروختن خود که معامله کردید
بان واینست پیروزی بزرگ .

بسم الله الرحمن الرحيم

شهید پیغام

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا زموږ هدف دی.
حضرت محمد (صلعم) زموږ رهبر دی.
قرآن کریم زموږ قانون دی.
فی سبیل الله جهاد زموږ لار ده.
د خدای (ج) په لار کې شهادت زموږ لوړه هیله ده.
استقلال زموږ عزت دی.
شرعي حجاب زموږ پت دی.

د افغانستان د مجاهدینو اسلامي اتحاد نشراتي ارگان

د ۱۴۰۳ هـ ق کال، د شعبان او رمضان میاشتې، لمړی کال (۸-۹) گڼه

نیولیک

گڼه	مضمون	مخ
۱	حل سیاسی یا حیلهٔ سیاسی	٤١
۲	چې بیا و نه غولیږی	٦
۳	عقل غلام فقر	۱۰
٤	د ایمان نقش په	۱۲
٥	معیارهای منحط	۱۷
٦	آری ای شهید	۱۹
۷	د جهاد د سره سنگر	۲۱
۸	تربیهٔ اولاد	۳۱
۹	روژه	۳۳
۱۰	خاطره هایی از	۳۷
۱۱	نظریه سیاسی اسلام	٤٦
۱۲	جغرافیای ملت خوار	٤٨
۱۳	خونین کفنان	٥۰

ف . م . فایض

حل سیاسی یا حیلهٔ سیاسی

امپراطوری استعمار پیشهٔ روس سالها قبل خیال اشغال افغانستان را پخته بود وبرای نیل به این مأمول از طریق کا - جی - بی مؤسسهٔ شیطانی و جاسوسی این کشور،عناصر پست و نحیف العقل را در افغانستان به یک مشت پول خریدند وآنهارا برای زمینه سازی ازعان فرهنگ منحط کمونیزم استخدام کردنداین عناصر خودباخته وخودفروخته که با کمال صداقت حلقه بردگی زمامداران روس را بگوش کرده بودند درین راه شب وروزتلاشهاومساعی زیادی بخرج دادند و در اقشار مختلف کشور بمنظور هماهنگ ساختن آنها بمنظور پا یکوبی به ساز کرملین دست بکار شدند و تعدادی از جوانان کشور را که حکومتهای فاسد وقت آنها را از تعالیم اسلامی بدور نگهداشته بودند و ذهنیت شان آماده پذیرش هر نوع تعلیم بود فریب دادند.روس بعد از تپ وتلاش زیاد وخرچ هزینه هنگفت درین راه توانست درسال ۱۳۵۲ ش - مهرهٔ اصیل ترش (داؤد) بر کرسی اقتدار افغانستان بشاند . این خون آشام و سفاک بدستور بادارن روسی اش تعداد کثیری از جوانان هدفمند و خدا پرست و علمای ربانی را در کشتار گاهای دولتی پای دار آویختند و یا هدف گلوله قرار دادند .

تحریک اسلامی افغانستان با وجود آنکه افراد برجستهٔ خود را ازدست داد (شهید شدند) و یا در سلولهای تاریک محبسهای پروردگان روس درانتظار به‌آغوش کشیدن‌شاهد شهادت‌لحظه شماری میکردند ، از پا نیفتاد و مبارزاتش را همچو سابق علیه کفر ادامه داد

روس دانست که نور منیر اسلام در افغانستان دل ظلمتها را میشگافند واز مشرق آمال مردم مؤمن وخدا پرست این دیار سربدر میکند بناءً یاردیرینه‌اش رابکام مرگ فرستاد ویکی دیگر از غلامان اصیل خود را روی صحنه آورد ولی ازین غلام حرفه یی نیز کاری ساخته نشد وتنی دیگر از خرید گانش را روی کار کرد . سرانجام چون دانست که این همه نیرنگهای شیطانی اش بناکامی انجامید با کمال وقاحت قشون وحشی اش رابخاک افغانستان سرازیر نمود و با مردم ما وضعی راپیش گرفت که چنگیز درقرن هفتم هجری بابلاد اسلامی اختیار نموده بود واین چنگیز قرن بیست بارها بدتر از چنگیز قرن هفت هجری است این چنگیزیان که نام از علم میبرند یکسره دشمن علم اند - علما را بقتل رساندند وکتاب و کتابخانه‌ها را طعمه حریق ساختند این خون آشامان که بدروغ لاف از احترام بمقام انسان میزنند بقتل عام اولاد آدم کمر بسته اند .

روس که تمام پلانها ونقشه های استعماری اش بمنظور اشغال افغانستان عقیم ماند اخیراً یکی از

نیرنگهای اسبقش را بکار بسته است وآن عبارت است از اغفال مسلمانان بنام «حل سیاسی معضله افغانستان» از زمان اشغال افغانستان توسط روس ها تاحال بارها جلسات موسسه ملل متحد کنفرانسهای ممالک اسلامی ودول غیر منسلک مبنی بر خروج نیرو های روس ازافغانستان دایر گردید وهمه این عمل روس‌هارا تجاوز گرانه قلمداد کردند و فیصله بر خروج قشون خون آشام روس از افغانستان نمودند ولی روس این همه فیصله ها را بباد مسخره گرفت. آیاتقبیح‌روسها از جانب این همه مؤسسات و کنفرانسها برای‌خروج نیرو های تجاوز گر روس بسنده نبود ؟

ملت مؤمن افغانستان درین مراحل حساس تاریخی بایدخوبتر متوجه این‌امر باشند که نماینده گان خود فروختهٔ برسر اقتدار روسی، چه وقت ازطرف ملت افغانستان برای زمامداری کشور برگزیده شدند؟ واین اجیران بی مزد از کدام ناحیه حیثیت نمایندگان‌ملت افغان را حایز شده اند ؟ آیا دلیل نماینده بودن ملت بزعم نوکران روس همین خواهد بود که بابوق و کوس استعمار سرخ همراه با هزار ها تانک و توپ و طیارات بم افگن وارد خاک افغانستان شدند و برای از بین بردن ملت مؤمن افغانستان شب و روز در تلاش اند ؟

ملت قهرمان وبه پاخاسته افغانستان باید دقت نماید این جهادی که خط آن تا بحال بخون یک ملیون شهید تازه تر نگهداشته شده است به چه منظور آغاز گردید واین مردم مسلمان آوارهٔ افغانی که در وضع ناگوار وشرایط خفه کننده در ممالک همجوار بسرمیبرند وتمام هستی و نعم مادی شانرا از دست داده اند بچه منظور ترک دیار کرده اند آیا هم‌اکنون هزاران تن ازهموطنان مؤمن ما بچه منظور عقب میله های محبس طاغو تیان بسر میبرند؟ آیا برداشت این همه رنجهای طاقت فرسا وتن در دادن وآماده شدن بهر نوع قربانی هدفی دارد یاخیر؟

بلی هدف‌برداشت این‌همه آلام ورنجهاهدفی‌دارد بس عالی ومهم واین هدف مقدس حاکمیت قرآن است در سرزمین اسلامی ما اگر بفرض افغانستان آن طوری که روس ها توسط بردگان شان میان مردم ما تبلیغ میکنند وآنهایی که از صحنه جهاد ما گریخته در کشور های فحاش وبی بندوبار غرب بسرمیبرند وبه ساز کرملین وکاخ سفید میرقصند آزاد شود این‌آزادی رامیتوان آزادی گفت ؟ آیااین نوع آزادی !!! ممثل آرمانی که بخاطرتحقق آن یک ملیون شهید و چهار ملیون مهاجر وآواره داده‌ایم خواهدبود ؟ نه هرگز نه

ملت دلیر ومبارز افغانستان !

بدانید که نیرنگها وحیله دشمنان اسلام دیگر در افغانستان بناکامی انجامیده و میخواهد که ازراه تفرقه افگنی واغفال مجاهدین سربکف افغانستان‌بهره برداری کنند،شما که بخاطر حکومت قرآن خدا قیام کرده‌اید ودرین راه متحمل خسارات مالی‌وقربانیهای جانی شده اید این حکم‌خداوند را فراموش نکنید که فرماید :

(و قاتلوهم حتّی لاتکون فتنة و یکون الدین کله لله)

ترجمه : وجنگ (جهاد) کنید با ایشان (کفار) تا آنکه نباشدهیچ فساد (غلبه کفر) و باشد دین (اطاعت) همه اش برای خدا .

متوجه باشید که غفلت ملتها را،نیست و نابود کرده است که نام ونشان شان از صفحه تاریخ‌نیست شده است . ماعملاً دیدیم که غفلت وغنیمت‌شمردن چند روز نشاط تلخ وزهرآگین،ملت ما را بگندام

(بقیه در ص ۹)

محمد زمان مزمل

چې بیا ونه غولیږې!

هسې خو منم چې سپېرې او سپوږې ورځې تا او ستا مؤمنه وطنواله ډېرې ولیدلې او د هر رژیم راتګ مو د جشن په اتڼونو کې پسې وترپولې او بیا دواړو په ډېره بېړه د همدې دروغجنو بدعهدو رژیمونو او د هغه دبې پته واکمنانو څپېړې په مخ وخوړلې ان تر دې چې ما او تا دواړه نن د پاکستان په سوزنده ډاګونو کې د یوې خېمې لاندې د ژوند نه هم نژدې ده چې محروم کړي.

داسې سپېرې ورځې او شوم کسلونه یو د بل پسې جوخت زما او تا د ژوند لمن نیولې او په هیڅ صورت مو نه پرېږدي چې د نیکبختۍ او سعادت د ناوې مخ کاته وکړو. خو دا خبره پخپله ما ته چندان خواشینونکې نه ښکاري او نه پدې برخه کې د زماني او د زمان د خلکو نه دومره ګیله لرم هغه څه چې ما ته دې ترخې تجربې راښوولي او حقیقتاً را ورښودل هغه دا ده چې فقط د خپل ملت د خاص تجربې او با ایمانه هیوادوالو په سرنوشت دې مفتولو بو او بازیو وچیرلم او همدلته ده چې زما زوریدلی هیوادواله زه له تا نه پدې برخه کې جلا کیږم ستا په حال مې د مصیبت او کړاوونو راتلونکې کړې نور هم ویلي کوي او له همدې ځایه ده چې باید تا سره د یو مؤمن کلیوال په توګه په صراحت وغږیږم د زړه او زماني په دهلیزونو کې درته تیارې کوڅې څه ناڅه رڼا کړم:

پوهیږم چې پرون دې د ظاهر شاهي رژیم په سیوري کې د وخت بد مسته دربار یانو، دعوه جلابانو د حاکم او حاضر سره لاره نیونکو ګنګپانو پخوا ډېرې بدې ورځې ولیدې په مال ځان ابرودې تجاوز کیده ان تر دې چې د ظاهر شاهي رژیم د بد تلته چوپړا او د یوه سپېره سپاهي ځواب دې هم نشو ویلای په ناموس دې تجاوز کیده په دین او اسلامي ارزښتونو دې د سیاست بوږګه او نیاز بینو سردارانو د دربار یانو لخوا چور او چپاول جوړ شوی وو. هو! ابل پرون ته مظلوم وې ته محکوم وې - ته محروم وې هسې دا بوخت نه وروسته دا چې کرار کرار پوه شوې چې څه دینې او بداخلاقۍ له څلور لارې دې ملت تیریږي؛ ویس شوې پوه شوی راپورته شوې چې د خپل سرنوشت په ټاکلو کښې خپله برخه واخلې. ولی ملي او بین المللي سرا خستو مستانو ستا لار ونیوله د سرطان د شګو تور بند ئې ستا په مخ کې وغوړځاوه او ستا په غولیدو ئې بیا له سره پیل وکړ. د جمهوریت په نامه ئې په دروغو ستا سره امیدونه را ژوندي او ستا له پښو لویدلي هوسونه بیرته را ځوان او ته ئې د جمهوریت په جشنونو کې بیا وزغلولې راو زغلولې. هسې

څو کاله نه وه تیر چې په غټو
سترګودي و لیدل چې جمهوریت
شاهي د خپل ټور درباري کوټو
په ستونې کې هماغه د ظاهر شاه
په دوره کې د کمونیزم سور مار
له ځانه سره راوړی چې په ناڅا -
پي ډول هغه ستا د ملت د غاړې
ما و ، تا او ما د کمونیزم په
د رېجن ګرداب کې وغورځوي
ولې دښمن ډیر څیرک و ه په
ډیره بیړه ئې د چل او چالاکی
دوارده کتاب د ا بله صفحه
هموار و له چې د زماني د اوراقو
شا ته روان حقایق او جریانات
زما او ستا د سترګو نه پټ
هغسې په طبعي ډول خپله
لاره تعقیب او ددښمن امید و نه
پوره کړي - هغه وه چې د ثور
کر غیړنه کودتا مینځ ته راغله
ستا او زما هغه ورځې په برخه
شوې چې تل به مو د مسجد
له هوښیارو خطیبانو اوریدل
ولې ملنګ ی به مو پرې وهلی
کلی او کور و طن او هدیره
مسجد او خانقاه سوور که کړې
یوازنۍ دامید ځای دخدای‌په‌مینه
مست مجاهد اشغال کړی
سنګر را پا تې شو - ولې تا
و لیدل او ما هم چې مغرور
دښمن څومره ژر په سرو خوړه
او څنګه په چټکی زماد هیو اد
په سر د روکی ورک‌او سر ګردا نه
شو . په مسکو کې یې خپل لو ی
باد ار نه دنیاز لاس او ړد اوهغه
دیو نیم سل زره پوځ په‌وړا ندې
او شا کې ئې د ځان لپا ره‌په کابل
کې د شرم ځاله جوړه کړه .

هسې خو ته هم پو هیږي اوزه
هم چه د دولت بې ایما نه‌ملیشا
ا جیر عسکر تنخوا ه خوا ر ه
ړ چمیان جا سو سان څنګه دسره
پوځ په را تګ مجاهد ینو ته پنا
راوړه او په سرو سترګو ئې دهغو
په سنګرو نو کې بیرو بار جوړ کړ
او هلته ئې په هغه پسته وظیفه
بیا لا س پورې کړ چې د دولت
سره ئې په مستقیم ا رتبا ط کې
سرته نشواي رسولاي - مجاهدین
ئې سره بې اتفاقه څو جهته او په
د یسر وخـا یـو کې د هغوسو-
تفا همونه دجګړي اوسر ما تی
سر حد ته و ر سو ل .

هـو ! وطـنوا لـو - دغه
جا سو سا ن ړ چمیان - شغله یان
بې دینه او بد اخلا قه عنا صر
ستا ا و زما پو اسطه په زاریو
او روغو او قسمو نو د مخلصو
مجاهد ینو صف ته ورسول‌او
مجاهد ملت آینده سو بیا په‌خطره
کې وغور ځو له .

له همدې ځایه کیدای شي
چې څنو زیاتو مخلصو هیوادوالو
بې چاره او بې پناه خلکو د دولت
او اشغا لګر پوځ د ظلم او تجاوز
په څنګ کې دد غه مجا هد دو له
ړ چمیانو - شغله یانو جاسو سانو
ملیشا ئې ګرو پو نو نا ولې څپیړه
د مجاهد په نامه هم خوړلې وي
او اوس یې هم خوري .

د لته د ه چه زه ستا او زما په
بد حال ا و تیا ر ه مستقبل تر سې
او ښکې نه تو یوم بلکې غوا ړم
تا سره د صرا حت او صمیمیت په
غولی‌کې دګډغم اوراروان‌مصیبت
دوسیه تکې په تکې ولولم ځان‌او
تاپوه کړم چه‌زما اوستا دسرنوشت
دا ستو ما نه دو سیه به تر کو مه
داسې دیو رژیم له بل او د بل نه
بل ته لا ینحله بلکه د کړ کیچ
نه بل کړ کیچ ته لېږ دول کیږي
آخر زه او ته څو دیوه منزل دیوه
کاروان ملګري یو لږ فکر او غور
په کار دي .

منم چې تا ډیر دردو نه او
کړا ونه تیر کړل او دهرچا لخوا
دې یو سپک او یا دروند سوک په
خوله وخوړ کیدایشي چه حق په
جانب هم وي خودا هم‌بایدومنې
کو مه لار چې ا نتخا بوې با ید
لږترلږه یکې دو مره سوچ وکړي
چې په هغه کې د سو کا نـو‌دبار ان
نه‌د څپیړ ونـا و ی ته سر ښکا ره
وي نسي .

تیر ه تجربه او تیر د ر سو نه
بس دي که هر څو د ز ما نی د
مکتب غیبي شا ګردان هم‌یوڅو

پدی تیر ه د و ره کی ئــو خــه
عبر تو نه وه.

له همد ی ځا یه و طنوا له
ستا تو جه نن د ا فغا نستا ن د
قضیی په هکله د سیا سی حل ېی
معنا خبر و ته را اړو م او تا ته
وایم چی دانن سبا د جهاد حیثیت
سره هیڅ وړنه ده چه په دوه سوه
زرومسلحومجاهدینوبیالەسنگرنه د
آزادی د امید سترگی مخ په ژنیو
وگرځوی. ژنیو هلته چه د ملت د
اسارت لپا ره غو لو نکی طلا ئی
زولنی جوړ یږي .

دا ځومره د پیغو ر خبره ده
چه ته د یو مجا هـد ملت پـه
نمایندگی د آزادی د ناوی په تکل
د پوچو امید و نو په نیلی سپور
او هر سبا ما یام ژ نیـو دا د ـ
بین المللی لار وهونکو د سیسه
بازانو بازار په خو ائی و زغلوي
هغه آزاد ی چی و ړ پسی دی د
خپل هیواد تیبر ی بوتپي د لکونو
شهیدانو په وینو رنگین کړل آیا
هغه په ژنیـو کی او بیا د روسانو
د مز دور بی وزنه نوکر شاه محمد ـ
دوست په لاس کی ده ـ لږ خوفکر
وکړه چه په ژنیو کی ځوک د چا
پواسطه اودچاسره ستا دسر نوشت
په باره کی غږیږي . هسی که ته
مهاجر ئی او په پا کستان کی درژیم
وا بسته نو کرا نوغولولی ئی خود

به په ژنیو کی د شاه محمد دوست د
ببرک نمایندەخبرو تەانتظار باسی
او فکر به کوی چی آزادي دي ته
وائی چه یووار بیاد تورخم له لاري
افغانستان تەد بین المللی عسکرو
دنظارت لاندي ولاړشی او هلته
بیا که په هره اخلا قی قانون خلا
ف او سیري فر ق نکوي ـ بیا نو
صحیح ده انتظار و باسه! خو پدی
هم پوه شه چه تو پک په لاس
مجا هد په هیڅ صورت کښی آن
که د منطقی رژیمونه ئی هم
و منی دانشی زغملای چه دببرک
او روسی پوځ دنظارت لاندی خلع
سلاح اولسکونوشهیدانو دوینوسره
خیانت وکړی ځکه دا نشی
منلای چه همغه دی سنگر کښی
و لاړ دی ـ هیڅ مشکل ندی د
هغه لپاره دا ډیره سپکه خبره ده
چه هغه ملحد قد رت ته خپل
تو پک تسلیم او شاه محمد د وست
د خبرو او تعهد په سیوری کی د یو
قرار دادی او بد نام رژیم پـه
سیوری کی د بدنامی آزادی وثیقه
تسلیم کړی . او د عمرونو عمرونو
لپاره د یو مؤ من مجا هد سر
ټیټ کـړ ی .

داسی مثال په د نیا کښی
نشته چه چادی د آزادی وثیقه د
سنگر نه بهر تسلیم کړ ی وی که

چیری د آزادی او د سرنوشت د
تسلیمید و حقونه په ژنیو نیویارک
کی ورکول کیدل نن به فلسطین
ځو ځله آزاد شوی وای ـ نن به
مسلمانان خپله د بد تلته کرغیړنو
صهیونستانو په سرو پنجوکی اسیره
نه وو پا تی شوی .

زمانی صبره کلیواله ـ فکر
وکړه ته نن هغه پرونی افغان
نه ئی چی د ظاهرشاه د سپاهی د
سیوری له ویری نن د سره پوځ په
وړاند ی په شپها مت و لاړ ئی او
گوره چه دا افتخار او موقف د
سیاسی حل او خبروته د امید په
پلمه د بمن درځخه بیرته وانخلی
ته پرهیز ی چی له یوی خوا د
ژنیوپەل ول ستا د جهادی روحی
او مورال د ماتولو له پاره یوه
د سیسه ده اوله بلی خوا هغه
قراردادی آزادی ته چی که د کوم
یوه بی وزنه هوسی انسان خوله
ورته اوبه هم پریږدی هـغه پـه
حقیقت کی د هغه د بدنام اسارت
اعتراف دی. چه راتلونکی نسلونه
به د هغه د پیغور ځلی ستا په قبر
دروی . ځنگه به مجاهد او ددنیا
عزیزومونه دا ومنی چی د ملحد
او مزدور شاه محمد دوست د تفاهم
په نتیجه کی افغان مؤ من ملت
آزادی ترلاسه کړی . آیا هـمدا

شاه محمد او د هغه ملګری ندی چه هیوادئی رسماً په روس خرڅ کړی؟ بیانو څنګه کیدای شی چه یو مجاهد ملت دی د هغه د ترحم لاس ته سترګی په لاره او د هغه په امضاً او تائید دی یو رژیم د استقلال وثیقه ترلاسه کړی ـ هغه جهتونه چه ددغسی آزادی لپاره هوسیږی دلته او هلته نور ورته هڅوی په حقیقت کی هغوی ته فقط د قرغی سپینکی قصرونه او د شنه ډنډ لمبا او د پغمان په قصرکی تیره مشغولا سهمه ده غواړی هرڅومره چه زروی هغوی د خپل عیش وعشرت ستیشن ته ځان ورسوی او د خپل ناز فیته پیاله سره کښیږدی او که نه تاسی انصاف وکړی چه کوردو ویزاو شاه محمد دوست به څنګه دی مسلمان افغانستان د جوړیدو لپاره وزغلی او څنګه به ممکنه وی چی بین المللی استعمارګر بندار چیان دی بیا هغه تسلیم کړی . منم چی ګډ و ډی ډیره، بین المللی شرایط ډیر نازک، او مشکلات له حده زیات ګڼو دا هم منم چی د یو مشکل نه بل لا ګران مشکل ته تیښته د حل لاره نه ده . له همدی ځایه په خیمه کښی ناآرامه وطنواله او دکلی کورنه محروم افغانه پام کوه هغه افتخار چه په تود سنګرکی دی ګټلی دخیمی په سیوری کی له لاسه ور نکړی ـ آزادی به ته اخلی بل څوک تاته آزادی نه درکوی په تیره شاه محمد دوست د روسانو نوکر ! ! !

پام کوه چی د بی صبره او ناز دانه درباریانو په اوتو بوتو و نه غولیږی ـ هغوی غواړی ستا د ماتم په تغره د خپل تاج ایښودلو مراسم اجراء اوځان پاچا کړی او بس .

شرف اوعزت به ستا ، ترپښو لاندی کیږی د هغو څه ځکه هغوی خو لا پخوا میدان روسانو ته خوشی کړی وو هسی نه چی خدای مه کړه دا دآزادی غوټی چه غواړی نن سباکی خوله دامید په مسکا خلاصه او د شهیدانو د مړاو ارمانونو هرګلی وکړی ستا د مقاومت او جهاد د یوخوا نه محرومی او په پوره بی رحمی هغه ستا د ین ته د دوکی په چاړه لیری او په ژنیوکی ئی د شاه محمد دوست او کوردوویز د خبرو پر میز پانه پانه شی .

هو بین المللی دوکه ماران غواړی تا د شا لخوا ونیسی او روسانو ته دی پر او د تل لپاره دی په غلامی کی وغورځوی .

هیواد والو پام کوی چه بیا دوکه نشی !
دآزادی لاره سنگر ده سنگر!! نه ژنیو!

حل سیاسی یا ...

سرنوشت دچار ساخت . اگر باز غفلت نمائیم آینده اش هلاکت بار ازوضعی خواهد بود که در آن بسر میبریم وآنکه دیگر موقع نخواهد بود تاسهل انگاریهای مان را جبران کنیم هم اکنون فرصتی است که نبایدآنرا از دست داد ونباید در راه جهاد و مبارزه احساس خستگی کنیم که بقول اقبال « حیات جا ودان اندر ستیز است » باید دا نست که در عقب سکون مرگ است ودر عقب ستیز حیات جاوید .

محمود مستقل

عقل غلام فقر

امروز جهان بیدار، متکی بر اساسات برازندهٔ اسلامی به این نتیجه رسیده است که: فقر و تهیدستی و در ماندگی اکثراً باعث شده است تا نجاح و فلاح ملت های مستضعف را از چنگ مستکبران و زور گویان به خون تشنه به فرسنگ ها به عقب انداخته و شرایط سهلی را در اختیار حیله گران نقاب پوش و ظاهراً تیار داران مستضعفین قرار دهند. این چهره های کثیف دیو گونه و اربابان زور و خدایان قدرتمند و غاصب است که همواره خواسته اندنعم مادی و معنوی بشریت ناتوان را بچنگ خود در آورند و آنها را جیره خواران ابدی خویش قرار داده و به‌این وسیله عقل شان را در چنگال فقر اسیر و افکار و اندیشه های زنده و طلسم شکن را در بند فقر و بیچارگی، زائل و یا بعضاً محو و نابود سازند- کشیده شده، و در جادهٔ استدلال با موجی از اعتراضات جهانیان مواجه هستند، سر انجام بخاطر دوام و بقای بیشتر و نیل به امیال شوم و مغرضانه شان سعی نموده اند تا با فشار ها و بایکوت اقتصادی، افکار والای انسانی و اندیشه های زندگی ساز مستضعفین را در گیر و دار فقر و تهیدستی و در بحر یاس و نومیدی غرق ساخته و در نتیجه یک متفکر و اندیشمند آزاده را به یک انسان مغموم و در بند کشیده تبدیل سازند- به زعم این زعمای پوک و تهی مغز زورگو آنوقت است که انسان محروم و در مانده به هیچ چیزی جز لقمهٔ نانی و ارضای نفس نمی اندیشد و معلومدار که:

هر کسی را فقر می سازد به کام
می شود راهی به پای خود به دام

بیخبران دنیای انسانیت و شکست خوردگان میدان سخن و استدلال بمصداق اصل خودساختهٔ شان (عقل غلام فقر)، از راه هاو طرق گوناگون، وحشیانه و غارتگرانه به نعم مادی و معنوی ملت های ناتوان حمله ور میشوند و با توسل به چپاول و تاراج نمیگذارند تا آنها خود در تهیه رزق و معیشت زندگی خویش منفردانه و مستقلاً سهم گرفته و سر انجام از بند اسارت سر باز زنند.

و اما این ها نمی دانند که دربین مستضعفین شاگردانی اند از مکتب پرشکوه اسلام باسر لوحهٔ توحید و یکتا پرستی که در نزد این سر بکفان راه حق و به خون آغشتگان تشنه لب عقل حاکم است و در راه نجاح و فلاح مظلومان و شکست و نابودی خونخواران و مستکبران در مقابل فقر شجاعانه و پر غرور می رزمند. آنها را هیچکس، اگر کهنه کاران مسکو باشد یا تازه کاران واشنگتن، اگر استعمار نوین باشد یا کهن، اگر زور گویان و تفنگداران شرق باشد ویا چاقو کشان غرب، هیچ کدام نمیتوانند از عزم بزرگ و آینده ساز شان منصرف سازند.

اگر حیله‌گران مستکبر عصر، بیاد صیادان پخته کار در دارلمجانین کرملین و یا در کاخ سفید (مرکز کج اندیشان) تجمع کردند و با تربیت و صدور عناصر مزدور در گوشه و کنار جهان انقلاب ها

برپا کردند اگر شیر سفید را سیاه گفته و لا فیده نبا فیده ، تجاوز و غارتگری را کمک و معاونت ، اگر دست سوم و توطئهٔ گریشانرا از آستین صلح و دیتانت بیرون آوردند و بالاخره اگر مثلث شوم چار (۱) بخاطر سبقت در میدان چار ـ (چین، امریکا و روسیه) تقسیم جهان با مهارت های خاصی، گوی صلح و آشتی را با چوگان تاراج و جهانخواری ضربه زده و هر کدام به نوبهٔ خویش آمار گول های شانرا پیش بینی کردند ، سر انجام باز هم در گیرو دار عملیات محیلانه شان به مقاومت رو برو شدند و در منجلاب توسعه طلبی متوقف شده و چون زنبوران بخت برگشته در لا بلای تار های عنکبوت دست و پا زدند. اینجاست که بیاد اصل بی بنیاد (عقل غلام فقر) افتادند و هر کدام به نوبهٔ خویش تا سیساتی را زیر نام تعاون و دوستی ، کمک های بلا عوض و بالموقع و امثالهم در کشور های عقب مانده و ناتوان بنا نهاده تا باشد به اینوسیله بازهم روز ی چند بر اریکهٔ قدرت تکیه بزنند و به زعم خود شان باصدور مواد اولیهٔ ار تزاق و البسه ظاهراً تیار داران واقعی درد مستضعفین قلمداد گردند. آنها به این خیال افتادند که با ارسال چند جوره پاپوش کهنه ، چندپیپ روغن سم دار ، چند جوال برنج و یا چند جوره کرتی و پطلون از کار افتاده ، میتوان به دهن ها مهر سکوت زد و رستاخیز عظیم شان را در حصار کشید. آنها پنداشتند که ایمان ، وجدان و محبت انسانی را میتوان به پول خرید ، آنها تجارت نیروی ایمان بالمقابل مال را خیلی سهل فکر کرده بودند و در پشت پرده های صلح و دیتانت ، تعاون و همکاری و دفاع از حقوق محرومان در تلاش بودند تا برد وام و بقای رژیم های طاغوتی شان بیافزایند و تاج جهانگشائی و زور گوئی را بر فرق خویش جازنند. "کمک های بلاعوض" ، "اموال تعاونی" و امثال آن در واقع فصل جدیدی بود که پیران متکبر استعمار سرخ برای بدست آوردن موفقیت در افغانستان باز کردند. و اما دیدیم که شور عشق و سوز ایمان چنان فقر را زیر امواج پر تلاطم خویش در آورد و در راه هدف، پاکبازانه و غرور آفرینانه جلو رفت. دیدیم که چگونه شیر دختران هد فمند، لباس های امدادی مسکو را در کابل به آتش کشیدند و با به راه انداختن تظاهرات ضد کمونیستی پاداش آن همه امداد ها را دادند. دیدیم که حتی طفلان شیر خوار کود کستانها ، نونهالان غرس شده در سر زمین اسلام ، از خوردن شیر امدادی روسی امتناع و رزیدند و برای ساعت ها دست به اعتصاب زدند. دیدیم که چگونه جوانان اندیشه بیدار از ساعت های امدادی روسی، بمب های کو ک و از بوتل های (وتکا) روسی (مونیتوف کوکتیل) ساختند و با استعمال آنها صد ها پایگاه های نظامی روسی را به آتش کشیدند دیدیم که چگونه در شاهراه کابل ـ وا خان ، مجاهدین مؤمن با حملات دلیرانه بالای کاروان های نظامی روسی از جوال های برنج امدادی شان سنگرها ساختند و با سوختاندن کفش (کالوش) های ارسالی شان گازضد بمب کیمیاوی را تولید کردند. این هاهمه نشانه های گویائی اند از مقاومت عقل در مقابل فقر و نتائج آموختنی های اند از مکتب قرآن.

مگر آیا کرملن نشینان از یاد

بقیه در صفحه (۶۴)

په تیر پسې

محمد زمان «مزمل»

د ایمان نقش په روزنه او مبارزه کې

د مقابلې او ټینګار ځواک (استعداد):

دا یو حقیقت دی چې ټولنه او ژوندکړهر ځومره مثالی تشکیل او مثالی تعامل هم پیـدا کړی، ممکنه نه ده چې هغه دې له مشکلاتو او پرابلمونو نه خالی وی بلکه دا د ژوند او هستی تقاضا او طبیعت دی، که هر ځـومره د هغـه مشکلات او کړکیچو نه کم هم کړل شی خوبیا به هم په هغه کښې څه نا څه کړاو او کړکیچ وی. خو دا کړاو او کړکیچ د دی ټولنی په معیاری تشکیل او معیاری تعامل پوری کوم ارتباط نه‌لری، ځکه چې اجتماعی پدیدی او تعاملونه زښت زیات پیچلی او کړکیچن وی، له همدی ځایه ده چې د دی تعامل او پدید و جریان سپینی غره ته ورته وی همیشه به د هغه پر سر وریځ ولاړه وی او یا به هلته څه نا څه د تـورو لړو سلسله روانه وی:

خو لکه مخکښې مو چه د ایمان د روانی نقش په هکلـه وویل دا هم باید ووایو چه د ایمان د روحی اغیزو له کبله یوازی پر ایمان ولاړه او تشکیل شوی ټولنه کولای شی د ژوند پیچلی او نا حله کړا وو نه او کړکیچو نه ونغږی او د هغو مقابله وکړی.

د ایمان پربنسټ ولاړه ټولنه کښې به وګړی د همدی ایمانی روحیی په درشل کښې چمتو وی چه خپلی ټولنی نه ډیر څه بی اسری ورکړی. د همدی بی حسابه ورکړی له کبله ده چې په دغسی ټولنه کښې ژوند همیشه خپل طبیعی جریان ساتلی شی او د نا ملاټماتو په مقابله کښې پاتی نه راځی، د مثال په توګه د هغه دقیق او پراخ عدالت پـه سیوری کښې چه دایمان په تصور را ټولی ټولنی تعامل دړا کړی ورکړی پر یو معیاری میزان روان کړی اسلامی ټولنه دزیاتو نه-آرامه اوهو ساوی، خوکه چیری د ژوند دا معیاری تعامل کله نا کله د نا څاپی عواملو له کبله ګډوډ او په هغه کښې څه نا څه پرابلم موجود شی هلته د ایثار له ارزښت سره آشنا وګړی کولای شی له ایثار نه په کار اخستلو سره دټولنی ناوړه او غیر طبیعی حالت واړوی، بې له دی چه له چا نه د خپل دی تعامل د بدل تمه وکړی همداسی د ایمانی روحیی تیر ټول روحی ارزښتونه د دی ټولنی چه د تنظیم او نیکمرغی په جهت کی په اما تور ډول په کار اچول کیږی او ټولنه نه پریږی دی چه دطبیعی مشکلاتو په مقابل کښې نا کامه شی.

ځکه د یوی ټولنی وګړی چه بې تفاوته او تنبل نه وی او هغه د خپل عمل او تحرک شاته لوی هدف و لری او ټول اعمال یې د یو هدف په جهت کښې وی، هغه ټولنه چه وګړی یې یواځې د

ټولنې په اوږو بار نه وي ، بلکه چمتو وي چه د ټولنې د نورو وګړو پیټي هم پر سر واخلي هغه ټولنه چې وګړي یې بې له خدایه له بل چا ویره نه لري او له زړګونو وهمي جهتونه را پیدا - کیدونکې ویره یې په زړو کښې ځای نشي نیولی . هغه ټولنه چه په وګړو کښې یې ایثار او پیرزوینه وي .

هغه ټولنه چه په وګړو کښې یې عزت النفس او آزادی خپلواکي په ځپووي ، هغه ټولنه چه په افرادو کښې یې ایماني ټینګاروي او له عزلت او ځنګ ګیری نه سخت کرکجن وي .

داسې ټولنه به هیڅکله د مشکلاتو په وړاندې ناکامه نشي او د تل لپاره به هغه په اما تور ډول مشکلات او پرابلمونه ، نا ملائمات او کړکیچونه ټول یو په بل پسې زغمي او هغه به له خپلې لارې نه لیرې کوي .

دا باید د حقیقت په حیث ومنو چې د ایماني انګیرنې با ثباته سنګر نه یواځې له مشکلاتو نه ډک ژوند او یا د ژوند پر طبیعي پیچلي جریان کښې د انسان طبیعي موقعیت ساتي او هغه له پریږدي چه د نا ملائمو کړکیچو نو نا خوالو په وړاندې ولویږي او سقوط وکړي ، بلکه د همدې ایماني انګیرنې سنګر او مدرسه ده چه د حق او حقیقت مبارزو پلویان دهغه په غیږ کښې ټینګار، ثبات ، تحرک او مثبت اعمارز ده کوي او بیا له همداسې سنګرنه د باطل ناروا ، طاغوت ، جاهلیت ، نفس ، هوا او هوس او شیطاني قواوو پرضد چارې پرمخ بیا یې .

مبارزه او اعماري ټینګار د ایماني انګیرنې او روحي کمزورتیا په صورت کښې شروع کیدای شي ولې ادامه نشي پیدا کولای نتائج لاس ته نه راوړي ، او یا همداسې د ایماني انقلابي انګیرنې په غیاب کښې نشي کیدای چه څوک د دې وړ شي چه خپل کړه وړه، وینا، ټینګار، ثبات، تحرک. . . ټول د مصالحو او شخصي ګټوله تور بازار نه بهر عرضه کړي او که کله داسې چیرې پیښې هم شي هلته به حتماً د هغه مبارز د ایډیالوژۍ تصور او د هغه د عملي ژوند په منځ کښې تناقض او تضادوي .

د ژوند له مثبتې بڼې نه ددفاع اویا د ژوند د منفي څیرې د ختمولو او بیا د هغه پرځای د مثبت معیاري ژوند د منځ ته را وستلو یواځینې لاره او چاره د ایماني تصور پراخې اډې ته پناور وړل دي ، ځکه په هغه صورت کښې چه څوک ځواړې د ژوند تحولات او بدلونونه په مثبت او مفید جهت کې رهبري او توجیه کړي او بڅپله د ژوند او د ژوند دطبیعي او مثبت جریان په مخالف لوری ولاړوی هغه ته په کار دی چه د ژوند ، طبیعت او په هغو کښې د ټولو پدیدو سره ټکر او تصادم لپاره پوره چمتو والی ونیسي ، هغه به حتماً د داسې پیښو او حوادثو سره ټکر خوری چه په خیال کښې یې هم نه وي تیر شوی . دا هم په داسې حال کښې چه ددې بې ګټې او پرېمانو ټکرو او تصادمونو په وړاندې د ټینګار او ثبات استعداد هم نه لري .

د هر انسان او هرې انساني ټولنې د ښیګڼو او ګټو او د در ناوې پټ او ارتقاء میندلو طبیعي لار د ایماني تصور او انګیرنې د مشال په بلولو پیدا او تعقیبیدای شي او د نوموړي تصور او انګیرنې نه پرته د شخص د ټولنیزو ګټو اجتماعي ارتقاء او فکري و دې ټولې لارې له ټکرونو او تصادمونونه ډکې دي .

هلته به د وګړو او ټولنې د ګټو او ارتقاء غوښتنې په سیستمو

کېښي تضاد او اخ و ډب منځ ته راځي او د همدې فکري روحي اخ و ډب په منځ کېښي به په واقعي معنا نه د چاګټي خوندي شي او نه به په اصلي معنا څوک د مثبتي او مفيدي ، علمي ، اخلاق ژوندني پرمختيا خاوند شي.

دا چه د ايماني تصور اوانګيرنې په جريان او مدار کېښي د وګړو او ټولنو د تعامل د را وستلو کار سخت د روند او مشکل دي د اجلا خبره ده او کنه څنګه کيداي شي چه افراد او ټولنه په يو وار د ايماني خالصانه انګيرنې په بريد کېښي و غور څيږي او بيا دي هلته د مبارز صف او متعهدي ټولني مصالح ، رشد او ترق و ځنډيرې ، د داسي يو ستر تحول د را وستلو په برخه کې د خلکو عجز اونه‌چمتو والي ده چي وار په وار د ايماني تصور نيمه‌خوا پاوړيان د خلکو په نظر کېښي ناکام ښيي او له همدې ځايه ده چه دا لټ او بې تحرکه نسلونه غواړي د مثبتي او مفيدي لاري له تعقيب نه دوروسته کيدو په صورت کېښي په هره شو بله او په هره لار ، او بې لاري روان او هسې په شاعرانه خيال کېښي دا مجسمه کړي چه هغه دانسان او انسانيت سمون، پرمختګ او ودې په برخه کېښي په کار او مبارزه اخته شوي او يا د يوي همداسي جوړي کړي ټولني په غيږ کېښي خپل تحرک او فعاليت ته دوام ورکوي ، په داسي حال کېښي چه همدې ماتي خو رلي انسان به د خپلو شخصي ګټو د خو ندي کولو په هيله دا لار غوره کړي او په دي لار به هره ورځ د انسانيت ، حق او تشخص د بربادي په تکل ګامونه اخلي .

مطلب دا چه د ايماني تصور او پر هغه باندي له بناء شوي تحرک نه پرته بشريت نه شي کولاي د فرد ضمير ته نيکمرغي او دټولني غيږ ته ډاډ او هوساني ولېږ دوي .

ايمان او عمل :

د اسلام له نظره لکه څنګه چي ايمان خپل ارزښت او هويت د عمل او دهغه د اصلاح له لاري تاکي همداسي عمل هم خپل ارزښت او هويت د ايماني قاعدې له مخي پيدا کولاي شي .

دغه راز هغه مثبت او صالح عمل چي ايماني محرک او هدف ونلري د اسلام له نظره څه ارزښت نه لري .

دا چه بايد ايمان د عمل په برخه کېښي مهم رول ولري آسانه‌خبره ده ، خو دا چي‌اصلاً په اسلام کېښي د صالح عمل لپاره د ايماني محرک او قاعدې درلودل شرط ګڼل شوي،لېږ دقت او توجه غواړي .

په هغه صورت کېښي چه دصالح عمل شاته ايماني عامل نه وي کيداي شي او دا احتمالات ډير په ځاي هم دي چي نوموړي عمل په داسي انګيزه او هدف سرته ورسيږي چه هغه نه د عمل او نه د عامل لپاره کوم حيثيت پرېږ دي ، په دي معنا چي زيات امکان شته چي نوموړي عمل د مصلحت د خير په هيله سرته نه وي رسيدلاي ، بلکه کيداي شي هغه عوامل چي د عمل په تبارز کېښي ېې رول لو بولاي وي د عمل پاي او تأثير د سلاح او صلاحيت په مخالف خوا کې پرېږ دي خو په عمده ډول ويلاي شو هغه عمل چي پر ايماني بنياد منځ ته نه وي راغلی او د هغه په تبارز کېښي ايماني عنصر برخمن نه وي له څو خوا وو د منلو او مثبت تأثير پرېښو دلو وړنه دي .

١- له ايماني انګيرنې او تصور نه پرته د يو چا عمل اصلاح کول او د خير غوښتني اساسي عناصر ټول اخوا کول ناشوني دي .

٢- په هغه صورت کېښي چه د

ایمانی محرک خبره مطرح نه وی څنگه کیدای شی چی د چا د عمل شاته دی څوک د خیر او صلاح امید پیدا کړی ؟

۳- په هغه صورت کښی چه یو انسان د ایمانی محرک په غیاب کښی هم بیا د یو عمل په هکله ښه گومان هم وکړی د نوموړی عمل اغراض او جهت هیڅوک نشی تضمینو لای .

٤ - دیو صالح او مثبت عمل اتقان او سر ته رسول له ایمانی محرک نه پرته نه داچه ډیرکم امکان لری بلکه دایوه پوچه آرزوده .

٥ - د ایمانی قاعدی په غیاب کښی څوک کولای شی د شکلی صالح تعامل او نیک عمل مطلوب نتائج تضمین کړی ؟

٦ - که څه هم له شکلی او ظاهری پلوه دیو انسان عمل او تعامل د خیر او صلاح په جهت کښی څرگند ښکاره شی ، خود معیاری خیر او صلاح په امید د نوموړی عمل او تعامل له رهبری کولو نه څوک نه شی مطمئن کید لای ، ځکه کیدای شی هغه معیارونه چه له ایمانی انگیزی نه پرته دیو عمل او تعامل په هکله کارول شوی وی اصلاً خطا او منحرف معیارونه وی .

۷ - له ایمانی محرک نه پرته هیڅوک نه شی کولای د اومنی چی په یو عمل او تعامل کښی د صلاح او خیرغوښتنی انگیرنه به په یومتعادل او متداوم جهت کښی دوام وکړی او یادی د نوموړی عمل او تعامل د صلاح په جهت کښی تداوم پیدا کړی ، ځکه له ایمانی انگیرنی نه پرته د خیر او صلاح احساس څه پایښت نه لری .

۸ - په هغه صورت کښی چه ایمانی معیارونه د انسانی تصور او انگیرنی ساحه اشغال نکړی لیری نه ده چی د تصور او عمل ساحه یاد حماقت ، نفس ، هوا او یا نفاق ، دوه مخی او ابن الوقتی کمزوری احساس او روحیه اشغال کړی .

۹ - که د ایمانی انگیرنی په غیاب کښی څوک د خپل عمل او تعامل شاته خالصه صلاح هم هدف ولری، ولی ژوند او ټولنی بی وقته او منفی عکس العملونه هغه ډیر ژر له خپل دغه خطه غورځ‍وی او نه شی کولای خپل عمل او تعامل ته په همدی خط کښی دوام ورکړی ځکه هغه عامل چی دلاری په اوږدوکی د صالح عمل د ایجاد او بقاء د پاره ضروری وی او د هغه په اتکاء کولای شی مثبت نتائج منځته راوړی وجود نلری .

د ایمان د محتوی توکی (مفردات):

په اسلامی تصور او فکر کښی چه ایمان څومره ارزښت لری هغه ټول او یائی زیاته برخه د هغه د محتوی د اهمیت له کبله ده .

همدا ایمانی محتوی ده چه د بشریت فکر ضمیر د خپل ماحول ژوند ، کائناتو او په هغو کښی روانو جریاناتو او د هغه نه پورته د کائناتو او انسان ، خالق خدای سره آشنا کوی او په هغه کښی هرڅه په خپله اصلی څیره منعکس کیږی په لنډ ډول غواړو د ایمان اهمیت د مفرداتو له پلوه څه ناڅه وڅیړو .

پر خدای باندی ایمان

هغه ټولنه او وگړی چه د ایمانی تصور په رڼا کښی د کائناتو دژوند او مرگ پر خالق او مالک خدای ایمان ولری هغه به نه داچی هیڅکله د طبیعی او بشری طاقتو او قدرتونو په وړاندی اوږ نه شی بلکه له مادی اوبشری قواؤ او پر مختګ سره سره به دا ټولنه او دا وگړی مغرور او بی باکه نه شی او همیشه به په دی فکر او باور کښی وی چه د کائناتو ، انسان ، ژوند او د ټولی هستی مالک او خالق خدای هغه وینی او د هغه له ښوونی نه

د خلاصون کومه چاره هم نشته.

د ایمانی تصور په رڼا کښې پر خدای باور درلودل یو مؤمن د هرقسم قوت او قدرت په وړاندې پیاوړی کوی او هغه نه پرېږدی چه د حوادثو په وړاندې سقوط وکړی او همداسې پر خدای باوری، مؤمن او مؤمنه ټولنه پرځان متکی وی او د همدی ایمانی تصور نه هغه خپل قوت او غښتلتیا حاصلوی.

له بلې خوا همدا د کائناتو د خالق خدای په وړاندې خاضع او مطیع انسان او ټولنه هیڅکله د مادی او ظاهری قدرت له کبله دومره نه غره کیږی چې دخدای د مؤاخذې او قوت په وړاندې خپل ضعف او کمزورتیا هیره کړی، په دې اساس پر خدای مؤمن انسان کله چه د حق لارکې درېږی، احساس کوی چه هیڅوک او هیڅ طاقت بې پرشانه شی نمبولای، ځکه د هغه پر تائید او څنگ کی دکائناتو، هستی مالک او خالق‌خدای موجود دی هغه د حق نه د دفاع په لاکښی د هرچانه پیاوړی او له هرچانه غښتلی دی.

په همدی ډول هغه کله نا کله د سهوی، خطا او دغسې عوا ملوله کبله د یو ناروا عمل مرتکب گرزی، یادیو ظالم ترځنگه درېږی او یا ټېچله د یو ظالمانه کار لپاره ملاتړی، ډیر وقت پری نه تیرېږی چه همد اسپیځلی ایمانی تصور به بې وسکونډی او له بې خودی نه‌یې را ویښ کړی، او د اسلی او زړه لړزوونکی حقیقت وړبه زړه کوی چی.

خدای شته هغه دی او دده نا وړه عمل ښه وینی او پر هرڅه قادر او د ټولو قوتونو پرسر منل شوی قوت دی. ځکه خوبې پرله پسی سقوط او قهقرا کښې نه پرېږدی.

همداسې پر خدای مؤمن انسان او مؤمنه ټولنه په خپل پوره کمزوری او غم لړلی حالت ښه باور لری چه مقتدر او ارحم الراحمین خدای د هغوی پر حال خبر او د هغوی د خلاصون لپاره کافی دی.

په دې‌ډول دا ایمانی تصور په خاصه توگه ټولنه او فرد له فکری روحی سقوط نه ژغوری.

له همدی ځایه ده چی مؤمن او مؤمنه ټولنه له تسلیم او سازش نه سخته کرکه لری او اصلاً ددی روحیې لپاره په مسلمانه ټولنه کښې ځای نه پیداکیږی کله چی یو مؤمن انسان یا مؤمنه ټولنه کوم کار او یا کوم اقدام کوی هغه به پر ځان متکی ښکاری هغه به هیڅکله په ویره او شک خپل کار نه شروع کوی ټېچله اراده، وینا، او کاروبار کښې آرام مصمم او جدی ښکاری موانع او خنډونو سره په سړه سینه مقابله کوی.

پر خدای مؤمن انسان او ټولنه په خپلو ټولو کارو او د ژوند به ټول طبیعی جریان کښې داسی تصور او باور لری چه د هغو ټولو شاته یوازې د لوی خدای اراده ده چی حکومت کوی او د همدی ایمانی هډی سره دروحی ارتباط له کبله هغه ژوند، حوادث سواقف غم او خوښی دژوند ترخی او خوږی په پوره ډاډ تعقیبوی.

دهرا صولی او مثبت کار په شروع او دوام کی هغه باورلری چی د کار پای او انجام، نتیجه او ثمر ټېچله د خدای په ارادی پوری اړه لری او هغه ددی نا حي هم مطمئن ښکاری.

د همدی ایمانی تصور په رڼا کښې مؤمن عناصر ټل حوادث ارتیاوی او غوښتنی مطالعه او څیړی.

په داسی حال کی چی مؤمن عناصر له ټولو مشکلاتو سره د مقابلی لپاره چمتو وی هیڅکله

پاتې په ۲۳، مخ کې

معیارهاي منحط سیاسی وگروهی

شارق

« گرایش به حزبیت » و « گرایش به عینیت » دو مفهوم فلسفی و دو نوع معیاری است که در فلسفه طرفداران و علاقه ـ مندانی دارد . بطور عموم طرفداران اندیشه گرایش به حزبیت، مارکسیستها وعلاقمندان گرایش به عینیت، رئالیست ها میباشند . در کتاب « روح ـ حزبیت» در فلسفه و علوم » تشا گین تیوریسن بزرگ مارکسیست میگوید که :

« . . . وظیفه مارکسیسم است که بطور آشکار و برای همیشه اصل روح پرولتاري را اعلان کند و برای اینکه بدانیم ارزش این یا آن رویداد های تحول اجتماعی را بسنجیم کافی است که از دیدگاه مصالح طبقهٔ کارگر و تحول اجتماعی این طبقه ، نظر با فگنیم . »

بدین ترتیب مارکسیسم روشن میسازد که معیار همهاندیشه ـ ها و عملکرد هایش « مصالح طبقهٔ کارگر » است و آنچه را که به این مصالح مخالف بوده باشد ، نخواهد پذیرفت و با آنچه که با مصالح طبقاتی کارگران مستقیماً ارتباط داشته باشد ، خود را خواهد رسانید و موانع و حوایل را از سر راه خود خواهد بر داشت .

بر عکس « رئالیست ها » حقیقت را از دیدگاه واقعیت عینی ، مورد بحث قرار میدهند و هر گونه تعصب را از صفحهٔ باور خویش نسبت به حقیقت مطلقه دور میسازند و حق را با نسبیت عینی ، ذهنی و طبقاتي سنجش ننموده و بآن رنگ و صبغهٔ حزبی و طبقاتی نمیدهند بلکه حق را با عینک حق و مطابق با واقع عینی می بینند و می پذیرند .

لازمهٔ عقیده به ماتریالسم اینست که : انسان همه پدیده های عالی و مادی را متغیر و متحول بداند و هیچ چیزی را در جهان بحیث حقیقت ثابت ولا یتغیر نپذیرد . چنانکه لازمهٔ گرایش به ایدیالیسم اینست که : اوضاع سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی را جنبهٔ اطلاق قایل شود و تغیر و تحول ، دگر ـ گونی و تطور را غیر مجاز بپندارد و به دفاع از چنین اندیشه ای در عمل نیز مبادرت ورزد .

این بخاطر آنست که : عمل نتیجه عینی و مادی فکر و عقیده است و واقعیت زندگی دایماً از کیفیت باور و ایدیو ـ لوژی سر چشمهمیگیرد ، بعباره دیگر : اندیشه یا عقیده وسیله و محرک عمل و سازندهٔ پلان و نقشه آن است . بهر پیمانه ایکه افکار از صبغه صفا و سلامت و کمال بر خوردار بوده باشند ، بهمان اندازه

اعمال را شکلی خوبتر داده میتوانند و بهر اندازه ایکه عقاید آلوده کثیف و فاسد گردد بهمان پیمانه اعمال نادرست زشت و ناپسند شکل می یابند.

چون در گرایش حزبی، عقیده و اندیشه، رنگ و شکل حزبی میگیرد و حقیقت از عینک تعصب بررسی میگردد، لذا ارزش واقعی و عینی خود را از دست میدهد، کما اینکه عمل نیز به تبعیت از آن فاسد و نابسامان میگرددزیرا روح گرایش حزبی و وجدان وابسته بآن حقایق، رویداد ها و واقعیت ها را از دیدگان «مصالح حزب» مورد سنجش قرار میدهد. بعبارت دیگر: مصالح حزب در نظر وابستگان حزبی بحیث «معیار» قرار میگیرد و انگیزه و احساس حقیقت خواهی تحت الشعاع باور حزبی واقع میشود، بلکه در آنصورت حقیقتی را خارج از حدود «مصالح حزبی» نمیتوان شناخت.

پیرو یک حزب با معیار خاصی که در نزد خود دارد همه اعمال و حرکات خود را بومیه محاسبه و موازنه می نماید و برای پیشبرد اهداف حزبی خود، هر آنچه را که با مصالح حزبش سازگار و در جهت رشد و تکامل آن ممد و مفید بوده باشد، انجام میدهد و اعمالی را که ظاهراً به نقص گروپ متعلقه اش تشخیص دهد ولو در واقع، امر مفیدی هم بوده باشد، انجام نمیدهد.

نقص و ضرر اجتماع آنجا مطرح بحث نیست، پایمال شدن عرض و آبرو و حقوق حقهٔ دیگران مورد نظر نیست، خون صدها نفر بیگناه بریزد و جان هزارها انسان به رنج اندر شود، باکی نیست زیرا معیار «مصالح» حزب است! و مطمح نظر، پیشبرد اهداف گروهی!

عموماً این شیوهٔ فکر وعمل همانسانیکه قبلاً تذکر دادیم مخصوص کمونیست ها و ماده پرستان است. اما بسیار ممکن است که در اثر جهل و کم خبری از دساتیر دینی، جرثومهٔ این مرض مهلک و مکروب این بیماری مسری، به افراد و عناصر مسلمان نیز منتقل گردد.

سخن دور از واقعیت وعاری از حقیقت نخواهد بود اگر بگوییم که تا دیروز خود ما گرفتار این مصیبت تباهی آور و رنج افزا گردیده بودیم و بیشتر اعمال و تلاش هایمان زد و خوردها، و اختلافات فیما بین خودمان، محصول همین نوع گرایش های سیاسی و حزبی و بیماری های فکری و اجتماعی بوده و هست! زیرا فوقاً متذکر شدیم که: عمل نتیجهٔ عینی و مادی فکر و اندیشه است و واقع زندگی جدا از اندیشه های فکری نیست، همانسانیکه عقیده جدا از واقع زندگی نبود پس قهراً آنچه که در جریان است، چیزی جز نتیجهٔ عملی افکار و اندیشه هایمان نیست.

ورنه چه لزومی دارد و چه حجتی در دست است که به مقتضای آن به سر و کله یکدیگر گلاویز گردیده ایم و همه روزه صدها فرزند آزاده و برومند کشور را که بایست علیه روس و در پیکار رویاروئی در مقابل خرس های سرخ قطبی شهید گردند، بدست خویش قربان نمودیم؟

حقیقت آنست که شعاع دید و پرتو اندیشه ما را رعایت «مصالح حزبی» آنقدر

بقیه در صفحهٔ (۶۸)

ف . م . . فایض

آری ای شهید!

خونت هدر نمیرود

تو که دردل شب دیجور اختناق وضلالت چون فانوس هدایت سوختی

تو که گریبان عفریت الحاد را باپنجهٔ آهنینت دریدی

تو که شاخ زورداران وزرداران را به بازوی همت والایت شکستی

تو که دراوفق خونین جهاد چون آفتاب تابان تابیدی

تو که کوهها وصحراها نوردیدی

تو که گرمیهای سوزان تموز وسردیهای زمستان رامتحمل شدی

تو که شبها وروزها در راه پاسبانی دین ومیهن درکمین بودی

تو که مدافع مقام «انسانیت» بودی

تو که آزادی را «بقیمت جان» خریدی

تو که برای «حکومت کتاب الهی» قیام کرده بودی

تو که کشور غرقه بخواب را ازخواب گران بیدار ساختی

تو که در هیبت زده‌گان شور آفریدی

تو که نشستگان را بقیام واداشتی

تو که طلسم ننگ طاغوت شکستی

تو که پرده ازچهره کثیف دیو زادان برداشتی

تو که دستهای فاسدان را ازدامن عصمت هم میهنانت کوتاه ساختی

تو که شمشیر ازنیام آهیختی ودردل دشمن فروبردی

تو که خط جهاد ومبارزه رابخونت مستدام نگهداشتی

تو که به نعرهٔ آزادی بخش الله اکبر ، دژ طاغوتیان را بلرزه درآوردی

تو که فرمان خدا را لبیک گفتی

تو که قلب سکون شگافتی

تو که باطاغیان از خدا، بستیز برخاستی

آری ای شهید !

خونت هدر نمیرود

وما:

که باتو دریک مدرسه درس خوانده ایم
وباتو یک طریق ره سپرده ایم
وباتو یکجا با ایزد (ج) عهد بسته ایم
و باتو یکجا بخاطر حکومت قرآن قیام کرده ایم

نخواهیم گذاشت بخونت تجارت کنند
نخواهیم گذاشت خونت رابفروشند وکاخها اعمار کنند
نخواهیم گذاشت که به بهای خونت بادهٔ عیش و تنعم بسر کشند

بلی! :
برین بتو اطمینان میدهیم

خوانندگان محترم!

شعری که جلو نظرتان قرار دارد، یکی از برادران انصار ما (دکتور یمین خان) استادِ زبان وادبیات دری پوهنتون دولتی لاهور جهت نشر عنوانی مجلهٔ شهید پیغام فرستاده است که ما شعروی را با اندک تصرف به نشر سپردیم. کارکنان این مجله پیروزی بهای هرچه بیشتر برادر موصوف را از ایزد متعال مئالت دارند.

اِتّحاد و فتح

فکر اسلامی شود روشن بالآخر از حجاب حق مثال "آفتاب آمد دلیلِ آفتاب"
اتّحاد و اتّحاد و اتّحاد، فتحیاب

مِلّت غیور افغان میکند اکنون جهاد فرض شد بر هر مسلمان الجهاد اندر کتاب
اتّحاد و اتّحاد و اتّحاد، فتحیاب

بمب اتم را زمین کفر گر دارد بدست مؤمنان را نعرهٔ الله اکبر چون شهاب
اتّحاد و اتّحاد و اتّحاد، فتحیاب

ای مجاهد نعرهٔ الله اکبر کن بلند هست این وعدهٔ قرآن می شوی تو کامیاب
اتّحاد و اتّحاد و اتّحاد، فتحیاب

ای مسلمان خیز و راه ورسم قرآنی بگیر کن جهاد و قوت بازوی مؤمن باز یاب
اتّحاد و اتّحاد و اتّحاد، فتحیاب

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون

د جهاد د سره سنګر شهیدان

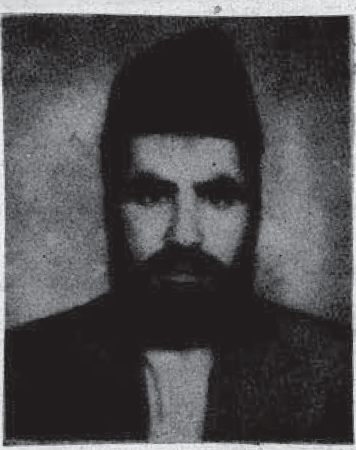

د شهید ورور (و احدی)

شهید ورور محمد لعل

(واحدی) د حاجی ګلا خان زوی دهلمند ولایت د ناد علی ولسوالی د مارجې او سیدونکی ؤ .

نوموړی مجاهد په یوه خدای پرسته او دیندار کورنی کښې زیږیدلی ؤ په کوچنیوالی کښې ئې دینی علوم زده کړل او په ښو ونځی کښې شامل شو وروسته قندهار ته ولاړ هلته په ۱۳۵۳ ه کال د لیسی څخه فارغ شو. په ۱۳۵۳ ه ش دکانکور ازموینی د تیرولو نه وروسته د سائنس په پوهنځی کښې شامل شو په ۱۳۵۶ ه کښې ئې د پوهنځی څخه لیسانس وا خیست ددی تولو تعلیمی د ورو په ترڅ کښې نوموړی ورور د اسلامی مبارزی تکاملی پړاوونه یو په بل پسې وهل ترڅو یو مسلمان او متعهد ښوونکی جوړ شو. له بده مرغه دغوایی دکر غیرنی او شیطانی فاجعې په را منځته کیدو سره سم په محبس کې ولوید او ۱۰۹ میاشتی ئې دوحشی کمونستی رژیم د زندان په تو وګوټونو کښې دنیمکرغه صباون او ویاړلی خپلوا کی په هیله انتظار و یوست ترڅو د قضا او قدر د فیصلی سره سم په (۱۳۵۹ ه ش) کال ازاد کړ شو او د وسله والی مبارزی په ډګر کښې په ډیره میړانه و درید دما رجې او ناوی دسیمو د مجاهدینو، مشرتا به ورو سپارل شو او دیوه نیم کال په موده کښې په زړه ورتوب وجنګیدتر څو په (۱۳۶۱ ه. ش) دوری په میاشت کښې د جانی روسانو د کلا بندی په وخت کښې د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

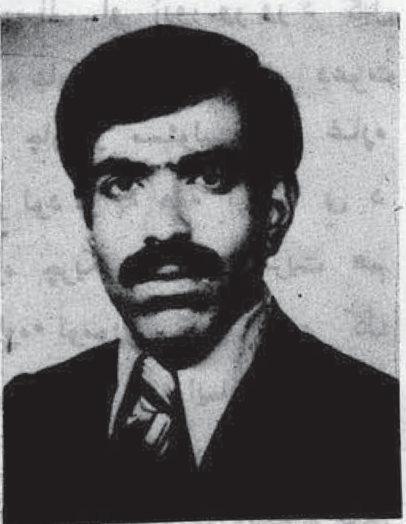

شهید ورور غلام روحانی

د غلام سنائی زوی په ۱۳۳۱ ش کال د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی د جمال خیلو په کلی کی زیږ یدلی دی په ۱۳۳۸ کال د کابل ولایت د بی بی مهرو په لومړنی ښو و نځی کی شامل او په ۱۳۴۵ کال یې لومړنی زده کړه د جانمراد په لومړنی ښو و نځی کی پای ته و رسوله په ۱۳۴۷ کال د رحمن بابا په لیسه کی شامل شو او په ۱۳۵۳ کال یې له هغې څخه د فراغت سند تر لاسه کړ او د

کار تو گراف په ریاست کې ې دفنی مامور په توګه وظیفه په غاړه واخیسته په دغه وخت کې ې د اسلامی تحریک د مبارزینو سره ارتباط و نیو او د خدای (ج) په لاره کې د مبارزې ډګر ته داخل شو ه د غوائی داوومی نیتی د دردناکی فاجعې په را منځ ته کیدو سره ې وسله وال جهاد پیل کړ. دغه نومیالی او زړور ور ور د کابل په ښارکې د تنظیم او دعوت د چار و مسئولیت په غاړه درلود او په هغه برسیره ې د یوه چریکی ګروپ آمریت هم کاوه نوموړی تر ۱۳۶۰ کال پورې خپله دغه ایمانی او اسلامی فریضه د کابل په ښارکې اجرا کړه او تر هغه وروسته د غزنی ولایت د قره باغ جبهې ته ولاړ تر څو په ۲-۹-۱۳۶۰ نیټه دګیرو په سیمه کې دیر غلګرو روسی قواؤ د یوی وحشیانه حملې په نتیجه کې د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ مولوی محمد صادق:- د هلمند ولایت د بابا جی په سیمه کښی دُنیا ته راغلی او دژوند اکثره شپې ئی په تعلیم او تعلم باندی تیری شوی. نوموړی د اسلامی دعوت په لاره کې د خوږې ژبې، فصاحت او بلاغت او حکیمانه وعظ څښتن ؤ، څه موده ئی په بابا جی وروسته ئی لشکر ګاه ته نژدی، د بولان په سیمه کښی. طالبان روزل. په ۱۳۵٤ ش کښی ئی حرمینو ته سفروکړ او هلته د څلی پوهی له مخې په مکه مکرمه کښی دیوی مدرسی استاد شو خو زړه ئی د خپل هیواد د مؤمن اولس تربیې او روزنې ته زیات تږی وو، د دوو کالو نه وروسته هیواد ته راستون شوچې په دې وخت کې سفاک دښمن د غوائی کړ غیړنه درامه رامنځته کړه، نوموړی شهید عالم ډیرزر د کرملین د مړیانو لخوا. ونیول شو او د څومیاشتو کړاونو څخه وروسته په ډیر تعذیب شهید کړ شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ حاجی قاری محمد صدیق (منیر)

د عبدالقادر زوی د هلمند ولایت د نا د علی ولسوالی داوی مانده او سید ونکی ؤ دی لکه څرنګه چه په یوه متدینه کورنی کښی فانی دنیا ته راغلی ؤ داسلامی علومو په زده کړه لګیا او هم ئی قرائت د تجوید په رعایت سره لوست د دینی تحصیلاتو د پای ته رسید لو څخه وروسته د هلمند ولایت د مطبوعاتو په مدیریت کښی دمامور په توګه وظیفه وروسپارل شوه او څه موده هم لشکر ګاه د مرکزی مسجد جامع خطابت مهمه وظیفه هم ورپه غاړه شوه نوموړی له دې لیاری څخه د اذهانو په تنویر کښی اوچت ګامونه واخیستلای شوه. بالاخره د منحوس تره کی د دهری نظام په راتللو سره د خطابت څخه لیری کیږی او د څارنی وروسته په (۱۳۵۸) کال دوری په میاشت کی په نیمه شپه کمونستی تور، محبس ته لیږدول کیږی. د څلورو شپو تعذیب څخه

وروسته د چاه انجیر او لښکر گه
ترمیڅ په یوه ـ شیله کښی د
د شپې له خواژوندی ښخبیږی
او حق ته ځان سپاری .

(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید الحاج مولوی نور احمد اخندزاده صاحب لند سوانح :

نو موړی شهید د قندهار ولایت دارغنداب ولسوالی د لوی ښاری او سیدونکی ؤ چه د وړکتوب څخه ئی ډیرلوړا ستعداد درلو د نو څکه ئی د دینی علومو د حاصلولو په اوږ دو کښی دوړ ځینو مسایلو د تعقیب سره ډیره مینه درلوده ترڅو د خپل ایمانی مسؤلیت په درک او پیژندگلوی سره په (۱۳۵۲ ه. ش) کال د کابل د سرای غزنی سیمی د محمد عمر جان اخند زاده په جامع جومات کی دخطابت دنده اجراء کوله چه له‌یوی خوا په او سنیو سیاسی حالا تو خبر شی او له بله پلوه یی د اسلامی ځوانا نو په فکری روزنه کی عملی ونډه اخیستی وی ، نو موړی مولوی صاحب و پتیله چه په ننی ځپانده ـ ژوندانه کښی د پوه مسلمان لپاره خوب اولتیی د مرگ اونیستی معنی لری څکه شپه او ورځ لگیاؤ چه د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم در ښتنی وارث په توگه د منبر او مسجد د لیاری د اسلام دعوت خپور کړی ترڅو د غوائی کمونیستی فاجعه د ملحد (تره کی) پلاس رامنځته شوه نو موړی مجاهد مولوی صاحب ته ئی د پیغمبرانو(ع) دسنت تعقیبولو (هجرت) موقع ـ په لاس ورنکړه اود جانی او سفاکو مارکسستانو . لخواداسلامی دعوت په جرم زندانی اوور وسته ئی په ډیره ناځوانمردا نه تو گه په شهادت ورساوه .

(انالله وانا الیه راجعون)

شهید ورورشیخ احمد(عبدالقهار) چه اصلی نوم ئی (محمد قسیم عیاذی) دی د حاجی ملا نور الله زوی په کال (۱۳٤۰ ه. ش) کی د قندهار د ښار د یوی غریبی کورنی په انگړ کښی فانی دنیاته سترگی پرا نیستلی نو موړی خپل تحصیلات له پلار څخه چه ستر عالم ؤ او هم ئی خپل لومړنی تحصیلات په محمود طرزی ښوونځی او ور وسته نځنی تحصیلات په میرویس نیکه لیسه کښی سرته و رسول او د کانکور از موینی په بریا لیتوب دطب په پوهنځی کی شامل شو .

نوموړی شهید په خپل انقلابی هدفمندی سره د اسلام دښمنان وپیژندل اوپه ځواکمن اسلامی پاڅون کښی ئی گډون وکړ ، د غوایی داړو دوړ سره جوخت ئی تحصیلات پر ینبو دل ـ او شپه ورځ ئی د فکرے او عملی بلنی په لاره کښی نه ستړی کیدونکی هلی ځلی وکړی او د قندهار په ښار کښی د چریکی فعالیتونو تر څنگ ئی د تنظیم سنبالښت او سمون کښی ډیر رول ولوباوه په (۱۳۵۸ ـ ۱۳۵۹ ه. ش) د خپلی تقوی، ثبات او فدا کاری له مخی د خدام القران په جبهه کښی د مرستیال دنده ور وسپارل شوه چه نوموړی جبهی ډیر غلگرغلیم (روسانو) په مقابل کښی ډیرا غیز من عملیات تر سره کړل په (۱۳٦۰ ه. ش) کال نوموړی شهید د خپل اتلتوب په اساس دیو چریکی گروپ چه وروسته عثمانیه و نومیده ، د مشرپه توگه و تاکل شوـ په پای کی د ۱۳٦۱ ه ش

د غواړي د میاشتي په لومړنی اونی کښې ـ جانی روسانو د ارغنداب پنجوائی او ډنډ ولسوالی پخپل دهشت اچونکی کلابندی کښې نیولی وی نوموړی مبارز د دښمن په ثقیل ماشیندار پر بجلکه ټپی او وروسته روغتون ته درا ورلوړه لاره کښې د سفاکو د ښمنا نولخوا بیاهم کلا بند اوپه شهادت ورسول شو.

(انالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور محمد رحیم چې په «ملا ورور» مشهور ؤ د حاجی ملا شیردل زوی د قندهار د ولایت دار غنداب د ولسوالی د کوهکت د کلی او سید ونکی ؤ. دیوی دینداری کورنی په غولی کښې ئی فانی دنیا ته سترگی را پرانیستلی. نوموړی دینی علوم د خپل پلار حاجی ملا شیر دل اخندزاده څخه و لوستل. او ښوونځی ئی په کال (۱۳۴۸ هش) د خوشحال په لیسه کښې پای ته ورساوه وروسته د قندهار ولایت په عالی دار المعلمین کښې شامل شوه د خپل ایمانی مسؤلیت په درک کونو ئی په (۱۳۴۹ هش) د سره ښکیلاک د ذهنی غلامانو سره فکری جهاد پیل کړ او هم ئی د غوائی دفا جعی نه وروسته د اسلامی دعوت په لاره کښې

ډیرز حمتو نه وگالل او په ځنگ کی ئی چریکی فعالیتو نو ته دوام ورکړ تر څو د (۱۳۵۸ هـ ش) کال دروژی مبارکی میاشتی په (۲۱) نیټه د ملا علم اخند په کلی کښې د جانی دښمن لخوا ونیول شو او په محبس کښې ډیرو ربړو نو او تعذ یبو نو په نتیجه کښې د شهادت جام و څکه.

(انالله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور ملا سعد الله د عبدالحبیب زوی د کندهار ولایت د معروف ولسوالی او سیدونکی د اسلامی روان جهاد د زړورو اوسر تیرو مجاهدینو څخه و نوموړی خپله زده کړه دد ارو نیکه په منځنی ښوونځی او د محمدیه په دینی مدرسه کی سرته و رسوله په ۱۳۵۷ کال یی د همندی په جبهه کی وسله وال جهاد پیل کړ او له ۱۳۶۰ کال څخه راپه دی خوایی د معروف د ولسوالی په جبهه کی خپل جهاد ته دوام ورکړ. په ډیر و جگړو کی یی برخه واخیسته له همدی جملی نه یو هم د ۱۳۶۰ کال د عقرب د میاشتی بریالی برید وه چی د دهغی ولسوالی په کمونستی قواؤ باندی د دوی له خوا په ډیره میړانه سره وشو. دغه ورور په ۲-۸-۱۳۶۱ نیټه د معروف په ولسوالی کی د دښمن په مورچه باندی د ورختلو په وخت کی دیوه بم د چاودنی په سبب شهید شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور تور جان

مجاهد د عبید اله زوی د قندهار ولایت دار غنداب په ولسوالی کی ۲۲ کاله مخکی دنیا ته اغلی دی په (۱۳۰۹،هش) کال ئی وسله وال جهاد پیل کړ، دغه سرتیری مجاهد د جانی روسانو له خواد ار غنداب د ولسوالی په محاصره کښې

د شهادت ستر مقام وکاته .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور خدایداد
د خان محمد زوی د هلمند ولایت
د ناوی ولسوالی دخلج اوسیدونکی
د ډیرو غیرتی او مخلصو مجاهد
ینو څخه ؤ د ملحد دولت په

ضدیې په ډیرو جګړو کی برخه
درلوده ترڅو په ۲۸-۱۱-۱۳۶۰
نیټه دیوی نښتی په ترڅ کی
د (۲۵) کلو په عمر شهید شو .

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور ببرک دګل
جان زوی دننګرهار ولایت د
بهسودو عبدیانو په کلی کی په

۱۳۴۳ کال زیږید لی دی
نوموړی کله چی په هغه سیمه
کی د اسلامی جهاد سنګرونه
ګرم شول نوزده کړه یې پریښو
ده او د وسله وال جهاد لپاره
په۱۳۵۸ کال دشهید احمد هجرت
ترقوماندې لاندې د مهمندری
جبهې ته ولاړ په ډیرو جګړو
کی یې ګډون وکړ تر څو په
۳-۱۰-۱۳۶۱ نیټه په سرخرود
کی د روسانو د وحشیانه یرغل
په وړاندې د یوې جګړې په
ترڅ کی د شهید ضابط محمد اشرف
اسلام جار سره یو ځای د
شهادت لوړ مقام ته ور سید.

(اناالله وانالیه راجعون)

شهید ورور عجب خان د
غلام حیدر زوی د زابل ولایت د
شاه جوی ولسوالی د یحیی خیلو
په یوه دیندا ره کورنی کی ۳۰
کاله پخوا زیږیدلی دی له
کوچنیوالی څخه یې د هغې سیمې
په خلکو کی دښو اخلاقو په
لرلو سره شهرت در لود په

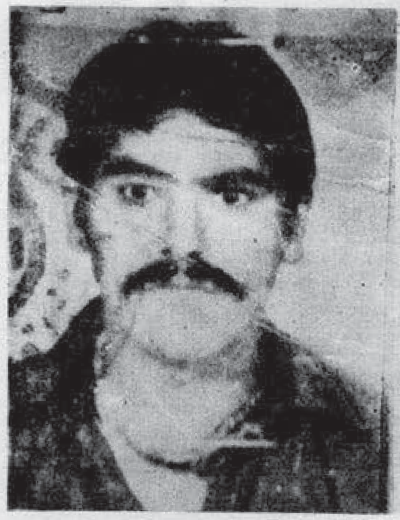

سپیڅلیو هم ډیر حیران ؤ د
شهادت سره یې زیاته مینه لرله او
همیشه به یې دا آرزو وه ترڅو په
۱۳۶۰ کال د قوس په میاشت
کی خپلې لوړې ارزوته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور محمد غوث د فیض طلب
زوی د ورد ګود جغتو د ولسوالی
د تکی کلی او سیدونکی د حق
د لاری رښتینی سربښندونکی او
زړور مجاهد ؤ د ملحد رژیم پر
ضد یې په ډیرو جګړو کی برخه
واخیسته تر څو په ۳-۸-۱۳۵۸
نیټه د یوی خونړی جګړی په
جریان کی یې د شهادت لوړ مقام
تر لاسه کړ .

(اناالله وانـا الـیه راجعون)

شهید ورور عبدالظاهر چې
په « پاچا » سره مشهور ؤ د دوا
جان زوی د ننگرهار ولایت د
کوز کونړ د ولسوالی د شگی د
کلی په یوه دینداره کورنی کی په
۱۳۳۶ هـ ش کال زیږید لی دی
په کوچنیوالی کی دښو اخلاقو
او تقوی خاوند اوپه خپلو کلیوا
لو او خپلوا نو باندی ډیر گران و
نوموړی په ۱۳۴۲ کال د سید
جمال الدین « افغان » لیسی په
لومړی ټولگی کی شامل شو او په
۱۳۵۰ کال د کابل حربی لیسی
ته لاړ او په ۱۳۵۶ کال یې
هغه په بریالیتوب سره سرته و
رسوله او د همدی کال په پای
کی د حربی پوهنتون د استحکام
په پوهنځی کی شامل شو خودوه
میاشتی وروسته په افغانستان کی
د سره استعمار گوډ اگی رژیم
را منځ ته شو. نودی هم د هغه
تعلیمی کال د پوره کیدو نه
وروسته د ژمی د رخصتی څخه
په گټه اخیستو د خپلی کورنی
سره پاکستان ته مهاجر شو . په
۱۳۵۸ کال د یوشمیر نورو
مجاهدینو سره د جهاد لپاره د سره
رود او کامی محاذ ته ولاړ څه
موده ورسته سرکنډ ته او هلته
یې څه موده جهاد وکړ او بیا د
لغمان ولایت ته ولاړ د ۱۳۵۹
کال د دلوی په میاشت کی د
بهسود وجبهی ته ستون او هلته
په ۲۲-۱۱-۱۳۵۹ نیټه له نور و
مجاهدینو سره د روسی او د
هغوی د مز د ورو قواؤ له خوا
محاصره شو خو تر هغه وخته یې
مقاومت و کړ چی ټول کارتوس
یې تمام شول . په دغه وخت
کی د دښمن گولی دده په سینه و
لگیده او شهید شو .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور شیر آغا :- د
قندهار د ډنډ په ولسوالی کښی
دیرش (۳۰) کاله مخکی دنیاته
سترگی راپرا نستلی . څه ناڅه
دینی علم یې ولوستل خود
غوایی د فاجعی سره جوخت یې
د اسلام عقیدوی دښمنان او د
کریملین مزدوران و پیژندل اوپه
ډیر ځواک او غښتلی عزم په
اسلامی تحریک کښی راگډ شو
او گوریلائی فعالیتونو په مهم
کښی و گمارل شو ، ډیر اسلام
دښمنه سار کسیستان یې هلاک کړل
ترڅو په یوه ناڅاپه پیښه کی دملحد
دښمن له خارنی څخه ور وسته یې د
شهادت لوړ مقام ته ورساوه.نوموړی
شهید دا ارمان درلود چه اسلامی
ټولنه او نظام پر خپلو سترگو و
وینی او د اسلامی انقلاب د
پراختیا لپاره محکوم اسلامی
هیوا د خپلواک او ازاد کړی .
خودغه نیمه خوا مجاهد دا
سپیڅلی ارمان د ځانه سره خاوروته
یوړ .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور حاجی شربت
خان د جنت خان زوی د پکتیا
ولایت د وزی د ولسوالی د
څپری د کلی او سید ولکی دځد
رانود ډیر خیلو د جبهی یوتکړه
او زړور مجاهد ؤ د دهری دښمن
په ضدیې په ډیر و جگړ و کی برخه
اخیستی او هغوی ته یې زیات

څاني او مالي تلفات اړولي دي
نوموړي ورور د راکټ په استعمال
کې ډیر مهارت درلود. دغه ورور
په ۸-۱۱-۱۳٦۱ نیټه د خوست
د لویې ولسوالي دبړی تهاني په
عملیا توکی د ۲۳ کلوپه عمر د
جمعې په ورځ د شهادت لوړ مقام
ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عزیز الله :- د
عبدالرزاق زوی د ارزګان ولایت
د چوری په ولسوالۍ کښې ۲۸
کاله پخوا د ازموینې نړۍ ته
قدم کښیښود. خپل لومړنی
تحصیلات ئې په هغه سیمه کښې
او ثانوي تحصیلات ئې د بغلان
د کرهڼې په لیسه کې لا ترسره
کړي نه وه چه د ملحد تره کی کړ
غیر نه کو دتا ترسره شوه.
نوموړي د خپل ایماني تحریک
او اسلامي ولولې له مخې په
(۱۳۵۷ ه ش) هجرت وکړ او په
(۱۳۵۸ ه ش) ئې دهامندي په
جبهه کښې وسله وال جهاد پیل
کړ او د (۱۳۵۹ ه ش) کال په
لومړنیوورزو کښې دارزګان د
مجاهدینو د تنظیم پخاطر خپلې
سیمې ته ولاړچه هلته د همدې
کال په وروستیو ورځو کښې د
مکار او ملحد دښمن له خوا د
شهادت لوړ مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور ګل محمد دزیر
ګل زوی د هلمند ولایت د بشران
کلي اوسیدونکې ؤ نوموړي په
۱۳۹۰ کال د سره استعمار د
ګوډاګي رژیم پرضد وسله وال
جهاد پیل کړ او په ډیرو محاذو
نو کې وجنګید ترڅو په
۱۵-۱-۱۳٦۰ نیټه د یوې
خونړۍ نښتې په نتیجه کې په
شهادت ورسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید ورور عبدالشکور
د عبدالکریم زوی د کندهار
ولایت د معروف اوارغستان په
جبهو کې یې ډیر عملیات ترسره
کړل په پای کې په ۱۸-٤-۱۳٦۰
نیټه دیوه برید په ترڅ کې چې
دسپین بولدک په سیمه کې یې

دهري دولت په قواؤ باندې وکړ
د شهادت لوړ مقام ته ورسید.
(انالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور ببری د پیر
دوست زوی د هلمند ولایت د
ما رجی د سیمې اوسیدونکی د
اسلام د لاری یوټکره او فدا کار
مجاهدؤ په ډیرو جګړو وکی یې د

کفري قواو په مقابل کې په پوره
میړانه او ایماني ولوله برخه و
اخیسته په پای کې په ۲۳-۲-
۱۳٦۱ نیټه د یوې خونړۍ
نښتې په پړیان کې د شهادت لوړ
مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

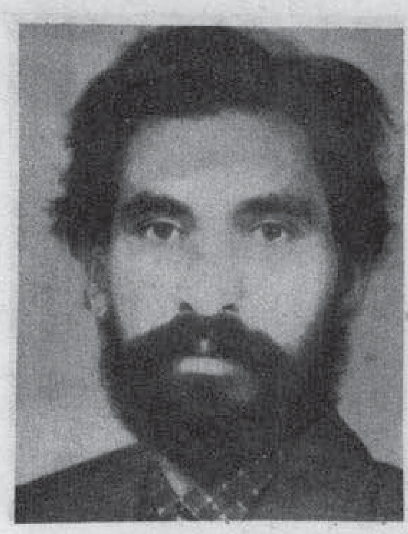

شهید ورور شریف الله

« شریفی :

د خدای تعالی (ج) په لارکی شهادت او قربانی د هر مبارز او انقلابی مسلمان ارزو ده همدی ارزو ته د رسیدو او د خپلی عقیدی او ازادی نه د دفاع په خاطر د افغانستان په اسلامی خاوره کی د شهیدانو کاروان د غرو په لمنو او ښکلو د روکی روان دی ترڅو د تیری کوونکو او د دین د دښمنانو غوریدلی ناپاکه تغر د خپلی اسلامی خاوری څخه ټول او پرځای یی د اسلامی حکومت ښنستی کیښو دل شی .

د دغه کاروان په لړ کی یوهم شهید ورور شریف الله «شریفی دی نوموړی په (۱۳٦٨ ه ش) کال د پروان ولایت د بایانو په کلی کی په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی دی.په ۱۳۳۸ کال د ده قاضی په لومړنی ښوونځی کی شامل شو کله چی له هغه څخه فارغ شو په ۱۳٤۳ کال د نعمان په لیسه کی شامل شو. دغه ورور د زیات زکاوت او علمی استعدا د خاوند ؤ چی له اول ټولگی څخه تر د ولسم ټولگی پوری اول نمره ؤ.په ۱۳٤۹ کال یی دلیسی دوره پای ته ور سوله او د کانکور دازموینی د تیرو لو نه ور وسته په ۱۳۵۰ کال د پولی تخنیک په پوهنځی کی شامل شو .خود کورنی داقتصا دی مشکلاتو له کبله ئی زده کړی ته دوام ورنه کړای شو نو د نعمان په لیسه کی ئی د ښو ونکی وظیفه په غاړه واخیسته.نوموړی پر ساینسی مضامیو بر سیره د اسلامی جهاد په برخه کی هم شاگردانو ته فکر ور کاوه او همیشه به یی د وی ته د اسلامی حکومت د جوړیدوز یری ور کاوه.په ۱۳۵٦ کال د نعمان دلیسی څخه د حرهٔ جلالی د نجونولیسی ته تبدیل شو په ۱۳۵۷ کال چی په افغانستان کی ملحد رژیم رامنځ ته شو دغه مبارز ورور تر سخت تعقیب لاندی ونیول شو ترڅو په ۱۳۵۸ کال د اسد په میاشتکی دنورو ډیرو مبارز ینو شوندی دی هم ونیول شو او جیل ته بو تلل شو.له ډیرو وهلو ورو لو او تعذ یبو گللو ور وسته د دهری امین د حکومت په وخت کی د همد غه کال د سنبلی په اخیرکی له بند نه خوشی کړل شو او د ښوونکی په تو گه د هلمند ولایت ته ولیږل شو څه موده وروسته یی وظیفه پر ینښوو، او په وسله وال جهاد کی د گډون لپاره د پروان ولایت ته ولاړ.په ۱۳٦۰ کال د پروان ولایت د مجاهد ینو له خوا د وحدت د مرکزی جبهی د تنظیم دعوت آمرو ټاکل شو. ده خپله وظیفه په پوره اخلاص، صداقت او امانت داری سره سر ته رسوله نو موړی د ملحد دښمن پر ضد د مجاهدینو سره په زیاتو جنگی عملیا تو کی برخه واخیسته ۱۳٦۰ کال د دلوی په میاشت کی د ملحد دښمن یوه او یه قوه د زیات شمیر ټانگو نو ـ

او پلی عسکرو په حمایه د پروان ولایت د محاصره کولو په نیت ولاړه خود اسلام د سرتیرو مجاهدینو د سخت مقاومت سره مخامخ شوه.د دی خونړی نښتی په ترڅ کی یو شمیر مجاهدین ورونه د شهادت لوړ مقام ته ور سیدل چی په دی جمله کی استاد شریف الله «شریفی» هم شامل ؤ چی په ۱۳٦۰/۱۱/۷ نیټه ئی د شهادت لوړ مقام وگاټه (اناللهواناالیه راجعون) اود دښمن دقواؤ څخه هم یی شمیره پیاده عسکر له منځه ولاړل او دښمن ته زیات مالی او ځانی تلفات واړول شول.

شهید ورور علی گوهر خان

چه فرعی نومې (ولی محمد) وه
د سرور زوی په (۱۳۲۸ه. ش)
دهلمند ولایت په کاریز کلی کښې
په یوه متدینه او خدای پرسته
کورنی کښې دنیا ته راغلی -
نوموړی په (۱۳۳۵ه. ش)
دلشکرگاه لیسه کښې په لوړ
نیو زده کړو بوخت اووروسته په
(۱۳۴۷ه. ش) دلشکر گاه لیسی
څخه فارغ او په (۱۳۴۸ه. ش)
د کابل پوهنتون د کرهنې پهٔ پو
هنځی کې شامل شو - نو موړی
شهید د خپل اسلامی مسئولیت
او تاریخی رسالت په پیژندګلوی
سره اسلامی تحریک ته متعهد
شو او په عمل کښې ئی په ډاګه
دالحاد او دهریت سره د غړی
ووهلی او د سکوت او تسلیم
طلسم ئی مات کړ. نوموړی په
(۱۳۵۴ه. ش) لیسانس واخیست
او د یوه کال په موده کی ئی
د هلمند په خانشین ولسوالی کی
او وروسته د ناوی په گورگین
فارم کی د کرهنې د مرستیال په
توگه وظیفه سرته رسوله ترڅو د
سری خور کمونیزم شیطانی فاجعه
را منځته شوه، نوموړی شهید په
(۱۳۵۷ه. ش) کال د پیغمبرانو(ع)
لاره (هجرت) غوره کړه او د
خپلی فطری غوښتنی له مخی ئی
په عملی جهاد لاس پوری کړ
نوموړی د جهاد په سنگر کښې
ډیر زړه ور ؤ اود زمری په
په خیر به ئی د دښمن پرمور چو
ور دانګل - دیادونی وړ ده چه
د قرانکریم تلاوت ئی د تجوید
په پوره مراعات کولو سره په ډیره
مینه کا وه. نوموړی د معروف،
ارغستان او سیوری په ولسوا لیو
او همدار از دهلمند په توول
ولایت کی په کراتو مراتو د
سری خور دښمن سره جهاد کړیدی
ترڅو د خپلی پوهی، تعهداو
ایماندارۍ له مخی، مجاهدینو د
هلمند ولایتی تنظیم د مرستیال په
توگه وټاکه - اخرالا مرنو موړی
شخصیت د (۱۳۵۹ه. ش) د تلی
په میاشت کښې د شهادت لوړ
مقام ته ورسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عبدالواحد د
عبد الصمد خان زوی د کندهار
ولایت د شپږمی ناحیې د مالجات
دریگ کلی او سیدونکی ؤ د ده
کسب معماری وه د ۱۳۵۷ کال
څخه را په دې خوا ئی په وسله

وال جهاد پیل کړی او دهلمند،
غزنی او کندهار په څنو محاذ و
نوکی د دهری ر ژیم پرضد و
جنگید په پای کی په ۱۳۶۱-۸-۱۵
نیته په ریگی کلی کی د وحشی
روسانو د بمباری له امله د
شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

قاری معروف فرزند ملا
پیر نظر باشندهٔ علاقه داری
مردیان ولایت جوز جان که
مدت سه سال جهاد مسلحانه
نمود، موصوف بالاخر در اول
میزان سال ۱۳۶۱ دریک برخورد
رویا روبی باقوی روس در جنگل
اریغ واسوالی آقچه بدرجهٔ
شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ عبد الله جان

د سحر گل خان زوی د کابل ولایت د پغمان ولسوالی په خالداری کی په (۱۳۲۸) کال په یوه متدینه او دینداره کورنی کښی زیږیدلی او خپل تحصیلا ت یې تر یوې اندازې پورې کړی وه د دهری حکومت په منځ ته راتلو سره یې په (۱۳۵۷) کال په وسلوال جهاد شروع وکړه او په لومړی وخت کښی یې د قوماندان په حیث له مجاهدینو سره وظیفه درلوده په زرګونو کفار او ملحدین یې په جهاد کی په قتل ورسول او په زرګونو سپک اودرنې وسلې یې په غنیمت ونیولې او د مجاهدینو په اختیار کی یې ور کړی .

د عبدالله جان عملیات نه هیرید ونکی سابقه لری چه دلته یې یوه نمونه ذکر کیږی مثلاً په (۱۳۵۹) کال دروژې مبارکې په (۱۵) نیټه باندی دملحدو رژیم یوه لویه قوه د پغمان ولسوالی ته ولاړه د عبدالله جان او دده دلنګیالو غازیانو ملګرو او روسی ګوډ اګیانو ترمنځ سخته جګړه ونښته له دری شپو او ورځو جګړی نه وروسته دښمن سخته ماته وخوړه او ډیر درانه تلفات ورته ورسیدل چه په (۳۰۰) تنو کا رملی او روسی عسکرو او حربی پوهنتون محصلینو بر سیره له منځه ولاړل . (٤) جنګی الوتکی سل عرادی زغروال ټانکونه ویجاړ او (۴۰۰) میله کلاشنکو فونه دغنیمت په ډول د مجاهدینو لا سته ورغله چه حتی د حربی پوهنتون دروازه وتړ له شوه .

عبدالله جان وروړ باتد بیره قوما ندان او په مجاهدینو کی یې خاص محبوبیت درلود او دده استقامت په اساس د مجاهدینو لخوا د قهرمان لقب ورکړ شو . عبد الله جان دنیکو اخلاقو خاوندؤ . په (۱۳۶۱) کال کښی دپغمان د دوهم غونډ د عمومی قوما ندان په توګه وټاکل شو کله چه (عبدالله جان او دده غازیان وروڼه دپغمان ولسوالی ته لاړل یې ساری جنګی عملیات ئی وکړه چی د کارمل حکومت یې سخت وارخطاه کړی و په ۲-۶-۱۳۶۱ نیټه د ملحد رژیم یوه قوه د پغمان ولسوالی ته ولاړه او د مجاهدینو او د کارملیانو او روسانو ترمنځ سخته جګړه ونښته له څو ساعته جګړی نه وروسته د خدای تعالی له تقدیر اتو سره سم عبدالله جان له دؤ سکه وروڼو او خورلسو (۱٤) تنو دسنګرورو نورسره چه ټول اوولس تنو ته رسیدل د ارغندی په سیمه کښی دشهادت لوړ مقام ته ورسیدل) (انالله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ تاج محمد

د غلام محمد زوی د ننګرهار ولایت د کامې ولسوالی د شیر ګړ د کلی او. سیدونکی ؤ نوموړی یوغیرتی او په اسلام مین مجاهد ؤ د کفری قواؤ په خلاف یې په ډیر و جګړو کی برخه واخیسته او دښمن ته یې زیات مالی او ځانی تلفات واړول ترڅو په ۳۰-۱-۱۳۶۱ نیټه په سرخرود کی د دهری دښمن د قواؤ سره د یوی خونړې نښتی په ترڅ کی د خپل تره زوی جان محمد سره یوځای په شهادت ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

سخنهای «فائق»

تربیهٔ اولاد

از منابع عربی

پیوسته به گذشته

ایثار : ایثار احساس نفسی و وجود حالتیست که با نتیجه مسلمان منافع ومصالح دیگران را بر منافع و مصالح شخصی خود ترجیح میدهد .

ایثار خوی و خصلت نهایت نیک و بزرگ است اگر هدف مسلمان از تقدم منافع دیگران برمنافع خود جزحصول خشنودی باری تعالی و کسب رضای او جل جلاله چیزی دیگری از قبیل شهرت ونام جالب سخاوت کمائی کردن نباشد درآن صورت ایثار وخودگذری ورفع نیازمندی سائر برادران مسلمان را بر رفع نیازمندی خود مقدم ساختن آشکار ترین دلیلست بر صدق ایمان‌صفای باطن پاکی وطهارت و طهارت نفس .... و در عین زمان این عادت نیکو، مهمترین اصلیست ازاصول تکافل اجتماعی و مؤثرترین عامل فراهم ساختن و سائل سعادت و بهبود زندگی نسل بشراست .

چون قرآنکریم ایثار را در سلسله اخلاق عالی انصار قلمداد کرده لذا ضرورتی نیست که دلائل دیگری درمورد برتری ایثار ایراد گردد قرآنکریم توأم باایثار صفات ترحم متقابل سهیم ساختن در داشتنیها زندگی برادر وار را برگزیدن از خصائل عالی انصار برشمردهٔ ، چنانچه آیهٔ نهم سورهٔ حشر به این مفهوم درمورد ایثار وصفات ذی ربطش میفرماید :

(و نیز آنان راست که جای گرفتن در دار اسلام و جای پیدا کردن در ایمان پیش از مهاجران ، دوست میدارند هرکه هجرت میکند بسوی ایشان ، و نمییابند در خاطر خود دغدغه از آنچه داده مهاجران را ، و دیگرانرا اختیار میکنند برخویشتن اگرچه باشد ایشانرا حاجت ، هرکه نگهداشته شد ازحرص نفس خودش پس آنجماعه ایشانند رستگاران) .

این ایثار و خودگذری توأم باطیب خاطر واین تعاطف و مهربانی متقابل اجتماعی که در اخلاق و معاشرهٔ انصار متجلی بود ، نمیتوانید در تاریخ بشریت وزندگی امت ها و ملل گذشته نظیر و نمونه آنرا دریابید . حقا که در صدر اسلام انصار بغرض تمثیل عملی از روحیه اخوت اسلامی ، مهاجرینی را در داشتنیهای خود شریک ساختند که از خاطر تمسک به دین خود تکالیف و آسیبهای دیدند ، ازدار و دیار خود کشیده شدند قربانیهای زیادی را تحمل گردیدند ، آنچه داشتند جملتاً ازدست دادند و محروم از تمام نعمتهای مادی پهلوی برادران انصار خود درمدینه مسکن گزین شدند ، انصار با مهاجرین پیمان اخوت می‌بستند

و بهمدیگر دست برادری میدادند و باایشان از هیچنوع نصرت و امداد دریغ نمیکردند ، بلکه در بسا از موارد در نعمتهای مادی مهاجرین رابر خود ترجیح میدادند ، وقتی یکی فوت میکرد دیگری از آن میراث میبرد .

اینک برخی از نمونه های پدیدهای ایثار در نخستین جامعهٔ اسلامی :

۱ : امام غزالی دانشمند عالی مقام اسلام دراحیاء العلوم از ابن عمر رض الله عنه ، روایت میکند ، به یکی از یاران پیامبر اسلام ، سر گوسفندی هدیه گردید، صحابی مذکور گفت : آن برادر دیگرما نیازمندی بیشتری به این نعمت دارد ، روی این احساس سر گوسفند رابخانه همان صحابی دیگر فرستاد ، چون صحابی دومی نیز از چنین احساس عالی اسلامی بر خوردار بود لذا آنرا بخانه دیگریکه آنرا نسبت بخود نیازمندتر فکر میکرد روان کرد ، روی همرفته یکی به دیگری تقدیم نموده بعد ازدست بدست مکرر بالاخره به نفر هفتم که در حقیقت همان صحابی اولی بود واپس رجعت کرد .

ب : همین بی بی زینب بنت جحش اسدیه ام المؤمنین به خاطر ایثار و همدردی بامحتاجان به لقب (ام المساکین) شهرت یافت .

در شماره گذشته به میزان ایثار ام المؤمنین حضرت عائشه (رض) اشاره شد که مبلغ هشتاد هزار درهم را که بخودش بخشیده بود بین فقراء ومساکین طوری تقسیم کرد که درهمی را درحالیکه روزه هم بدهن نگذاشت تا به آن افطار میکرد، وقتی کنیزش بیادش میدهد و میگوید کم ازکم یکدرهم را برای افطار خود نگه نداشتی ، میگوید کاشکی بیادم میدادی تا چیزی میگذاشتم ، همین است ایثار ، همین است رفتار بمسیر اصلی اسلام ، مسیر واقعی وحقیقی اسلام که قرآن عظیم الشأن به کلمات (ویؤثرون علی انفسهم ولوکان بهم خصاصه) تعین ، نه مسیر اختراعی یک مشت عناصر خود پسند ناشی ازغرائز نفسی ایشان ، حقا که حضرت عائشه بمنظور سعادت سائر مسلمانان خود را و نیازمندیهای خود را فراموش کرده بود ودرسی رابه اخلاف ونسل آینده بمیراث گذاشته اگر آنرا آموخته نقش قدمش را تعقیب نمایند ، جامعهٔ فاضله را تشکیل ومصؤنیت همهٔ ارزش های بشری ، تامین حقوق وعدالت اجتماعی وسعادت همه جانبه توأم با پخش روحیهٔ اخوت اسلامی و آرامی عامهٔ مردم تضمین میگردد .

ج : یکی از نمونه های حیرت آور و عجیبی ازایثار داستان مختصرصحابی بنام عدوی است که امام قرطبی آنرا به این منوال روایت میکند :

« به روز یرموک که بین حق باطل معرکهٔ مشتعل گردید خودم بسوی میدان نبرد بمنظور خبر گرفتن از وضع پسر کاکای خویش رهسپار آن نقطهٔ در گیری شدم درحالیکه اندکی آب در مشکیکه باخود حمل نموده بودم داشتم واندیشیدم اگرپسر کاکایم در قیدحیات بسر میبرد با تقدیم این آب برفع تشنگی اش خواهم پرداخت ، ناگاه دفعتاً اورا در حالی دریافتم که زخم عمیق را برداشته وروی میدان با چهره زعفرانیش نظرمرا جعین را جلب مینماید ، گفتم آب می نوشی ؟ با اشارهٔ سرخود جواب مثبت داد، خواستم آب را برایش تقدیم کنم، ناگاه صدای رقت آور آه آه از حنجرهٔ پاک زخمی دیگری در گوشه طنین انداخت پسرکاکایم بمجرد استماع این آواز ، اشاره

بقیه در صفحهٔ ۶۵

محمد معروف فروغگر

روزه

دین مقدس اسلام ، که آئین نجات و بهروزی کافهٔ بشریت بوده با براهین روشن و قاطع مردم را از بیراهه باز میدارد و به فوز و رهایی از هر گونه بند و قلاده ها و تعلقات شیطانی هدایت میفرماید . ادیان و جهانبینی هاییکه قرآن بطور ایجاز و اختصار از آنها به لهجهٔ « ومن یبتغ غیر الاسلام دیناً فلن یقبل منه » نام میگیرد از لمس دژخیمان زمان و مسخ تحریف گران که خواهی نخواهی از محیط و افکار منحط خفاشان ظلمت پرست متأثر بوده اند ، در امن نمانده و هر بی مهاری در برهه خاص زمانی از دین چیزی ساخته است که اصلاً نمیتوان نتیجه کشافتکاریهای این فرومایگان را دین نامید و تتبع تحقیق شان را کاری برای آئین ! در این باره خیلی گفته و نوشته و رسانده اند ولی چیزیکه اصل مطلب از آن صبغه و رنگ میگیرد ، هما ناتوافق و تطابق روح یک آئین با شرائطیکه خواسته های انسانی منحیث مسأله طرف توجه آن است میباشد . شاید بسیاری از مردم باشنیدن حکمی از احکام تشریعی دین مقدس اسلام طوری باندیشند که آن را با کمال نقاهت وسر در گمی که طبعاً هواجس ناگوار زمان بر شانه و کلهٔ آن لگد های ناجوانمردانه یی یکی پی دیگر حواله نموده و سویی هم تقلید کورکورانهٔ « ماوجدنا آبانا » در مسخ و حتی فسخ آن مؤثر و کاری بوده است ، دریافت نموده اند . ولی حقیقت بالاتر از آن است که مردم درک کرده اند !!! :

بر سبیل مثال هنگامیکه از روزه نام میگیریم علاوه از آنکه دشمنان اسلام تهمتهای بر آن میبندند ، عامهٔ مردم در بارهٔ روزه چنین میاندیشند که : روزه یعنی نخوردن نان ، روزه بمعنی ناشامیدن آب و دوری از زنان !!! روزه فرضی است از فرائض شریعت اسلام و ...

خدا (ج) فرماید : یاایها-الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون ....

شهر رمضان الذی انزل فیه-القرآن هدی للناس و بینت من الهدی و الفرقان ....

البقره : ۱۸۳ - ۱۸۵

فرضیت روزه ، دوری از مباشرت نخوردن طعام و امساک از شرب حین روزه داری بر هیچ کسی پوشیده نیست اما چیزیکه میتواند طرف قناعت مردم و حقیقت امر روزه که چه فوائدی در بر دارد واقع گردد، پدیده یی است که در لا های تاریک قبرستان تاریخ چنان مدفون گردیده که مردم فقط حق زیارت آن را تا هنوز حاصل نموده اند و در غیر آن هیچ !

بلی ! قابل اتهام است اوضاعیکه در آن کسی پرسیده نتواند : (روزه یعنی چه ؟) (ما چرا روزه میگیرم ؟) (علت فرضیت روزه چیست ؟) و (روزه چه ارمغانی به جسم و روان آدمیت با خود آورده است ؟) .... »

باید متهم کنیم وضعی را که مردم در شالوده و پیرامون و محیط آن کورکورانه روزه میگیرند. و باید هم، چرا آن قدر زبون و جبون و دستپاچه شویم و با انصراف از «قد تبین الرشد من الغی» از نعم جاویدانی و نور سرمدی دل انگیز اسلام بی بهره و محروم مالیم؟ جای تأسف نیست؟ حتماً!

با رابطه با اصل خود سازی و جامعه سازی و امت و ملت سازی، در فرهنگ ضخیم و گنجینه های سرکشاده دورهٔ طلائی جنبش های انقلابی اسلامی، در هر فصل و باب و پاراگرافی آنجائیکه انسان مطمح نظر است صاحبنظران عبقریت جنبش قلم بر سر معنی زیبا، فشرده و وجیز «فطرت» فرود میآورند و در تفصیلاتیکه بر مفهوم کلمهٔ مرتب میگردد قسمی نور افشانی و پرتو اندازی میکنند که گوئی، اینها هستند که محتوای

«سالها دل طلب جام جم از ما میکرد
انچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد

در تراوشات قلم طوفانزای شان گنجانیده و تصویر کرده اند و این «جام جم» راکه ادبیات کلاسیک از آن «خود یابی و خود شناسی و فطرت شناسی وکرامت انسان را مراد میکنند» طوری در هیولا وصورت مذاب و «مشتعل همیشه درخشان» فطرت اوتلاین وپرداز و تجسم میکنند که بیننده را در نظر ثانی نزدیک به اول چنان محو تماشای جمال انسانی مینمایند که حق خدا داد انسان است.

با زتابهائیکه از ادبیات کلاسیک اسلامی و عصر ما بجلوت میشتابد و خلوت «منهای شیطانی» را بر هم میزند شفقوار آفتاب هدایت «فطرت» را بر گلگونهٔ آسمان ذهن تک و دوگروپویندهٔ ما تبارز میدهد و نمود های چند بعدی فطرت را در سیمای شخصیت «مؤمن مکتبی» چه در چار چوبه فردی وچه در محدودهٔ اجتماعی زرکوب مینماید و خاطر نشان میسازد که «فطرت» آن تخلیقیکه خداوند (ج) مردم را بموازین و معیار های آن روی اهداف ووسایل خاص «انسانی» نه حیوانی آفریده وکتابی برای سرو صورت دادن این موهبه بزرگ، فرستاده است که «ما هو شفاء و رحمت للمؤمنین» «تبیان لکل شیء»، «ینطق علیکم بالحق»، «نور و کتاب مبین» «هدی للناس و بینت من الهدی».... در صفحات ابدی آن تلالؤ میکنند. و روزه نیز روی همین گلگونهٔ وحدت و جمعیت و اطمینان دو جهان که از انسان تا همه کاینات، همه بعد های رفاهیت انسان «ظلوم و جهول» را مهیا و در فراز و نشیب زنده گی در دسترس استفاده آن قرار میدهد، شکل و صورت میگیرد و با رونقگری خاص وحدت وطمانیت برای پیروزی بشر بمنصهٔ پیشنهاد و تطبیق گذاشته میشود و در پهلوی سایر عبادات، با شعار همیشه پیدا و روشن «فاما الزبد فیذهب جفاء و اماما ینفع الناس فیمکث فی الارض ط»: اما آن کف پس میرود ناچیز شده (کف دریا آهسته آهسته خشک و نابود میشود) و اما آنچه بمردم سود و بهره میرساند (که آب حیات است) در زمین باقی میماند با سرودن ترنم دلپذیر «ولن تجد لسنة الله تبدیلا» رونمائی میکنند.

روزه قلب ظلمتکده های جهل و قساوت و بی بند باری و بی تفاوتی و همه وابستگی های غیر انسانی را میشگافد و با فرو ریختن زنجیرها و قلاده های زنجیرداران قرون و زمانه ها، قدم به قدم و لحظه به لحظه، پیش قراول و طلایه دار رهروی به این معراج بزرگ پیروزی در آزمون خدا (ج)

بدیهی است که انجام کارها و امور، طوریکه ساده زدگان از منطق میسنجند، روی فعل و انفعالات ماشینی و اتوماتیک که هیچ ربطی با اراده و اداره ندارد، استوار نبوده و سلولهای مغز انسان روی انگیزه های خاص داخلی و خارجی گرد میز مدور «در مجموع دماغ» می - نشینند و تصمیم میگیرند - نه روی جریان و عمل الکترونکی چه اگر جریان الکترونکی از طرف مدیری اداره نشود؛ اولاً موجودیت و مهار آن غیر قابل تصور و حماقت محض است و در وهلهٔ دوم جرقهٔ خفیف آن جهان را با دارو ندارش لقمهٔ آتش و طعمهٔ حریق خواهد ساخت؛ بناءً دین مقدس اسلام از همه‌اولتر به‌خودشناسی وخود سازی و خود کفایی توصیه میکند و سپس بمرحلهٔ شناختهای دیگر قدم میسایدو اصول خود - شناسی و خدا شناسی را طوری با هم میبافد که در صورت نبودن یکی از این دو، از رتق فتقی و از فتق، بی نظمی و سر در گمی و نابودی متصور است و بس.

روزه مرکز بوتهٔ مذاب خود سازی و خود شناسی است و در هر مرحله یی از مراحل تا بدیدگی و آب یابی و زنگ زدای سلول، سلول ساختمان انسان را با پیکر کلی جامعه اش از مبتلایان به نقرس و چاقی گرفته تا آنانیکه ازگرسنگی در پس کوچه ها و خیمه و کازه ها و مغاره ها جان به جان آفرین میسپارند مقایسه و تطبیق میکند - خاک نشینان را که آثار فقر و بیچارگی در سیمای خزان و پیکر های لرزان شان رقم بسته است با کاخ نشینان که از فرط ناز و تنعم چهره های شان چون‌آیینه رو مینماید و از چاقی، بار گران روح... شده اند در یک جاده کشمکش «خود بازیابی» قرار میدهد و چه خوش یکسانی ایکه باز هم ادیبانه شکل میگیرد و با شلاق «والذین یکنزون الذهب و الفضته و لا ینفقونها فی - سبیل الله فبشرهم بعذاب الیم. یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها... مترفین «از ممنوع بی خبر» را تهدید مینماید - تزکیه نفس صورت میپذیرد و قابل برداشت اما - نتهای شرعی که همانا گرایش به جمعیت و دوری از انانیت و خود پرستی است، میگردد و مثال زنده یی از گفتار رسول الله(ص) که می‌فرماید: «از ما نیست کسیکه خود سیر است و همجوارش شب گرسنه میخوابد».

سیمای مهذب اخوت، برادری‌و برابری در چشمه سار - های گرم و پر حرارت (رمضان) که به قول «قرطبی (رح)» «یرمض الذنوب ای یحرقها بالاعمال الصالحة» صاف و روشن و بی غبار میگردد، از اصل پایندهٔ تربیه و تزکیه و تصفیه و طهارت و تمرین و نفس برخوردار بوده و پرواز آن بسوی فضای بی گرد و غبار روحیهٔ ایثار و از خود گذاری میباشد که در نتیجه ملکات فاضله تقوی با آبیاری شدن شجرهٔ طیبهٔ در کانون وحدت خودی انسان مایه و پایه میگیرد و به

حقائقی رهیاب بگردد که :

۱ - « روزه عبادتی است از عبادات مؤمن برای خدا (ج) امتثالی است از اوامر او تعالی و پرهیز و دوری جستن است از چیزهائیکه خدا (ج) آنها را منع فرموده است ؛ بنابر حدیث قدسی بروایت بخاری و مسلم آمده است : کل عمل آدم له الا الصوم فانه لی و انا اجزی به ، یدع طعامه و شرابه و شهوته من اجلی »

ترجمه : سایر کارهای انسان برای خودش است ؛ مگر روزه (روزه) برای من است و من پاداش او را میدهم (روزه دار) خوردنیها ، آشامیدنیها و لذتجوییها را فقط بخاطر من ترک میکند .

روزه درایت است و وسیلهٔ که بآن کنه عبودیت او تعالی را میتوان سراغ و دریافت کرد ، تسلیم شدن است به او امر و احکام الهی ، روزه هدف غائی عبادات است ، بلکه اصل و اساسی است که تمرکز حکمت خلقت انسان بر آن استوار میباشد : (و امرنا لنسلم لرب العالمین) . »

۲ - و یکی هم (فلسفهٔ) و حکمت مشروعیت روزه ، تربیه نفس و بازگردان آن به شکیبائی (پایه داری و ثبات است) که در راه خدا (ج) و نیل به هدف برین خداجوئی) . انسان بتواند مشقتها را تحمل کند ؛ برای برآورده شدن این مأمول « روزه » نیروی عزیمت و اراده را یاری میدهد - از بار حسد و اسارت شهوت نجات میبخشد . . . . و از زنده گی چون حیوان که جز خوردن و نوشیدن نداند ، باز میدارد ، نور بصیرت و عقل را افزایش دهد و بمقام ملائکه اظهار رهبری کند . . . . »

۳ - « روزه ، ملکات (فاضلهٔ) محبت ، عاطفه ، ظرافت وتزکیه نفس را رشد دهد و ایمان مؤمن را تحرک بخشد و روزه نیست آنچه که فقط از خورد و نوش باز دارد بلکه « انفجار نیروی روح » است که ثمره و ماحصل آنخبره گی و دانش بحال برادران است (آنانیکه روز گرسنه بسر میبرند و شب گرسنه میخوابند) ، مسح اشک مصیبت زده گان است و ازاله غمهای نکبت زدگان ؛ به حضرت یوسف صدیق (ع) گفته شد : لم تجوع ! و انت علی خزائن الارض . فقال : « أخشی إن أنا شبعت أن أنسی الجائع » گرسنه مباش ! و تو بر خزانه های زمین دست داری . گفت : میترسم از آنکه من سیر باشم و گرسنه را فراموش کنم .

۴ - « روزه به تهذیب و تزکیه نفس بشری میپردازد تا خوف از خدا (ج) را در او غرس نماید و از (مرد مؤمن کسی بسازد که او را تقی و نقی گویند و بمرتبه والای تقوی که رأس همه خوبیها ، عاطفه های انسانی ، زیبائیها و سایر سجایای ایمانی است ، رهنمود شود » (ترجمه با اندکی تصرف از روائع البیان)

با اینکه روزه تجددی است در حیات و نوعی گریز است از یکنواختی روحی اجتماعی و فزیکی فردی ، با تکوین شعور اجتماعی در دل مؤمن و آگاهی از واقعیتهای موجود در جامعه اش او را برای نبرد ، در برابر ناملایمات روزگار و تجاوز کفار بسیج میکند و درین مرحله پی از بوتهٔ آزمایش او را با معاییر جانبازانه سلحشوری در

(بقیه در صفحه ۶۹)

خاطره هائی از شهرک پغمان

شهرک پغمان در هفده کیلومتری غرب شهر کابل (پایتخت افغانستان) موقعیت دارد ، در دامنه های امتداد یافته کوه بابا ، که طولاً از شمال به جنوب افتاده است ، صخره های سخت و سیاه رنگ این کوه هنوز هم با سپری شدن قرن ها همچنان سخت ، پولا دین و پا بر جاست ، و چنان با گرمی و سردی روزگار مردانه وار پنجه نرم کرده است ، که هیچ اثری از شکست و خورد شدن درآن دیده نمیشودکه اکنون صخره های سخت و بزرگ آن سنگر گاه شیر مردان راه خدا است، شیر مردانی که سخت تر و باثبات تراز صخره های کوه ، در برابر ابر قدرت جهانخوار روسیه می جنگند و حماسه ها می آفرینند.

این شهرک زیبا را سرک اسفالت شده به کابل وصل می نماید.

شهرک پغمان ، منطقه ای است سرسبز ، خوش آب و هوا ، که هوای صاف و معطر آن به انسان فرحت می بخشد ، آب های سرد و درخشندهٔ نقره مانند آن ، دود از دماغ و زنگ از دل می زداید، برفهای دایمی قلل کوه به زیبائی خاص این منطقه می افزاید ، تمام مناطق این شهرک پوشیده به درختان میوه های رنگا رنگ که باطعم گوارا و لذت زاید الوصفش نیروی انسان را چندین برابر میسازد میباشد.

پارکهای مقبول و چمن زار های پر از گل آن شاهکاری های دست انسان، این موجود احسن التقویم را آفرین می گوید ، پرندگان خوش الحان با پر و بال سبک بالای درختان ، کنار جویبار ها ، میان شاخه های گل و در بین سبزه ها نغمه سرائی و در حقیقت ثنا و صفت آفریدگار توانا و خالق مقتدر کائینات راز مزمه میکنند ، و شکر نعمت به جا می آورند ، که آفریدگار شان با چه قدرت و مهارت خاص آنها و این همه مناظر و موجودات جهان را خلق نموده است.

دروازه های بزرگ و منار های گمنام این شهرک ، یادی از تاریخ پر عظمت ، مردانگی ، شجاعت ، و آزادگی ملت قهرمان ما را ، در طول تاریخ گواهی میدهد.

خلاصه مناظر قشنگ ، و قلم پردازی های طبیعت، درین شهرک قلب هر بیننده را به تپش می آورد. باشندگان پغمان مانند سایر افغانها مردمان دلیر ، شجاع ، مهماننواز و زحمت کش میباشند، که قبل از حمله روسها ، عده ای به کشت و کار زراعت و مالداری و تعداد زیاد شان هم مصروف انجام خدمات دولتی در شهر کابل بودند ، و امروز در سنگر های داغ جهاد مقدس علیه دشمنان خونخوار روسی و غلامان شان قرار دارند.

اما افسوس که امروز این شهرک با همه زیبائی ها ، خوبی‌ها، و مناظر طبیعی‌دل انگیزش، در اثر بمباران طیارات وگوله باری تانک

ها و توپهای قشون سرخ متجاوز و اشغالگر ویران گشته، و حتی به درختان حیوانات پرندگان نیز رحم نشـده است و همه یکجا با مردمان بیدفاع و مظلوم اش خفه گشته به آتش و خاک و خون کشانیده شده اند ، هوای صاف و معطرآن با دود غلیظ بمب های نا پالم و شیمیائی ، و آبهای سرد و شفاف آن با کاربن باروت ملوث گردیده است و ازین شهرک زیبا ماتم سرائی بیش نمانده است ، جز مدافعین راه حق ، راه انسانیت ، و راه آزادی و استقلال ، که در سنگر های گرم منطقه ، در نبرد دلیرانهٔ ، و شجاعـانه شان ، علیه روسهای خونخوار و سوسیال امپریالیزم جهانی مصروف میباشند، تا وطن شان را از اشغالگران ملحد نجات دهند.

محمود ـ دوست من که در یک شعبهٔ مالی دولت در مرکز کابل با او یکجا کار مینمودم ، نیز از این شهرک بود ، همه او را دوست میداشتیم همراز و هم صحبت بودیم، محمود یکسال قبل از تجاوز قشون خون آشام روسی به افغانستان ، ازدواج نموده بود و صاحب یک فرزنـد به اسـم حامد بود.

بعـد از ـ کودتـای (٧) ثـور و تجاوز روسها به افغانستان چهرهٔ محمود مـانند سایـر ، هموطنانش گرفته و غم آلود به نظر می رسید ، غم و غصه از به قدرت رسیدن کمونیست ها و حضور قوای متجاوز روسی در میهن اش ، سراپای او را فرا گرفته سخت آزارش میداد.

جلب و احضار مامورین به قوای مسلح ، و گرفتار نمودن مامورین مسلمان ، به نام های گوناگون ، شعبات را از وجود کارمندان خالی نمود ، تعدادی از مامورین که باق مانده بودنـد ، آنها نیز در ترس و بیم بسر برده ، و هر یک در انتظار سرنوشت مبهم شان بودنـد ، شبکه های جاسوسی K.G.B. بنام سـاز مانهـا و ناحیـه های حـزبی در تمام گوشه و کنار شهر و دوایر شروع به فعالیت نموده ، و بکمک وطن فروشان بی وجدان خلق و پرچم، شب هنگام به گـرفتاری افـراد مسلمان اقدام می نمودند.

اصلاً کار دوایر بکلی فلج گردیده بود ، و روز بروز بـه تعـداد جاسوسان K.G.B. در لباس مشاورین اقتصادی ، فنی ، نظامی وغیره، در دوایر افزوده میگردید، مداخله و تصمیم گیری در امور داخلی و خارجی مستقیماً از آن روسها گردید.

چند تن از رفقای ما که نسبت به سایر همکاران شعبه از دیدن عساکر روس در جاده ها ، و مشاورین آن به دوایر، اعصاب و عنان اختیار را از دست داده بودند ، و باقهر و غضب ، و بافشردن دندان بالای دندان اعمال وحشیانه ، ظالمانـه ، وغیر انسانی روسها را علناً می گو بیدند ، به ساز مان حزبی وزارت مالیه جلب و تا امروز ناپدید هستند .

محمود یکروز که به شعبه آمد، اعصابش فوق العاده ناراحت، و از قهر و غضب اندامش میلرزید و مکرراً میگفت، لعنت به روسهای جنایتکار! لعنت به سوسیالیزم! و لعنت به وطن فرو شان خلق و پرچم !

علت عصبانیت ، و جریان موضوع را از او پرسیدم، گفتم چه شده است ، که باین اندازه عصبانی هستی ؟ گفت : برادر ماوشما تاهنوز هم ، بادیدن قتل و غارت، چور و چپاول و آدم کشی های روسها در خاک ما به وظیفه حاضر می شویم ـ حاضر شدن ماوشما به وظیفه خدمتی است ، غیر مستقیم به روسها که حال تمام قدرت وطن

ما افغانستان رابه دست دارد ، و از طرف دیگر امروز یا فردا ، ماو شمارا نیز به بهانه ای گرفتار خواهند نمود ، بهتر است هر چه زود تر تصمیم بگیریم ، بیش ازین نمیتوان برای دولت کار نمود ، و ناظر ماند ، دیدم همه از کار کردن بیشتر به دفتر بیزارو با او همنوا هستیم .

گفتم برادر ! نمیتوان در شعبه آزادانه سخن گفت، و تصمیم گرفت لهذا بهتر است به منزل مابرویم ، در آنجا تصمیم خواهیم گرفت و نیز چگونگی اعصاب خرابی ات را در آنجا بما قصه کن، همان بود که یکی بعد دیگر از دفتر خارج و روانه خانه ماشدیم.

همینکه اعصاب دو ستم محمود کمی راحت گرفت ، جریان واقعه را از اوپر سیدم ، او این طور جریان واقعه یکروز قبل را بما شرح داد :

برادر ! یک نفر سوسفید بنام کاکا انور در نزدیکی خانه ما در پغمان زمین یک نفر مامور متقاعد بیچاره را که عوض پول تقاعدش بیست سال قبل از طرف دولت برایش داده شده بود ، به اجاره گرفته و از حاصل آن تأمین معیشت می نمود .

کاکا انور یک زن سر سفید ، یک دختر و یک پسر بنام اکبر داشت،که پسرو دخترش مصروف ادامه تحصیلات ثانویه شان در مکتب بودند، که آن پسر و دختر نیز بعد از ختم درس روزانه باپدر ریش سفید شان درکار زمینداری کمک می نمودند .

مامور متقاعد که زمین خود را به اجارهٔ کاکا انور داده بود در شهر کابل زندگی داشت ، یک شخص مهربان ، و متدین بود ، هر وقتیکه از شهر به پغمان می رفت، برای دختر و پسر کاکا انور کتابچه ، قلم و دیگر ضروریات شان را باخود میبرد ، و آن دورا در راه ادامه تحصیل شان تشویق و ترغیب می کرد ، و حتی قسمتی از پول عایده اجاره زمین اش را برای مصرف مکتب آندو اختصاص داده بود .

کاکا انور ،زن ، پسر و دخترش و همه مردم ده که بامامور آشنائی پیدا نموده بودند، مامور متقاعد را خیلی دوست داشتند و به او پدر جان خطاب می کردند .

محمود به سخنانش این طور ادامه داد .

«دیروز همینکه من به وظیفه خود آمدم ، ولسوال پغمان ومامور اصلاحات اراضی که هر دو از اعضای خلق و پرچم بودند ، غرض توزیع زمین بالای زمین مامور متقاعد بیچاره رفته و میخواستند زمین موصوف را بیکی و دو نفر دیگر به نام اصلاحات اراضی قباله بدهند .

لالا انورکه هر چند جزع و فزع نمود و اظهار داشت که زمین از یک نفر مامور متقاعد میباشد که عوض پول تقاعد برایش داده شده و نزد او طور اجاره است کسی نه شنید .

لالا انور مجبور شده خود را به شهر نزد مامور متقاعد رسانیده و از موضوع او را باخبر ساخت و یکجا دوباره به پغمان بالای زمین رفته مردم قریه به آنها گفتند که ولسوال صاحب زمین مامور را بیک شخص دیگر قباله داد .

مامور و لالا انور هر دو بعد از شنیدن این سخن راهی ولسوالی گردیدند ، تا باشد باولسوال در مورد زمین شان سخن بزنند ، همینکه به ولسوالی رسیدند، افراد امنیه به آنها اجازه داخل شدن به دفتر ولسوال را نداده ، و گفتند که بدون عریضه، ولسوال صاحب کسی را نمی پذیرد، بروید هدف و مقصد تان را بروی کاغذ تحریر نمایید ، آنگاه میتوانید نزد ولسوال صاحب پیش شوید .

مامور عریضه‌ای تحریر و با لالا

تقدیم به عاشقان آزادی ونجات

شب میرود

محمد کاظم «شارقی»

مرغ سحر به گوش گران میکندندا
هر صحدم ز شاخ درخت ، و زکنار بام
فریاد میکند :
اصرار مینماید و بیداد میکند :
دانی نوای نیم شبش از برای چیست ! ؟
وز برای کیست ؟

هان ! از برای تست !
گلبانگ دلنواز سحر، از برای تست !
آری !
نوید ''فتح'' ورهائی ز ''ظلمت'' است
خوش مژدهٔ تلالوء انوار ''رحمت'' است
ای پاسدار ''شب'' !
ای خصم ''روشنی'' !
پشت و پناه تیرگی و ذلت دراز !
ای پیرو فسون غلامان حرص و آز!
بیهوده جان مده !
خود را اسیر زحمت و رنج و بلا مکن !
بهر بقای ''شب،، رویت سیاه مکن !
نور می دمد ،
زیرا کنون دگر :
فرجام این تپیدن بیجاست بی ثمر
زیرا که عنقریب :
خورشید میدمد !

''شبکور،، را بگو که چاره کند تی
هان ! خوابیدگان دهر !
بیدار کی شوید !
خواب گران اهل شبستان دو ... ا
از سر بدر کنید ،
وز خواب حذر کنید ،
شمع سپید پردهٔ ''شب'' را درید
''نور'' صفا ، برسر ''ظلمت'' رسید
ای حاکمان مست کباب شراب نا
وی شحنگان کور و اسیران ب... خ
ای کرگسان منتظر جیفهٔ خراب
وی ساحران طالب پاداش بی حس
آگاه کی شوید ؟
آگاه کی شوید ؟
دیو سیاه ''ظلمت'' دوران رمیده ا
''فجر امید'' عنصر ایمان دمیده اس
هان عاشقان ''صبح'' !
پروانه های نور !
ای تشنگان آب !
همسان این مثال !
هم رنگ این مقال ،
زاغ و زغن ، ز گلشن افغان پریدن
مرغ زرین به شاخهٔ گلبن نشستنی

د جهاد تو دي شپي

د ادب او علم کور کښی د عفت او عشق جهان کښی
د تقوی ښکلی ځانګوکښی د عصمت په روڼ میدان کښی
د فطرت په لوی بهیر کښی د قدرت په لوی جریان کښی
د بشر پا که فضا کښی د انسان په عالی شان کښی
کله کله وځلیږی ځینی ستوری اسمانی
په ریښتیا سره سر ورکړی خپل ځښتن ته قربانی
د (ذبیح) په څیر اواز کړی پلاره (تفعل ما تؤ مر)
یا حمزه غوندی چی سپر کړی سپینو توروته تټر
یا حسین غوندی درس ورکړی په میدان د کربلا کښی
یا یو الله اکبر کړی خیبر فتحه کړی حیدر
یا زامن چی د (عفرا) وی په دښمن باندی حمله کړی
یا علی د بو طالب وی (عبدود) پاره پاره کړی
د افغان ولس زلمیانو : اوس په کلکه ملا تړلی
د سیالی میدان ته د رومی یو له بلا وراندی ځغلی
د جهاد په لوی سنگر کښی دی په وینو لمبیدلی
چا دښمن کړوتر پښو لاندی چا جامونه دی نوش کړی
نه یی ویره له اتوم شی نه د توپ او بم پروا کړی
چی د الله اکبر غږ تول په چیغه په ریښتیا کړی
د یو الله اکبر غږ تول جهان دی زولی
آه او سوز د مظلومانو کر د انسان دی لړزولی
د دښمن له کانی کلک زړه هم د دوی له برمه شین دی
اوس د ځمکی خو نابی رنگ پاس آسمان دی لرزولی
د سپین غره هسی اعلان دی هندوکش ته یی ناری دی
مسلمانه را او چت شه د جهاد تو دی شپیی دی

قاضی صدیق الله «صادق»

انور یکجا داخل دفتر ولسوال شدند و عریضه اش را در حالیکه ولسوال باماسور اصلاحات اراضی در گفت و گو بود بالای سیزکارش گذاشت ، ولسوال نگاهی به عریضه کرده بعداً بطرف مامور متقاعد رو نموده گفت، عریضه ات خوانا نیست ، زبانی بگو که چه میخواهی - بیچاره ولسوال اصلاً چندان سواد نداشت ! (روسها بعد از مداخلهٔ نظامی شان در افغانستان اولین کاری که کردند، این بود که، افراد باتجربه، تحصیل کرده ، داکتران ، استاذان ، انجینیران ، و دیگر افراد چیز فهم را از ارگانهای دولتی برکنار و اکثریت آنها را به شهادت رسانید و عوض آنها اشخاص کم تجربه ، بی علم فرو مایه ، بی وجدان و مفسد فی الأرض راکه نه ایمان و نه احساس وطن دوستی در وجود آنها سراغ می‌شد و نه آگاهی علمی داشتند به دوایر دولتی افغانستان نصب و مقرر نمودند ، تا باشد بنام از آنها استفاده گردد، نه در عمل ، با آنهم بالای سر آنها مشاورین خود را تعیین کردند ، که طبق دلخواه و میل شان امور داخلی و خارجی افغانستان را مطابق به پلان طرح شده کرملین به نفع خود بچرخانند - زیرا همه میدانند اگر شخص دانش وعلمیت داشته نباشد ، به مثل حیوان زیر بار ، به میل صاحبش راه میرود، بدون اینکه از خود درک و فهمی داشته باشد، خلقی ها و پرچمی های وطن فروش از جمله همین کسانند) .

مامور متقاعد به ولسوال اظهار داشت - زمینی را که امروز به شخص دیگر قباله داده اید، ازآن من میباشد، که موازی ده جریب است، و در سال ۱۳۴۲ عوض پول تقاعد برایم داده شده ، که زمین مذکور را به لالا انور به اجاره داده، و از پول قیمت اجارهٔ آن بمشکل امرار حیات و تأمین معیشت می نمایم ، وهم جز مدرک اجاره زمین عاید دیگر ندارم، اگرشما زمین مرابه شخص دیگر بدهید ، من چه کار کنم، و نیز قانوناً ده جریب زمین استملاک و توزیع شده نمیتواند ، و من ازین زمین قبالهٔ شرعی بدست دارم. ولسوال اظهار داشت که مطابق پالیسی و قانون اصلاحات اراضی ما این‌کار را کردیم، دست خلاص !

مامور گفت : ولسوال صاحب اگر مقصد و هدف شما از تأمین رفاه عامه و خدمت به مردم افغانستان باشد میتوانید میلیون‌ها جریب زمین دولتی را که لا مزروع و خرابه میباشد باکشیدن نهرها و حفرچاه های عمیق زیر آب آورده به اشخاص بی زمین توزیع نمائید، تا از یکطرف حجم حاصلات و عاید ملی بلند رفته ، و از جانب دیگر با توزیع زمین یک شخص به شخص دیگر دشمنی و برادر کشی در بین مردم پیدا نشود .

اصلاحات اراضی در جائی مفهوم خواهد داشت که تماماً زمین ها به یدتصرف یک تعداد اشخاص محدود و ملاکان باشد .

ولسوال که علم و دانش نداشت دلیل و منطق ، رانمی فهمید ، بادادن فحش و ناسزا به آندو نفر، گفت که ما زمین را از شمافیو دال ها گرفته و به دهقانان میدهیم .

مامور گفت: ولسوال صاحب ! ببینید من باده جریب زمین و لالا انور بااجاره گرفتن آن فیو دال هستیم ؟ ولسوال که اصلاً معنی و مفهوم کلمهٔ فیو دال را هم نمیدانست ، اظهار داشت بلی ، شما که فیو دال نیستید چه هستید، از لباس تان معلوم است.

مامور دید که نمیتوان به دلیل و منطق ولسوال راقناعت داد تا زمینش را دوباره به او مسترد نماید .

ناچار بنای عذر و زاری را گذاشت و اظهار نمود که به لحاظ

خداج به من رحم کنید، از روی بشر دوستی و حس ترحم، و اخلاق به من و اولاد هایم رحم نمایید، من فیو دال نیستم، باداشتن ده جریب زمین کسی فیودال نمیشود پول اجاره زمین یگانه راه امرار حیات من است، آن را دوباره بمن مسترد کنید.

ولسوال به مثل خرس قطبی غریده باکبر و غرور گفت بروید، رنگتان را گم کنید، رو بطرف مامور اصلاحات اراضی نموده اظهار داشت این مردم نادان و جاهل هنوز هم گپ از خدا می زنند، بروید گم شوید! ما خدا را نمی شناسیم! (اعاذ ناالله من هذا المقال) اخلاق چیست، ترحم چیست گپ از سوسیالیزم، از تضادهای آشتی ناپذیر، از دیکتاتوری پرولتاریا و از انترناسیونالیزم بین المللی بزن، سخنان کهنه و پوچ را آنطرف بینداز «این سخنانی است که پیروان مکتب الحاد طوطی وار آن را حفظ نموده و در هرجا می گویند».

واقعاً یک حقیقت مسلم و انکار ناپذیر است که پیروان مکتب الحاد سوسیالیزم، خدا را نمی شناسند، حس ترحم، اخلاق و بشر دوستی را که مرد مان خدا پرست و پیروان ادیان مختلف جهان دارند، آنها ندارند، زیرا افراد یکه به خدا(ج) ایمان ندارند، وجدان ندارند، تا اعمال آنها را در برابر هم نوع شان کنترول، و احساس مسؤلیت را در برابر افراد بشر در ذهن آنها خلق نماید.

بر می گردیم به اصل موضوع: محمود چنین ادامه داد:

درین جا حوصله ای مامور بیچاره و بخت برگشته بـه آخر رسیده احساساتی شده گفت، لعنت به شما، لعنت به سوسیالیزم، و لعنت به باداران روسی شما که این چنین بلاها را بالای ما مردم بیچاره آورده اید این چطور عدالت است، که زمین یک نفر غریب را گرفته، به شخص دیگر میدهید.

با شنیدن این جملات و لسوال کلاشینکوف خود را که بالای میزش بود گرفته بیرحمانه مامور متقاعد بیچاره را هدف گرفت و چندین مر می را بسر وروی آن مظلوم حواله نمود و او را به خاک و خون غلطاند.

لالا انور چنان از دیدن صحنه ترسیدو به خود لرزید که رنگ از رخش پریده، پاهایش سستی نمود، و بالای نعش گرم مامور غلطید.

و لسوال امر کرد که نعش مامور را بیرون کشیده زیر خاک نمایند و لالا انور را که ضعف و بی حال بود به زندان و لسوالی انتقال دهند.

و لسوال رو بطرف رفقای پرچمی و خلقی خود که جمع شده بودند، نموده گفت: به سوسیالیزم توهین میکند، باهمچو اشخاص روش انقلابی درکار است، باید ماو شما همچو فیو دال های کثیف را از بین ببریم تایک جامعه سوسیالسیتی بسازیم.

از رفیق لنین تا برژنیف تمام رهبران مان اظهار داشته اندکـه برای ساختن جامعه سوسیالسیتی از بین بردن ۹۰ فیصد مردم یک جامعه باکی ندارد این خس و خاشاک را باید از راه سوسیالیزم بـرداشت، تا جامعـه مترقی و انقلابی ساخت.

زن، دختر و پسر لالا انور (اکبر) از واقعه خبر شده، خود را به ولسوالی رسانیدند، و در آنجا دریافتند که مامور را، و لسوال به شهادت رسانیده، و پدر آنها را حبس نموده، اکبر باعجله دروازه اطاق کار ولسوال را باوجـود ممانعت محافظین باز نموده، مردانه وار ولسوال را مورد خطاب قرار داده، گفت: جناب ولسوال! مامور بیچاره چـه گناه داشت، که او را کشتی؟ و

پدرم را چرا بیگناه زندانی نمودی؟ هرکسی که نزد شما عارض شود و حق خود را بخواهد سزایش همین است؟ آنها نه فیو دال بودنـد و نه سرمایدار، و نه بـه اصطلاح شما نمایندهٔ امپریالیزم ـ زود باش جواب‌ده! ولسوال جواب نداشت و نمیدانست چـه بگوید . (هرکسی که در نظام سوسیالیستی بالخاصه روسیه واقمار ش حق خـود را بخواهـد و یا اعمال ماموورین دستگاه جامعه سوسالسیتی را تقبیح نماید فوراً مهر نمایندهٔ امپریالیزم رابر پیشانی اش زده و یا بنام ضد انقلاب کارش را میسازنـد زیرا علماً جواب ندارند .

باز هم اکبر گفت : ولسوال صاحب جای تأسف و تعجب است که شما بامردم خود ، باهم وطن خود روش ظالمانه و بادشمنان دین و وطن خود رفتار دوستانه و برادرانه دارید، آیا این عمـل دو راز عقل و مردانگی نیست ؟

زود باش پدرم را آزاد کن ـ او گناهی نـدارد، ریش سفید است مریض است، و هم انتقام خون مامور مظلوم را از توگرفتنی هستم ،

درین وقت یکتن از مجاهدین راه حق کـه خود را در لباس پرچمی‌ها زده بود ، و به صفت محافظ امنیـه خـدمت میکرد، و همواره از پلان و نقشه های روسی ها در محل بـه مجاهدین اطلاع میداد، جان اکبر را در خطر دیده ، و ترسید ، که مبادا ولسوال او را نیز هدف کلا شینکوف قرار دهد، خود را به اکبر رسانیده، با حواله دو، و سه مشت و لگد ، او را از اطاق ولسوال بیرون کشید ، و برایش گفت که پـدرش را فردا آزاد میسازند، تا مطمئن شود و آنجارا ترک بگوید، و برای اکبر فهماند که او یک مجاهد است و غرض نجات جان اش اینکار را کرده ، باید هرچه زود تر ولسوالی را ترک بگوید.

اکبر با مادر سر سفید و خواهر ش با یأس و ناامیدی دوباره بطرف خانه روان شدند .

محمود به سخنان خود ادامه داده گفت همینکه من از جریان موضوع باخبر شدم ، شب خانه اکبر شان رفتم تا آنها را تسیلت بگویم و دلداری بدهم، اکبر سرگذشت مامور و پدرش را از زبان شخص دیگر، و از خود را برای من قصه کرد .

برای اکبر گفتم که برادر اصلاً از توزیع و اصلاحات زمین روسها هدف شو می دارندو آن اینکه در بین مردم دشمنی و کدورت را خلق و ایجاد نمایند فرامین ایکه تاکنون دولت های دست نشانده روسها صادر کرده‌اند ، همه طرح روسها مطابق به یک پلان و هدف مشخص و معین میباشد ، اگر بدقت این فرامین مطالعه و بررسی گردد ، صدور آنها فقط جنبهٔ تفرقه اندازی و ایجاد دشمنی بین مردم ماو در نتیجه استفاده از آن میباشد ، به اصطلاح ـخت کردن آب و ماهی گرفتن از آن و یا به عبارهٔ دیگر تفرقـه بینـد از و حکومت کن ! میباشد. ساعتی را با اکبر در خانـه شان سپری، و دوباره غرض استراحت به خانه خود رفتم .

هنوز خواب در چشمانم نیامده بود، که ناگهان صدای گر یه و زاری مادر و همشیره اکبر ، ماو تمام همسایه هارا نگران ساخت ، ولسوال با افراد ش خانهٔ اکبر شان را محاصره نموده بودند، و میخواست اکبر را ببرند، زیرا ولسوال دریافته بود، که اکبر از او انتقام می گیرد، انتقام خون مامور را ، مادر و همشیره اکبر به سرو روی خود میزدند گریه و زاری میکردند، و می گفتند که به لحاظ خدا پسرم را نبرید! برادر ندارد، پدر ش را زندانی کردید! به لحاظ خدا برادرم را نبرید ! از برای خدا نبرید! این چه ظلم است؟

او مردم ! این چه بلایی است ، که بالای ما نازل شده ؟ نه شب آرام داریم ، و نه روز ، اما این گریه و زاری‌ها اثری در قلب دد منشان و ملحدان پیرو سوسیالیزم نداشت ، اورا بردند ، اکبر را بردند، مادر و خواهرش را در ماتم نشاندند .

صبح وقت دریافتم که اکبر بیچاره را در همان شب بنام اینکه نماینده امپریالیزم و مخالف سوسیالیزم است ، تیر باران نموده اند. مجاهد یکه در لباس پرچمی ها ، خود را جازده بود ، حوصله اش به آخر رسیده ، ولسوال و رفقایش را در اطاق خواب شان با خالی نمودن دو ، سه جاغور کلاشینکوف به نتیجه اعمال آنها رسانیده و با دیگر برادران مجاهدش در جبهه پیوسته است.

از چشمان محمود با بیان بیچارگی های فامیل لا لا انور و آن مامور متقاعد بیچاره و شهادت اکبر اشک سرازیر شده و هر لحظه حس انتقام جوئی در او شعله ور می گردید .

در نتیجه تصمیم همهٔ ما بر این شد ، که سر از فردای همان روز بالای کار خود نرفته و غرض انتقام خون برادران هموطن خود از روسها و چاکران سگ صفت شان به جبهه حق علیه الحاد جهانی با دیگربرادران مجاهد خود بپیوندیم .

بعد از خدا حافظی هر یک بسوی منازل خود روان شده و بعداً در جبهات منطقه به جهاد خود علیه قشون سرخ اشغالگر شروع نمودیم .

چند هفته بعد خبر شدم که زن ، فرزند ، پدر و مادر سرسفید محمود در اثر بمباران طیارات روس در پغمان به شمول یک تعداد زیاد مردم بی دفاع منطقه بدرجه شهادت نایل گردیده اند و خانه های شان ویران شده است .

تصادفاً چندی بعد تر در یک حمله مشترک گروه های مجاهدین بالای کاروان قوای اشغالگر روسی در منطقه چوکی ارغندی که در ۲۰ کلومتری غرب کابل موقعیت دارد ، با محمود دوستم رو برو شدم ، یک دیگر را در آغوش کشیدیم ، از زن و طفلش پرسیدم، با احساس غم و اندوه ، اظهار داشت ، برادر جان : آنها شهید شدند، شهید راه خدا و مظلومانه شهید شدند . ده و قریه ما را روسهای خونخوار توسط بمب‌های ناپالم و شیمیائی به آتش کشیده با همه اهالی قریه ، زن و مرد ، و اطفال به خاک و خون وویرانه مبدل ساخت .

بعد آهی کشیده گفت : انتقام خون پاک آنها را می گیرم ، انتقام خون مادر و پدر سرسفیدم، حامد جان پسرک نازنین ام ، و زن مظلوم بیچاره ام ، انتقام می گیرم ، چشمانش سرخ و از آن اشک سرا زیر شد، بعد خندیده گفت خندهٔ درد و غم ، خندهٔ بیچارگی و مظلومیت ، آنها زنده اند ، زندهٔ جاویدان ، روح پاک شان در جنت خداوندی آرام و اسوده است ، چرا اندوهگین باشم ، او را تسلیت دادم مشغول قصه های جهاد بودیم ، که ناگهان حمله ای دوباره قوای روس در پغمان به اطلاع مارسید ، قوماندان دلیر و با شهامت ما بالبخندی که داشت با مجاهدین شوخی نموده گفت : برادران! سگ های سرخ بی پدر،با تانک و توپ و طیارات شان مهمانان نا خوانده ما هستند پذیرائی ما و شما از آنها باید طوری باشد که یکی از آنها هم بفکر رفتن دوباره بروسیه نباشد،یعنی به‌یاری خدا(ج)همه آنها را در جهنم پهلوی استاد شان لینن بفرستید! خود را به سنگر های شان در کوه اونی پغمان رسانیدیم،

بقیه در صفحهٔ ۷۰

نظریه سیاسی اسلام

ترجمه: محمد ابراهیم

در مورد اسلام اغلباً چنین می شنویم که این نظام یک "سیستم جمهوری" است.

و هم چنان میگویند "اسلام طرفدار دکتاتوری" است و یا "اسلام علمبردار سوسیالیزم" است. این گونه سخن ها در مورد اسلام از نیمهٔ دوم قرن نوزدهم به اینسو بارها تکرار شده است.

مگر کسانیکه درین باره سخن گفته اند. در مورد آنها بایقین کامل گفته می توانیم که در هزار یکی را هم نمی توان یافت، از مطالعهٔ منظم و اصولی در مورد اسلام بعمل آورده باشد و یا سعی نموده باشد تا بفهمد که بر نامه زندگی اسلام چگونه است و ماهیت و مقام جمهوریت در آن از چه قرار است و یا در مورد تا مین عدالت اجتماعی و استحکام امور سیاسی چگونه اصولی را وضع نموده است.

برخی از آنها نظر به ملاحظه سطحی شان نشان جمهوریت دکتاتوری و یا سوسیالیزم را بر پیشانی اسلام می زنند.

درمیان این گروه افرادی نیز وجود دارند، که ذهنیت شان آنقدرتحت تاثیر جو حاکم بر جهان سیاست است که همیشه سعی می کنند ثابت نمایند که در دنیا "خصوصاً ممالکی که به سطح رهبری و قیادت جهانی دست یازیده اند و یا بخاطر خوشنودی از افراد برسر اقتدار ممکلت شان" چیزیکه در روند های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ممالک اهمیت دارد، در اسلام نیز وجود دارد. آنها به خیال خام خود این گونه عمل کر دشان را خدمت به اسلام محسوب می کنند. شاید اینها اسلام را به منزله طفل یتیمی بنگرند و چنین باندیشند که یگانه راه نجات او جلب حمایت شخصی بانفوذی می باشد. یا شاید به این عقیده باشند که محض مسلمان بودن نمی تواند حیثیت و احترام شان را محفوظه نگهدارد.

مگر اینکه بتوانند ثابت سازند که اسلام با بسا از موضوعات و ایدیو لوژیهای حاکم و جاری در سطح جهانی مطابقت دارد.

همین ذهنیت شکست خورده ای بود که وقتی کمونیزم سروصدای در جهان براه انداخت، برخی از مسلمانان می گفتند که کمونیزم توجیه جدیدی از اسلام است. زمانیکه آوازه قبول دکتاتوری بلند شد، گروهی از مسلمانان هم، نوای اطاعت امیر، اطاعت امیر، را سر دادند و می گفتندکه نظام اجتماعی اسلام همه، و همه متکی بر بنیاد های دکتاتوری است.

خلاصه اینکه نظریه سیاسی اسلام شکل یک معما و چیستان را بخود گرفته است هر کسی که در هر وقت و زمان هر بخش آن را مناسب حال دید همان را به مردم نشان می دهد. ازین رو لازم است که ازین درک عملی این مسأله با در نظر داشت اصول تحقیق دست بکار شویم که نظریه سیاسی اسلام فی الواقع چگونه است بدین ترتیب نه تنها اغتشاشات فکری موجود خاتمه خواهد یافت که به هر سو منتشر شده اند - و نه تنها مهر سکوت بر لبان کسانی میزند که با اعلان این مسالهٔ که، "اسلام هیچ گونه بر نامهٔ سیاسی و مدنی ندارد" جهالت خود را به اثبات رسانیده اند - بلکه چراغی را برفراز راه جهانی روشن خواهد کرد که در تاریکی جهالت معاصر غرق است و سخت بدان نیاز دارد، اما شعور آنرا ندارد به امتیاز خودپی ببرد.

نهاد های ابتدایی:

اولتر از همه به این نکته توجه کنید که اسلام محض مجموعه ای از افکار پراگندهٔ در هم ریخته و روش های اعمال نامربوط به یک دیگر نیست، که ازین سو و آن سو چیزهای مختلفی جمع آوری شده باشد، بلکه اسلام یک سیستم اصولی است که بر پایه های اصول معین و ثابت اساس گزای شده است از ارکان، اصولی و عقاید اساسی گرفته تا جزئیات و فروعات همه چیز با بنیاد های اساسی و اصولی رابطه و پیوند منطقی دارد. به هر میزانی که فرای بهبود شعب مختلف زندگی مشری قوانین مشروح وضع شده است.

همه قوانین و مقرراتی که اسلام برای جنبه های مختلف فعالیت بشری وضع کده است، رابطه آن با اصول اساسی و اولیه اسلام همانند رابطه درخت باشاخهای مختلف آن است، بطور مثال ریشه های درخت از دانه منشاء گرفته و ساقه از ریشه و شاخهای دیگر از ساقه و تنها درخت، و برگها از شاخها می رویند.

باوجود آنکهٔ ممکن است این درخت نموی زیاد بکند و شاخهای آن به هر سو گسترده شوند، اما با آنهم حتی هر برگ آن با ریشه ارتباط محکمی دارد. پس اگر می خواهید هر جنبه ای از حیات اسلامی را عمیقاً درک نمائید، مجبور هستید به ریشه آن رجوع کنید زیرا در غیر آن نمی توانید روح حقیقی آنرا درک کنید.

بسم الله شهید فرزند محمد حنیف در سال ۱۳۳۸ در قریه فرجغانی ولسوالی کشم متولد گردید، موصوف بعد از فراغت ازلیسه کشم شامل پوهنځی اقتصاد شد در سال (۱۳۵۹) با مجاهدین پیوست، درهر عملیات برضد روسهای وخشی و غلامان شان اشتراک میورزید وموفقانه با بدست آور دن غنایم برمیگشت او بالاخره بتاریخ ۲۲-۲-۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

بقلم جگرن س. ه. ه

جغرافیای ملت خوار

اگر ما تاریخ پر مجد و عظمت و شکوه و جلال وطن عزیز مان افغانستان را ورق بزنیم و پابپای تاریخ نویسان برویم ، با جهان کشایانی چون اسکندر یونانی = جباران و چپا و لگرانی مانند چنگیز و استیلا گرانی مثل مردم بریتانیا رو برو خواهیم شد. هر قدر جهان کشایان و استیلا گرانیکه به سرزمین مرد خیز افغانستان تهاجم آورده و سوقیات نظامی نموده اند ، و آن زمان و اعصار آنقدر ابواب علم ودانش امروزی بروی مردم باز نبود و لشکریان باتبعیت از او امر فرمانروا عمل می نمودند . قوای تهاجم با گذشت مناطق مقاومت طبعاً خرابیها پشت سر می گزارد ، مگر در پهلوی این خرابیها - مردم با کلچر - عنعنه و رسوم ایشان اشنا میشدند و سد نیت‌های یورشگران به مناطق تحت اشغالی منتقل میگردید و کاروانهای مال التجاره در حرکت می افتاد .

طور مثال : سلطنت تیموریان هرات که از بقایای مغل بود ، پایه گزار یک مدنیت پر آوازهٔ هرات گردید و یا سلطان محمود غزنوی که اصلاً سلجوق الاصل بود اساس و شالودهٔ مدنیت غزنی را ریخت و ازین قبیل مثال ها در تاریخ روز گاران کهن ما موجود است و اما قرن بیستم که قرن تسخیر فضا و کشف کامپیو تر است ، قرنیکه بمردم و باشندگان کرهٔ زمین صلح و ارامش و عده میدهد !

بدبختانه کشور اریا نای کبیر که روزی از مردم باج و خراج می ستانید ، توسط چند تن از عمال مجهول الهویه ، باند خلق و پرچم بچند رو بل بی ارزش به اربابان کرملین سودا شد و این ابر شیطان روس و حکومت دست نشاندهٔ کابل بجز ویرانی - کشتار - در بدری دیگر کدام چیزی بار نیاورد جامعه‌را بی بندو بار، فاسدو بسوی انحرافات سوق داد و جنگ نا مقدس و غیر عادلانه ئی را عدیه وارثان بر حق افغانستان اعلان نمود .

سرد مداران کرملین توسط یک ستراتیژی شوم و ننگین قبلاً پلان شده بهمکاری جاسوسان و نوکران فروخته شده برو بل باند خلق و پرچم ، یوم سه شنبه مورخ ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ طی یک کودتای سازشی به سلطنت‌ظاهر شاه خاتمه داد و داؤد ، بعد از یک دهه باز نشستگی ، بر مسند قدرت افغانستان ، بحیث یک زمامدار تام الاختیار تکیه زد او مانند شاهان افسانوی ، شخص خود کامه بود. درین بخشی از زمامداریش کسانیکه او را در کودتای نظامی کمک و دنبال کرده بودند ، رتبه های پی هم بخشید . اشخاص خیلی بی تجربه و خردسن را بکرسی های بسیار حساس باند دولتی گماشت و حتی بعضی را تا پست های وزارت و معاونیت صدارت رسانید .

باب مثال : حیدر رسولی را که

شخص باز نشسته ، اردو بود ، برتبه دگر جنرالی ارتقاء داد و بعد از گذراندن دورهٔ قوماندانیت قوای مرکز و انفاذ قانون اساسی نام نهاد این دوره در رأس وزارت دفاع قرار داد. موصوف شخص بی کفایت، سست عنصر و اوباش بود. او ظاهراً دم از اسلام می زد، مگر در عمل به کار هائی دست می زد که ننگ اسلام بود.

داؤد خیال میکرد که توسط او امنیت داخلی و سرحدات سیاسی و جغرافیائی افغانستان را تأمین کرده نمیتواند ، ولی روس ها که برای باز کردن یک راه برای یک حکومت مارکسیستی در افغانستان داؤد را تشخیص داده بودند ، پس از گذشت زمانی او را در یک ازمایش جدید قرار دادند ،

شام پنجشنبه تاریخی ۵ ثور ۱۳۵۷، رادیو کابل در سرویس‌های خبری پشتو و دری از پشت مکرافون این رادیو ابلاغیه بلند بالا و پرطمطراق را پخش نمود و دران اسامی چند تن از جاسوسانی وابسته روس را که در خفا علیه دولت تخریب نموده و انارشی را براه انداخته اند ، به اطلاع عامه رسانیدند و گفتند که آنها باز داشت و تحت تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت. دولت مهره های بزرگ کمونیزم را در هم کوبیده ، ولی رسولی یک قطعهٔ کوچک عسکری را هم اقلاً امر آماده باش نداد و هم چنان ارام در خواب غفلت خوابیده که امروز افغانستان از بی مبالاتی آن به مرز نابودی و تباهی پیش میرود.

برژنف مرتد و لعنتی در کنگرهٔ مقرش الحاق افغانستان را بخاک روس طرح و افغانستان را بحیث بخشی از امپراطوری خویش قبول کرده بود و میخواست با کسب این قهرمانی ورق علیحده یی در تاریخ کمونیزم فاسد برایش جا دهد ، مگر قضیه برعکس نتیجه داد وحال لکهٔ ننگ این جنایت را کمونستی شسته نمیتواند و برژنف نیز این ارمان بسر نرسیده را با خود بگور برد. امپریالیزم روسیهٔ جنایت کار همیشه در تلاش بوده تاا قوام و قبائل ، ملیت ها و سرزمین های جهان سوم و ملل مستضعف را جزء امپراطوری استبدادی روسیه بسازد. پطر روس در یک وصیت نامه به زعامت ما بعدش میگوید که برای روسیه حتمی و لازمی است تا به آبهای گرم راه یابد چنانچه حضرت داکتر علامه اقبال شاعر گرانمایه پاکستان به امان الله خان پادشاه وقت و موقعیت افغانستان چنین میگوید :

کشمکش برسرهند است وتو در درگه آن ،

این سخن توصیه از پطر به لینن باقیست.

و این راه یافتن به هر استبداد و ظلمیکه می انجامد ، جامه عمل بپوشد و همین پطر در وصیت نامه اش می گوید که اگر لهستان به نحوی از انحاء به دستورات ماسکو گوش فرا ندهد ، غرض تطبیق نقشهٔ شوم امپراطوری روس جهانخوار باید به پولند امتعه وکالا ارسال شود. و یا یک صد و پنجاه سال پیش از امروز یک شهزادهٔ روسی نوشت که «هر گاه در یک ملتی وابسته بروسیه و یا به یک کنجی از ملت روسیه جنبش از ادیبخش و ملی رونما گردد و یا ناراضیان صدای آز ادی سر دهند و یا اعتصاب خاموشی نمایند حتماً باید لهستان با استفاده ازین جنبش های آزادی بخش علیه ملت روسیه قیلم نماید» چون فعلاً پولند توسط استبداد فرعونیت کرملین سرکوب گردیده است ، تطبیق این وصیت های شوم در حق افغانستان روا

بقیه در صفحه (۷۰)

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء ولکن لا تشعرون

خونین کفنان راه حق

استاد ارجمند محمد ابراهیم کاکر

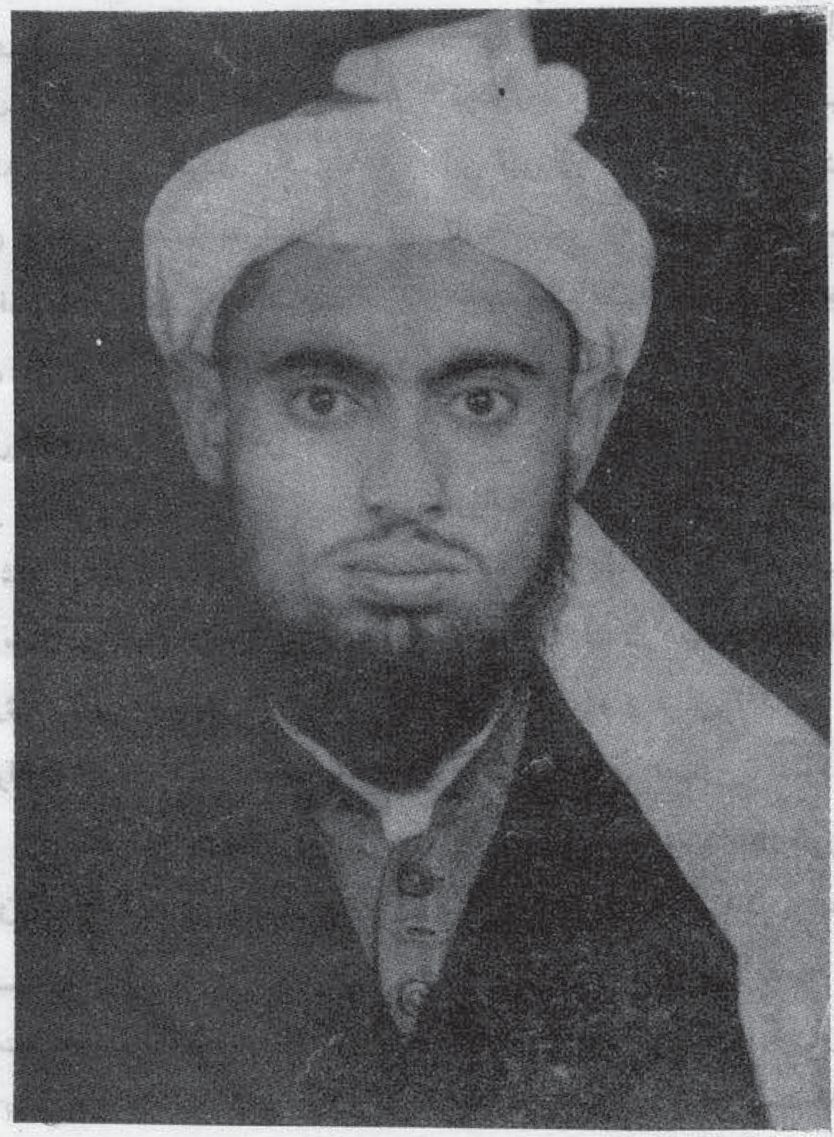

از طلایه داران نهضت اسلامی افغانستان

والذین قتلوافی سبیل الله فلن یضل اعمالهم ٥ سیهدیهم و یصلح بالهم ٥ و یدخلهم الجنة عرفها لهم ٥

از آنجاییکه دانش، تقوی و مبارزه سه اصل عمده آیین یکتا پرستی را شکل میدهند و در جهت شناخت اصالت اساسات دین مقدس اسلام بکار میروند برهیچ کس پوشیده نیست که در درازای تاریخ انسانی نقشی از خود بجا گذاشته اند که به همرایی شان هررو شنضمیری میتواند ازعفسریت جاهلیت نجات یابد و بسوی آزادی اطمینان بخش و رهایی از همزات شیطان انسی و جنی در حرکت وبینش افتد.

دانش و بینش بنوبه خود در

ثوره تقوی آبدیده میشوند و در صراط دلالت به ابدیت وجاودانگی - شیوه‌ها، نهادها و نمود های مبارزه را رنگ و صبغه میدهند و مشعلداران **دانش ومتعهدین اسلامی** دامنش را از سو و فراسوی انحرافات، ابتذالها و بیراهه روی ها محفوظ و مصئون میدارند؛ در این گیر و دار های سلوک افاق و نفس تنها تقوی است که چراغ هدایت دانش و بینش را سره و بی عیب وریب و فروز انترنگه میدارد و بس.

درجادهٔ زنده‌گی افتادن و با اهریمن زمان دست و پنجه نرم کردن، خود تقاضا میکند که انسان بااستفاده از تکوین فطری انسانی دانش و بینش و تقوی پیشه کندو به سلاح برآن مبارزه دست برد؛ بموازات جد و جهد و تلاش در راه خدا (ج) خلا های پیگر مجسم پاکیزه گی را پرکاری و جبران نماید. از تمایلاتیکه حتی شایبهٔ ازانحراف در آن محسوس میشود خود داری وحزر جوید؛ تحقیق در مسایل و در عمق جهان دانش فرو رفتن چون غواصایکه ازقعراوقیانوسها وشطهای ته بحر دانه های بیش قیمت را بیرون میاورند انتخابه گوهران شناخت و معرفت میرسانند نور میگیرند و بوسیلهٔ جستن تقوی دود و دیگر زواید امن، فروغ همیشه فروزان را میزدایند. و قلب ظلمت را میشگافند و در نتیجه نه تنها گرد خود میپیچند بلکه ره کشای امت مسلمه میشوند؛ سعدی - (رح) گوید:

صاحبدلی بمدرسه آمد ز خانقاه،
بشکست عهدصحبت اهل طریق را،
گفتم میان عالم وعابدچه فرق بود،
تا کردی اختیار ازآن این طریق را،
گفت: او گلیم خویش بدر میبرد زموج،
وین جهد میکند که بگیرد غریق را،

مشعلداران هدایت راه فوز و فلاح (اسلام) خود مشعلوار میسوزند و به دیگران فروغ دانش و بینش میبخشند از خود میبرایند و در خدمت هم نوعان شان محو و نابود میشوند و راه ابدیت طمانیت و جمع خاطر در پیش میگیرند؛ خداوند (ج) فرماید: امن هو قانت آناء اللیل ساجداً و قائماًیحذر الاخرة و یرجوا رحمة ربه؟ قل هل یستوی الذین یعلمون، والذین لایعلمون انما یتذکراولوالالباب
زمر: ۹

ترجمه: آیا ان کسیکه شب را برای طاعت خدا (ج) بهسجود و قیام بپردازد و از عذاب آخرت ترسان و به رحمت الهی امیدوار باشد یاآنکه بکفر مشغول است یکسان است؟ بگو ای فرستاده ما آنانکه اهل علم و دانش اند بامردم جاهل و ناذان یکسان اند؟! که فقط خردمندان عالم از این حقیقت آگاهند.»

قنوت و پیوستن به خدا (ج) وکاملاً در مسیر بنده گی نظر به استعداد و سع بشری افتادن کار همگان نیست و امکان ندارد که بدون خصوصیت دانش کاملاً عیار هرکس - ونیم کس و ناکس به سریر این مقام والای انسانیت برسد. قانت به دانش و قاید به بینش همانا کسی شده میتواند که همه قوای انسانیش را در جهت اعلای کلمته الله و آسایش فردی واجتماعی (خلق الله) تمرکز دهد - مردم را به عبادت وتقوی و مبارزه طلبد و تنها چراغ خانهٔ خود نباشد و چون خورشید فروزان در آسمان دعوت ساطع شود و نوریرا که از پرتو های قرآن‌درخود جذب‌و کسب نموده است در گرمی و جوشیدن افراد و جامعه بکار بندد. موهبه خیر کثیر در امتداد راه پیشروی و اعتلای مؤمنین از خود نشانه های بجامیگذارد؛ نشانه های از یکتاپرستی، علایمی از رشد

و تربیهٔ جامعهٔ ملیونی انسانهای مستضعف ، شعایری از وحدت و یکپارچگی و مبارزهٔ بی امان برضد طاغوت و . . . اگر دانشمند قانت و عامل در راه و فراز راه دانش میمیرد ، یک شهید است و اگر زبان به دعوت میگشاید دو شهید است و اگر دست به سلاح جهاد و مبارزه میبرد سه شهید است اگر شهیدی بعد از وصل به لقای حبیب تمنای ۷۰ مرتبه شهادت و باز زنده شدن میکند او در مجموع ۲۱۰ مرتبه تمنای زنده گشتن و شهید شدن دارد !

تعجب مکنید که «تعجب انکاری و تردد چون و چرا» در گفتار پیامبر (ص) نزدیک به کفر است . و اما در زنده گی کسانی را هم در جامعه میپروراند که بعد از مرگش جایش را پرکنند و مردم را از جاهلیت خانه بر اندازوویرانه ساز زمان آگاه سازد و نگذارد که جای الله را طاغوت گیرد و جای اسلام راجاهلیت .

قسمیکه سنت خداوند (ج) در نظام دیگر کائینات باتفاق و پختگی کامل برای امحای ظلمت، نور آفریده است در نظام عالم انسان نیز برضد همهٔ خود سریها و جاهلیت ها و بی بندو باریها وهمه ساز و برگ طاغوت دانش و دانشمند متقی ، قانت مبارز و . . . . کار گذاشته و فساد را فرصت آن نداده است که نظم زنده گی را برهم ودرهم کند .

اگر خواست حق از لاابالیگر - یهای هر بی بند و بار پیروی و اطاعت میکرد زمان و آسمان وانسان فاسد میشد . اما اینطور نیست شما دیدید که در هر مقطع زمانی طوریکه رهکشای دعوت (پیغمبر ص) میفرماید که : العلماء ورثة الانبیاء وهم در باره چنین حدیث شریف آمده نحن معاشر الانبیاء لا نورث ماترکنا صدقة وانماتورث العلم فقط وارثین از پیامبران علیهم - الصلوةوالسلم در موقف دعوت وجهاد قرار گرفتند و نگذاشتند که زنده گی انسان را انسان حیف و میل کنند . و در طول این راه بامقاومتهای شدید آل طاغوت اعم از مدعیان سمت خدایی ، درباریان که قرآن کریم آنها را ملأ نامیده است و داشمندان جاهل پیرو طاغوت و . . . مواجه شده اند و تا هنگامی باایشان مبارزه کرده اند که خودرا در راه رسیدن به ارمان هدف مقدس شان قربان کرده اند .

و نسل پرورده ایکه از پی شان آمدنی است و میاید ، میثاقیرا که با خداوند (ج) در جهت تحقق ارمانهای دین مبین اسلام بسته اند ؛ در حالیکه دمی نمی آسایند و ایستایی و توقف را در راه مبارزه نمیشناسند بحکم « ان صلوتی و نسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین » با گامهای پر از ایقان وعین الیقین بسوی کران بی کران یمن شهادت در حرکتند وطبق و عدهٔ شان لحظه شماری میکنند ؛ عرض اندام گروههای طاغوتی در صحنه گیر و دارهای احراز موقف جاهلانه در برابر جنبش های اسلامی در تصمیم آنها و روحیهٔ مبارزه طلبی و جهاد پی گیر آنها جزئیترین صدمه زده نمیتوانند و به اتکای قدرت لایزال خداوند (ج) به پیش میروند وهیچ پیش آمدی نمیتواند جلو عزم آنهارا بگیرد ؛ اعتقاد شان روز تا روز در مورد ایصال بهدف تقویت یافته و تبارز گروهکها ، علاوه از عدم انعطاف پذیری در ایمان ایشان در خصوص تسلیم به اراده خدا (ج) زیادت میآورد ؛ خداوند (ج) فرماید : «ولمارا المؤمنون الاحزاب ، قالواهذا ماوعدناالله ورسوله و صدق الله ورسوله و ما زادهم الاایمانا و

تسلیما . من المؤمنین رجال
صدقوا ماعاهدوا الله علیه فمنهم
من قضی نحبه و منهم من
ینتظر و ما بدلوا تبدیلا »
الاحزاب : ۲۲ - ۲۳
ترجمه : وچون دیدند مسلمانان
لشکر ها را ، گفتند : این است
آنچه وعده داده بود مارا خدا -
(ج) و پیغبر او ، و راست گفت
خدا و رسول او و این ماجرانه
افزود ، در حق ایشان مگر باور
داشتن و گردن نهادن . از
مسلمانان مردانی اند که رأست
کردند آنچه عهد بسته بودند
با خدا (ج) برآن - پس ازایشان
کسی هست که به انجام رسانید
قرار داد « تعهد » خود را
(شهید شد) و از ایشان کسی
هست که انتظار میکند و بدل
نکردند به هیچ وجه بدل کردنی .
حمایت حق و امحای باطل
از سنتهای لایزال خداوند (ج)
بوده و تاقاف قیامت این در-
گیریهای بین حق وباطل جاری
خواهد بود - وقوع این جریان
نظر به تصور اسلامی قضایا که
لب لباب کشمکشهای اجتماعی را
طوریکه هست باز تابی میکند
مستمر و با مدو جذرهای حیات
بشری چون زیر بنای این جریان
ادامه خواهد داشت و بدیهی
است که سنت خدا (ج) مختص

به قوم و ملت وسر زمینی نیست
بلکه همهٔ روی زمین خدا (ج)
را احتوا میکند . و تمام قرون
و زمانه هارا فرا میگیرد .
بتاسی از آنچه گفته امد درخطهٔ
افغانستان این مرزوبوم پرحوادث
ترین پارچه روی زمین درمنطقه‌یی
بنام بهسود یکی از توابع ولایت
ننگرهار ؛ در خانوادهٔ زهد وتقوی
وفامیل دانش وفرهنگ اسلامی
تقریباً ۴۸ سال قبل(۱۳۱۴ هش)
طفلی چشم به عرصه گیتی کشود
و به گفته حافظ (رح)
« گهرپاک بباید که‌شود قابل فیض»
«ورنه هرسنگ وکلوخ لؤلؤ و
مرجان نشود» راستی‌او گهری بود
از گهر والای آن عصر علامه
مولینا محمد جعفرصاحب مرحوم که
درسایه تربیتش ازکران به کران
آمد وازجمله علم وفرهنگ وتقوی
به عرصه وسیع جهاد راه‌رب‌الدنان .
چون والد الگوی علم و تقوی
اش اورا محمد ابراهیم نام نهاد -
ابراهیم وار برملت ابراهیم (ع)
اعتصام نمود ازفتور وفتور کنار
گرفت ودر معرکه داد زبیداد به
شعار ربنا افرغ علینا صبراً وثبت
اقدامنا وانصرنا علی القوم الکافرین،
طرف حق ومدافع منکرحق واقع
شد . کاخ وکوخ هذات انسی و
جنی را باتمام سازوبرگ شان مورد

تاخت وتاز عملی قرار داد .
اوهنوز هفت بهاری ازعمرش
راپشت سرنگذاشته بود که مطمح
نظرتربیه علمی پدر دانشمندش
قرارگرفت ، بعد ازمدتی چند
شامل مدرسه نجم المدارس ننگرهار
شد که درآن آوان پروگرامهای
درسی آن مدرسه بانصاب تعلیمی
« الازهر مصر » دوشادوش پیش
میرفت - عبقریت و نبوغیکه در
سیمای مهذب محمدابراهیم از آینده
های درخشان اوحکایت میکرد
علایق استادان و دانش اموزان
مدرسهٔ‌را نسبت بخود جلب میکرد
وروز تاروز درگابرگهای اعتماد
دانه وهسته میگرفت - حلقه‌های
علمی تشکیل میشد وازشریعت
جامع اسلامی بحثها وفحصهای
بعمل میامد - ازاین واقعیت
نمیتوان منکرشد که‌استاد مولوی
محمد ابراهیم «همیم کاکړ» یگانه
دانش آموزی بود که در اسلام
شناسی دانش و شناخت بویژه‌یی
داشت - استدلالش خیلی قانع
کننده وقوت جلب وجذبش از
آثاریکه برطرز استدلال شیوایش
هویدا بود فروغ‌زایی وپرتوافزایی
میکرد . - وی هنگامی به دوره
رشدعلمی وجسمی رسید که‌احمق
ترین زمامداران روی زمین به
حماقت هرچه بیشتر به کله شورا -
ندن و اشاره باداران کرگس
صفتش در تحقیق ملل مستضعف

ما دست وپا میزد واز این‌راه در اختناق طبقه‌روشن‌ودانشور قوای شیطانی اشرا بکار میبست . اندیشه‌حساس مولوی محمد ابراهیم «همیم کاکړ» از این همه نابسامانیها وبی بند و باریهای احمق نامزد (ظاه‌رشاه) ودرباریان بی منطقش متأثر شده - درپهلوی فراگیری علوم به تبلیغ حق وسرکوبی جباران‌مستکبر پرداخت که البته طی اندک زمانی تبلیغ پراگنده جایش را به مبارزهٔ منظم ومنسجم گذاشت . ملاقاتهای بین مولوی حبیب‌الرحمن و مولوی محمد ابراهیم «همیم کاکړ» آغاز شد ودرجریان این ملاقاتها حلقه فعالیتهای شان تااندازهٔ وسیع شد که‌مولوی حبیب‌الرحمن اکثر اوقاتش را حتی در ایام رخصتی وتعطیلهای عمومی بامولوی صاحب «همیم» سپری مینمود .

وی درسال (۱۳٤۱) هـ ش از مدرسه نجم‌المدارس فارغ وبحیث استاد دریکی از مکاتب ولایت ننگرهار استخدام‌شد - درسال ۱۳٤٤ هـ ش هنگامیکه در دارالمعلمین اساسی ننگرهار به سمت استادی مقرر شد در دعوت ، تنظیم وتشکل جوانان شکل سازماندهی همت گماشت و در وهله اول از داخل دارالمعلمین شروع بکارکرد - جوانان را گرد وبرش جمع کرد وبرضد خطر کمونیزم چه درلباس کمونستهای روسی وچه در جامه‌سوسیالستهای افغانی (افغان ملت) وچه در پیرایه کمونستهای چینی ، بسیج شان نمود وسپس باهمکاری استاد سربلند و استاد عبدالحبیب بتی کوتی که‌ازشاگردان نزدیک وی بودند دامنه فعالیت های سیاسی اسلامیشرا تامدرسه نجم‌المدارس فاکولته طب ننگرهار و . . . وسیع نمود .

(سال ۱۳٤۷ هـ ش بود که کمونستهای بی وجدان نشریهٔ ارگان مرکزی شان (جریده خلق) را جهت توزیع به دارالمعلمین ننگرهار آوردند - اولین کسیکه راه توزیع آن را علناً سد شد مولوی صاحب « همیم » بود اوسپس آیه‌ها ی « الاان حزب‌الله هم‌الغالبون » و . . . را بخط جلی روی در و دیوار های دارالمعلمین نصب نمود . وبا برادران تحریکی در مسجد دارالحفاظ که درآن وقت بنام مسجد شاهی یادارالحفاظ شاهی یاد میشد تشکیل جلسه نموده وروی اوضاع جاریه کمونستها وتلاشهای مذبوحانه دولت مستبد وقت بحث وفحص نمودند وتصامیمی در زمینه‌اتخاذ شد - باوجود همدستی دولت حاکم براوضاع باکمونستها ، مولوی‌صاحب « همیم »توانست که نسبت توهین کمونستها به آیات قرآنکریم در دار المعلمین اساسی ننگرهار - برکمونستها پیروزی حاصل کند وچند تن آنها را بشمول « منیر » خوویانیوال که‌درآن وقت‌متعلم صنف (۱۲) بود ازمکتب خارج کند بسلسله تظاهرات گروهکهای مزدورخلق وپرچم وهمدستی طاغوت‌ظاهرشاهی ازدارالمعلمین اساسی به لیسه ننگرهار تبدیل شـــــد .

رشادتهای این مرد مؤمن وطلایه دار تحریک اسلامی افغانستان درحوزه مرکز ننگرهار محصور نماند بلکه به اطراف آن ولایت سرایت‌نموده وتوسط هسته مرکزی کدر رهبری تنظیم و اداره میشد - نواحی کامه ، خوږیانی ، سرخرود ، هده - چپرهار - بهسود - کنرها ولغمان هر یک اعضای ارتباطی داشتند وتوسط اعضای مذکور بعد ازاخذ دستورات کافی از هسته کدر رهبری ومشوره های خاص مولوی صاحب « همیم » به مناطقیکه درآن توظیف شده بودند میرفتند مردم را باالعموم وطبقه منور را

بالخصوص از فساد جبهات ... کمونیزم وموقف سازشکارا دولت حاکم بر اوضاع تنبیه و ... ضد این جرثومه های فتنه تحریک میکردند.

ازین حقیقت نباید چشم پوشید که استاد گرامی (همیم) صاحب همیشه مبارز ملبس به لباس تقوی و روحانیت قبل از اینکه حلقهٔ جوانان مسلمان تشکیل شود و اولین کدر رهبری تحریک اسلامی افغانستان آغاز به کارو پیکار کند رسم فطری احیای سنن الهی را با پذیرفتن تبعید و زندان و شهادت و . . . تعقیب مجدانه میکرد. و چه خوش رسمی که رهروان آن در بطن حیات طبیعی حیات جاودانه اطمینان و خاطر جمعی ملکوتی را همراه دارند و در عین صدای پیک اجل و بخون غلتیدن خون شهادت، جهانی ازسرور، درتبسم لبهای خون الود شان موج میزند:

«بنا کردند خوش رسمی بخاک خون غلتیدن»
«خدا رحمت کند این عاشقان پاک طینت را»

در سال ۱۳۴۸ هـ ش توام با اینکه با جماعت اسلامی پاکستان و مولانا ابو الاعلی مودودی (رح) ارتباطات مکتوبی نگهدار دبا اعضای تحریک جوانان اسلامی جوانان مسلمان که در قلب پوهنتون کابل جوانه زد و به نضج و پختگی رسید تماس گرفت و در تصمیمگیری و نفاذ تصامیم کدر رهبری جوانان مسلمان داخل شد از همین جا بود که زندگی مبارزوی «همیم» با همت و همت پروری رنگ وصبغهٔ بخصوص نظم و هماهنگی بخود گرفت ارتباطات او وسیع شد

و مسؤلیتها و وجایبش سنگین؛ با برادران تحریکی و سلحشور ولایت لغمان ملاقاتها نمود وعدهٔ از آنها را زیر تربیت مستقیمش گرفت. گرچه رژیم محکوم به زوال ظاهر شاهی با گماشتن ایادی شیطان صفتش وی را تهمتهای ناروا زدند و به قتلی متهمش ساختند اما با حوصلهٔ اسلامی و بردباری وسیع جهاد ومبارزه دسیسه های دشمن را یکی پی دیگر خنثی نمود و با اشتراک مساعی برادران دیگر تحریکی با ناملایمات رژیم حاکم و تپ وتلاشهای کمونستهای بی ایمان مردانه وار رزمید و تا جان در بدن داشت و نیروی جسمانی بتن، لحظه ئی آرام نگرفت.

وی در سالهای ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ بابرادران بزرگ تحریکی اسلامی افغانستان و اعضای کدر رهبری ملاقاتها نمود که اغلباً این ملاقاتها و تماسها هنگامی صورت میگرفت که آنها جهت تحکیم هر چه خوبتر و بهتر صفوف رزمندگان نهضت به جلال آباد می آمدند حتی چند تن از ایشان هنگام مهاجرت درسالهای بعدی. باز هم پیش «همیم صاحب» آمدند و در دل نیمهٔ شب با وی وداع نموده راهی راهٔ مهاجرت شدند استاذ «همیم» این مرد انعطاف ناپذیر و همیشه داعی علاوه بر اینکه در راه دعوت و مبارزه دمی هم نیاسود در راه رشد و بسط و تعمیم آیدیولوژی نجات بخش اسلامی نیز از تحقیق و تألیف و تتبع دست نکشید و جهت تنویر اذهان عامه و مبارزین نهضت کتابها نوشت وچکامه های

ادبی انشا کرد - که میتوان از
آثار وی ذیلاً نام گرفت :

۱ - مجموعهٔ عقاید اسلامی
(علم کلام) که در دارالعلومها
بنام ثقافت اسلام تدریس میشد.

۲ - اصول حدیث .

۳ - قواعد میراث .

٤ - سیرة النبی منظوم.

۵ - د قرآن پلوشی - که محتوای
کتاب از نظریات علمی قرآن در
بارهٔ ساینس و تکنولوژی بحث و
فحص میکند.

۶ - اشعار اجتماعی نهضت .

۷ - اصول تدریس علوم شرعی .

از آثار استادگرا نمایه تا هنوز
یکی آنهم به چاپ نرسیده است -
امید واریم در آینده های نزدیک
مقامات مسؤول در باره تصامیم
لازمه اتخاذ دارند .

ظاهرشاه شرق زده و غرب
گرا که در واقع معجون مرکبی
بود از سیاستهای استعماری
کمونیزم وامپریالیزم ضمن زمینه
سازی ورود کمونیزم به
افغانستان طی کودتای سازشکا-
رانه داؤد ازصحنهٔ سیاسی کنار
گرفت و به دامان غرب افتاد
درست سال ۱۳۵۲ ه ش بود که
داؤدبراریکه قدرت سیاسی کشور
تکیه زد- بعد از اینکه اعضای
برجستهٔ کدر رهبری تحریک
اسلامی را حبس نمود درحالیکه
فکر میکرد که آخرین قوتهای
نهضت اسلامی را کوبیده
است !! (چه فکر مزخرفی و چه
اندیشهٔ خامی) پیش قراولان
قربانی و شهادت در راه خدا(ج)
دست به قیام مسلحانه بی برج
و حصار جغدان نشین کمونیزم
داؤدی زدند و در دیوانگی این
دد بی مهار افزودند و زنگ خطر
در گوش طنین انداختن گرفت .

چون کاسه‌لیسان و ریزه خواران
خوان کرملین(همیم) را خوبتر
میشناختند - از فرصت استفاده
نموده و با استاد سربلند و
چندتن برادران دیگر ورزیده
نهضت گرفتارش کردند. بعد از
سپری نمودن شکنجه های
جانکاه زندان درحالیکه دوسال
را درزندان طاغوت داؤدی
گذشتانده بود رها شد .

گرچه از عقل و محدودهٔ
خرد منکرین خدا و کرامت و
ولایت به دور مینماید که جریان
الکترونهای برقی بر انسان
تأثیر نکند و وی را ازکار
نندازد ولی کسیکه مؤمن کامل
است و همه چیزش را در امتثال
اوامر الهی هیچ میداند و
مردانه از ایشان میگذرد چون
ابراهیم (ع) نارش به گلزار
تبدیل میشود و همیشه در سایه
لطف خداوندی مطمئنانه زیست
میکند ، بیاد دارم که چند تن
از برادرانیکه با مولوی صاحب
یکجا محبوس بودند اعتراف
کردند که هنگام شکنجه های
برقی جریان برق کدام آسیبی
بر وجود کریم وی نرسانند ،
گرچه غیظ و خشم کفار بمراتب
زیاد شد اما « والله متم نوره
ولوکره الکافرون » . سپس
هنگامیکه خودش از حبس
رها شد و به احوال پرسی آن
مرد مثالی رفتیم عین جریان را
برای ما حکایت کرد .

هنگامیکه کودتای دوم
روسی در افغانستان به سر رسید
باب همه مصیبتها الام وآفتها
به رخ ملت مسلمان ما کشوده
شد و مرحلهٔ ابتلای دیگر
خداوند (ج) غرض سره کردن
خبیث از طیب و منافق از
مؤمن شروع شد به سلسلهٔ
طاری شدن این ابتلا هزاران
هزار بزرگمردی از سلسله اخیار
ومبارزین ورزیدهٔ تحریک اسلامی
را از دست دادیم - سرزمین
زیبای ما به مخروبه بدل شد
و باز مانده گان وراثت عظیم

اسلامی دست به فرو ریختن
کاخها و کوخهای منفورترین
جنبنده گان روی زمین (ملحدین)
بردند ـ جهاد آغاز شد و رسیدیم
که تا به این مرحله رسیدیم ـ به
سلسله از دست دادن رجال
بزرگ تاریخ درخشان اسلام
استاد گرامی «همیم» سلحشور را
نیز از دست دادیم و درست
سال ۱۳۵۸ هش بود که
اجیران فرومایه کرملین گرفتارش
کردند و بعد ازمدتی حبس بودن
محاکمه و پس پرده سیاه دهشت
و اختناق کمونیزم جهانخوار
به شهادتش رساندند. و بدین
ترتیب او چیزی را یافت که
سالها در طلب آن تلاش داشت
و دمی نمی آسود، به جوار
رحمت ایزدی پیوست و نفس
مطمئنه اش بسوی کرانهای
ابدیت رضای خداوندی مرضیانه
شتافتن گرفت ـ روحش شاد ـ
یادش گرامی و راهش مستدام.

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد نادر فرزند میرزا خان
مسکونهٔ ولسوالی میر بچه کوت
ولایت کابل، که با وقوع کودتا
ی ننگین ثور علیه دشمنان دین
وطن دست بفعالیت زد، موصوف
بالاخره بتاریخ ۱۰-۷-۱۳۶۱
دریک برخورد علیه روسها بدرجه

شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالبصیر شهیدبه اسم فرعی
شفیع الله فرزند دگرمن عبدالرحمن
درسال ۱۳۳۶ در قریهٔ کوچکین
ولسوالی شکر دره ولایت کابل
متولد گردید، موصوف تعلیمات

خود را الی صنف ۱۱ درلیسه قلعه
مراد بیگ و بعداً در لیسه نادریه
کابل ادامه داد، موصوف در
سال ۱۳۵۸ مهاجر شد، بعداز
چندی مهاجرت میخواست مواد
فرهنگی را به کابل انتقال دهدکه
در محل تلاشی دستگیر ومدت

تقریباً اضافه از شش ماه درمحبس
پل چرخی گذراند، بعد از حبس
رها گردید جهاد مسلحانه را در
ولسوالی شکردره آغاز کرد، در
سال ۱۳۶۰ بحیث قوماندان
حوزهٔ شکر دره انتخاب گردید،
موصوف در مدت جهادش پیروزی
های بزرگی را علیه قوای اشغالگر
نصیب شد، تعداد زیادی تانک
های دشمن را منهدم وسلاح های
مختلف النوع خفیفه را از دشمن
به غنیمت گرفت بالاخره موصوف
بتاریخ ۱۹-۳-۱۳۶۱ دریک
برخورد شدید با قوای روسی
بعد از تلفات زیاد به قوای دشمن
به اثر اصابت مرمی هاوان روسها
بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عصمت الله شهید فرزند
غلام حیدر مسکونه قریه زمان
خیل ابراهیم خیل میدان مجاهد
ورزیده یی بود که در اکثر

عملیات اشتراک میکرد،
بالاخره بتاریخ ۱-۳-۱۳۶۱ در
وقت حمله بالای قطار روسی
بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

حسن خان شهید فرزند
الله گل مسکونه ولسوالی خان آباد
ولایت کندز بتاریخ ۱-۹-۱۳۶۱
بدرجه شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور محمد عثمان
د محمد یعقوب زوی د ننگرهار
ولایت د کامی ولسوالی د لنده
بوچ په کلی کی په ۱۳۴۳ ه ش

کال زیږیدلی دی لو مړنی زده
کړه یی د لنده بوچ په ښو ونځی
کی سرته ور سوله ، په ۱۳۵۸
کال مهاجر شو او لږ څه موده ور
وسته په همدی کال یی د ملحد
رژیم پر ضد وسله وال جهاد پیل
کړ ۰ دغه ورور دکامی په

جبهه کی په ډیرو جگړو کی
برخه واخیسته ترڅو په
۱۶-۱۲-۱۳۶۱ نیټه د عبدالخیلو
د تنگی په سیمه کی د دهری
دښمن د قوا ؤ سره په یوه
نښته کی د خو تنو مجاهد ینو
ملگرو سره یوځای د شهادت لوړ
مقام ته ور سید .
(اناالله وانا الیه راجعون)

محمد یعقوب شهید فرزند
صفر علی ساکن ولسوالی کشم
ولایت بدخشان ، مجاهد با شهامتی
بود که باهجوم روسها دست
بهجهاد مسلحانه زد ، درساختن مین
وفیر راکت مهارت بخصوص
داشت بالاخره بتاریخ ۳-۱۰-۱۳۶۱
بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور فدا محمد د
صوفی عزیز احمد زوی په ۱۳۲۴ ه
ش کال د کابل ولایت د شیوه
کیو په ده یعقوب کی په یوه
دینداره کورنی کی زیږیدلی دی
له کوچنیو الی څخه په ښو

اخلاقو سره مشهور ؤ په ۱۳۵۷
کال یی د یوه فدا کار اوهد فمند
مجاهد په توگه د اسلام او وطن
دد ښمنانو په خلاف وسله وال
جهاد پیل کړ دغه ورور په
۵-۱-۱۳۶۰ نیټه د لوگر ولایت
د گمران کنج په کلی کی دیر
غلگرو روسی قواؤ سره د اسلام
د لاری د مجاهدینو د یوی
نښتی په ترڅ کی د دښمن له
خوا ونیول شو او شهید کړ شو .
(انا لله وانا الیه راجعون)

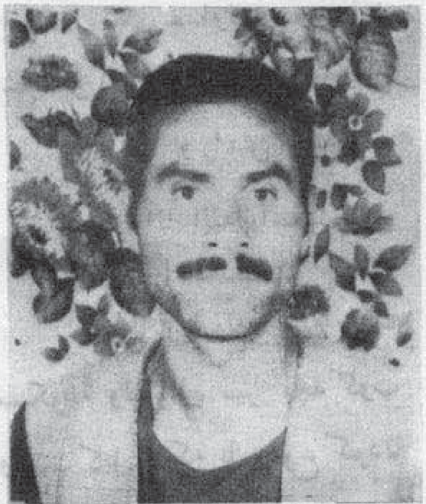

امیر محمد شهید فرزند
حبیب الله در سال ۱۳۳۳ متولد
گردید موصوف تعلیمات ابتدائی
خودرا در مدرسه دینی پیش می

برد باشروع شدن جهاد مسلحانه
درمنطقه با مجاهدین پیوست بالاخره
همراه مسلمیار شهید در قریه قرغز
بدرجه شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

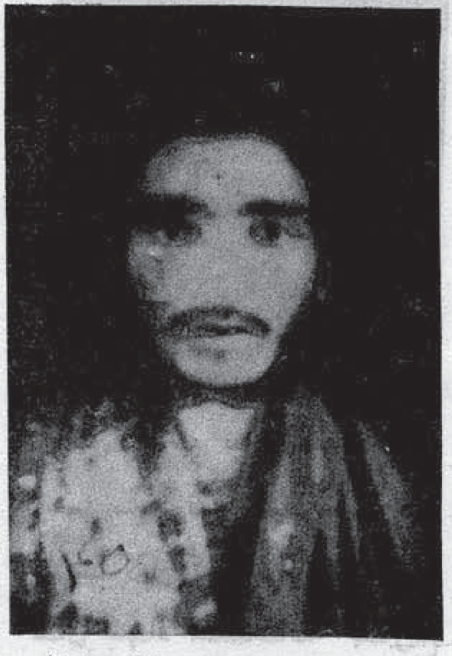

شهید ور ور تاتر خان
دوزیر خان زوی د کندهار
ولایت د معروف ولسوالی د گدائی
کلی او سیدونکی ؤ نوموړی
د کنج په لو مړنی ښوونځی کی
تراتم ټولگی پوری زده کړه وکړه
او له هغه وروسته یې د دینی
علومو په زده کړه پیل وکړ په
۱۳۵۹ کال کی یې د دهری
رژیم پر ضد په وسله وال جهاد
کی برخه واخیسته او په ډیروجگړو
کی یې گډون وکړ ترڅو په
۲-۸-۱۳۶۱ نیته د شهید ملا
سعدالله سره یوځای د دښمن مور
چی ته ډنزدی کید وپه وخت
کی دیوه ایښوو دل شوی بم د
چاو دنی په اثر شهید شو
(انالله وانا الیه راجعون)

شهید ور ور تاج گل د حاجی
محمد کبیر زوی د هلمند ولایت
د مرکز د کاریز د کلی او
سیدونکی ؤ ـ ځلوېښت کاله پخوا
په یوه دینداره کورنی کښی
زیږېدلی ؤ ـ نوموړی خپل
لومړنی او منځنی تحصیلات
د لښکرگاه په لیسه کښی سرته
و رسول ور وسته د او بولگولو
د آمر په حیث . په (۱۳۴۸ هش)
کال و تاکل شو ، نوموړی د خپل
ایمان او عقیدی په خاطر ـ په
اسلامی مبارزه لاس پوری کړ
د مرتد و خلقیانو لخوا ډیر تکلیف
او اذیت ورته ور سید او جبراً
ئی په ۱۳۴۹ کال د فراه ولایت
ته و استاوه خوکله چه انسان ـ
وژونکی کمونیزم خپله منحوسه څیره
د ۱۳۵۷ کال د غوائی په ۷ د
افغانستان پر مؤمن او لس را ـ
ښکاره کړه د نوموړی ور ور
اسلامی جذبات او فعالیتو نه
لازیات سول وروسته قندهار ته
د چریکی عملیا تو د تعقیب او
ادامی لپاره ولاړ د ۱۳۵۷ د
سلواغی په میاشت کی بندی کړ
شو ـ د لعین حفیظ په را منځته
کیدو کښی د یو شمیر نورو
اسلامی مجاهدینو په گډون په
ترلو سترگو د شپی په تیاره کی
د محبس څخه وایستل شو او
د لوی خدای ج رضا ته ئی و
سپاره ـ
(اناالله وانا الیه راجعون)

میر محمد عظیم شهید به
اسم مستعار زرگی در سال ۱۳۴۰
در قریه پاد خواب شانه ولایت
لوگر متولد گردید ، میر امام
الدین پدر مبارز آن باوجود
مشکلات اقتصادی به تربیه این
طفل همت گماشت واورا شامل
مکتب ساخت ، بعداز فراغت از
صنف هشتم شامل حربی شوونځی
گردید، او بابمیان امدن نوکران بی
شخصیت روس برابریکه قدرت ،
تحصیل را ترک وبا برادران
مجاهدش پیوست بعد از مدتی
جهاد مسلحانه به پاکستان مهاجر
شد و شامل صنف نهم لیسه

مجاهد گردید در سال ۱۳٦۱ بعداز ختم امتحان نهائی سال تعلیمی دوباره عازم جبهه حق علیه باطل گردید ، موصوف بالاخره به تاریخ شانز دهم ماه مبارک رمضان ۱۳٦۱ دریک برخورد شدید باقوای ملحد روسی بدرجه والای شهادت نایل شد -

(انا لله وانا الیه راجعون)

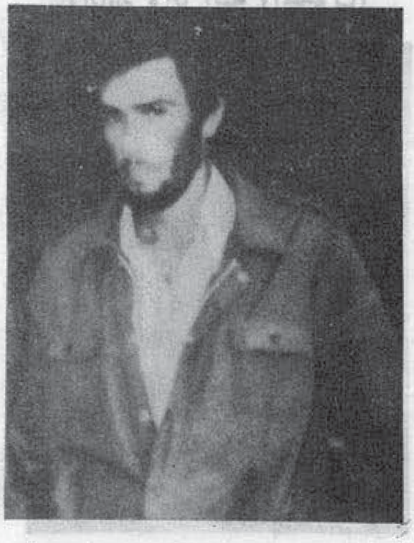

شاه محمد شهید ولد یار محمد در سال ۱۳٤۰ در قریه تاجکان مرکز بغلان متولد شد ، تعلیمات خودر اتا صنف هشتم ادامه داد که کود تای ننگین ثور بوقوع پیوست ، نا مبرده ترک تحصیل نموده بابرادران مجاهدش پیوست ، تاانکه در او ایل سال ۱۳٦۱ در اثر اصابت مرمی توپ روسها بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد علی فرزند امام علی مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان ، که باهجوم روسها به

افغانستان به صف مجاهدین پیوست بالاخره بتاریخ ۱۱-۱۰-۱۳٦۱ دریک جنگ خونین بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

عبدالصبور اخوند زاده ولد ملا سلطان محمد در سال ۱۳۱۱ ه ش در قریه اقوم خیل ولسوالی برکی برک ولایت لوگر متولد گرد ید موصوف تعلیمات دینی را نزد علمای محلی اموخت او با شروع شدن جهاد مسلحانه درمنطقه ء صادقانه در خدمت مجاهدین و اسلام قرار گرفت موصوف بالا خره بتاریخ سوم حوت سال ۱۳٦۰ درهنگام بمبار دمان منزلش توسط قوای هوایی روسهای وحشی بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

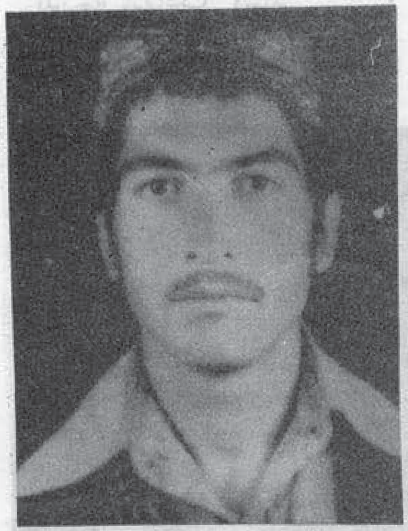

گلاب جان فرزند سید رحمن مسکونهٔ ولسوالی شکر دره ولایت کابل که بعد از مدت سه سال جهاد مسلحانه بتاریخ ۱٤-٦-۱۳٦۱ دریک برخورد خونین بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ضابط نادر ولد محمدعلی مسکونهٔ زرغون شهر ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر که با شروع شدن جهاد مسلحانه در ولایت لوگر با برادران مجاهدش پیوست ، در اکثر جنگ ها برضد

اشغالگران - اشتراک میورزید
بالاخره موصوف در وقت حمله
بالای یک قطار نظامی روسها
که روانه ولایت پکتیا بود بعد از
انهدام سه تانک آنها بدرجه
شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

عبدالاول شهید فرزند
وکیل دوست محمد مسکونه بهارک
تالقان ولایت تخار یکی از جمله
مجاهدین باشهامتی بود که در راه
پیروزی اسلام فداکاری هایی زیادی
نمود، موصوف بتاریخ ۷-۱-۱۳۶۱
دریک برخور دبا اشغالگران
بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانا الیه راجعون)

خواجه یار شهید فرزند
محمد مراد مسکونه چیلهٔ بهارک
تالقان تخار بعد از بمیام آمدن
رژیم کمونستی در افغانستان
دست بجهاد مسلحانه زد ،
موصوف وظیفه سرگروپی و بعد
بصفت قوماندان جبهه ایفای وظیفه
کرد در فتح شهر تالقان از دست
مزدوران روسی رول مهمی را

بازی نمود ، او در آکثر جنگ ها
برضد قوای کفر اشتراک میور زید
بالاخره بتاریخ ۱۷-۱-۱۳۶۱
درهنکام برخورد بایک قوای
مجهز روسی که روانه ولایت
تخار بود درحصه قولبرس تالقان
بعد از مقاومت شدید بدرجه رفیع
شهادت رسید.
(اناالله وانا الیه راجعون)

امین الله شهید فرزند ملک
جان مسکونه قریه نو آباد
کوهستان ولایت کاپیسا میباشد ،
موصوف تعلیماتش را الی صنف
نهم ادامه داد ، باوقوع کودتای
بدنام ثور ترک تحصیل نموده
بابرادران مجاهدش پیوست ،

موصوف بالاخره در محاصره شدید
ملیکر بتاریخ ۳-۵-۱۳۶۰ بدرجه
والای شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

غلام رسول شهید فرزند
یار محمد مسکونه ولسوالی خان
آباد بتاریخ ۱-۹-۱۳۶۱ بدرجه
شهادت رسید
(انا لله وانا الیه راجعون)

محی الله فرزند سردار
خان مسکونه کوچکین ولسوالی
شکردرهٔ ولایت کابل میباشد
وی در سال ۱۳۵۹ که
متعلم لیسه نرسنگ بود ، تحصیل
را ترک گفته با مجاهدین پیوست
او علاوه بر جهاد مسلحانه در
تداوی و پانسمان برادران مجاهد

نیز کار میکرد بالاخره بتاریخ ۱۹-۳-۱۳٦۱ بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

محمد امین فرزند روز ولی در سال ۱۳۳۹ هـ . ش در قریه قرنس علاقه داری خم آب ولسوالی قرقین ولایت جوز جان متولد و تعلیماتش را الی صنف نهم ادامه داد ، در وقت تلاشی روسها دستگیر وبه عسکری جبری در ولایت فراه سوق داده شد ، بعد از چند ماه عسکری بایک میل کلا شینکوف و چهار عدد بم دستی بابرادران مجاهد ولایت فراه پیوست ، در سال ۱۳٦۱ عازم جبهه خم آب شد ، بالاخره موصوف بتاریخ ۳۰-۱۱-٦۱ در یک برخورد خونین با روسهای وحشی بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

خدا داد شهید فرزند حضرت مسکونه قریه احمد زائی علاقه

داری کوه صافی ولایت پروان ، شخص متدین وبا تقوی بود که بهمراه دو فرزندش درراه خدا به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ملا رجب محمد شهید فرزند آدینه دریکی از دهکده هایی بخارا چشم بجهان کشود بعداز اشغال بخارا توسط روسها به افغانستان مهاجر و درولسوالی کشم متوطن شد موصوف با حمله روسها به افغانستان دست بجهادزد ، بالاخره موصوف به دست روسها به شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

محمد یوسف زی شهید مسکونهٔ قریهٔ جنگل باشی ولسوالی

خان اباد ولایت کندز که دربندر بخاری خان اباد بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

لونگ فرزند سید رسول مسکونهٔ نوآباد ولایت کاپیسا که بتاریخ ۲۲-٤-۱۳٦۱ دریک برخورد خونین بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

قربانعالی شهید فرزند رحم‌علی

مسکونه چیله بهارک ولایت تخار مجاهد فدا کاری بود که دراکثر جنگ‌ها برضد کفار اشتراک میورزید موصوف بتاریخ ۱۵-۱۲-۱۳۵۸ دریک برخورد خونین در مقابل روسها بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

رسولداد ولد خدا داد مسکونه قریه احمد زائی علاقه داری کوه صافی ولایت پروان بتاریخ ۲۷ حمل سال ۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

عبدالجبار فرزند ملا محمد رفیق مربوط قریه فرجغانی ولسوالی کشم در سال ۱۳۳۱ ه ش متولد ، و بعد نسبت مشکلات اقتصادی تحصیلات خودرا بالاتر از صنف ششم ادامه داده نتوانست وبه شغل دهقانی پر داخت ، بعد از هجوم روس ها به افغانستان بهمرای مجاهدین شد موصوف بالاخره درماه مبارک رمضان (۱۳۶۱) از طرف قوای روسی دستگیر و بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

. ملا نور الله شهید فرزند محبت شاه (۳۷) سال قبل در قریه و داب شوریان ولسوالی درواز ولایت بدخشان متولد شد ، موصوف مدتی ازعمر خود رادرفرا گرفتن علوم دینی به سر برد ، با شروع شدن جهاد مسلحانه بابرا دران مجاهد یکجا شد ، او علاوه بر جهاد مسلحانه وظیفه آمریت مالی جبهه درواز رانیز عهده دار بود و بالاخره در برج قوس سال ۱۳۶۱ در برخورد با قوای ملحد به درجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

سید رحمن فرزند علی

احمد ساکن قریه فرجغانی ولسوالی کشم در سال ۱۳۲۶ متولد گردید ، موصوف در سال ۱۳۵۸ با برادران مجاهدش پیوست ، بالاخره در برج اسد سال ۱۳۶۱ به اثر اصابت مرمی که از طرف پوسته دولتی فیرمی شد بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

سراج الحق شهید یکی از مجاهدین وزریده منطقه احمد زائی بود که در سنگرش بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

عقل غلام فقر ...

بردند که قشون سرخ شان از بس گرسنگی دروازهٔ مغازه های ارتزاق را در کابل شکستند ، پیپ های روغن سمرقند و بوری های آرد و برنج امدادی روسی را به تاراج بردند. مگر آیا شبکهٔ شیطانی KGB (کی ، جی ، بی) به این پی نبرد که اعضاء و عساکر گوش به فرمان شان از بس فقر و تهیدستی سلاح های دست داشتهٔ شان را در مقابل یک قطی سگرت و یا یک قرص نان با کود کان افغان تبادله کردند. مگر کهنه کاران کمونیزم سر از طاقچه های قصر کرملن بلند نکردند تا ببینند که در سرزمین شورا های شان روزانه هزاران هرار نفر بخاطر بدست آوردن یک کیلو گوشت صف می بندند و سر انجام بعض ها از گاو غدود نصیب میشود و بعض دیگر از بس انتظار و گرسنگی بی هوش شده و ضعف می کنند. مگر این تیکه داران صلح ، امنیت و رفاه انسان بخاطر ندارند که خانم آوارهٔ روسی به منظور بدست آوردن پناگاهی ، عریضه مینویسد و بعد از گذشت ۲۸ سال باتحمل مشکلات طاقت فرسا صاحب یک خانهٔ فرسوده و نم زده میگردد!!!

پس اگر هدف کمونیست ها در افغانستان ، شیطانی و مغرضانه نیست ، بهتر است جای امداد به دیگران اول خود را کمک کنند ویا اینکه چهرهٔ جلاد گونهٔ شان را ظاهر سازند و واضح بگویند که آنهمه کمک و امداد زهری است که میخواهند در حلقوم خشک مستضعفین بریزند.

امروز در حالیکه ماهیت اصلی وهویت آدمکشی کرملن به جهان آشکار گردیده، بهتر است سالخورده های مسکو به این همه‌کله جنباندن ها ور کود های به اصطلاح المسم ساز شان‌که جز حقه بازی و سمبول سازی چیزی دیگری نیست ، خاتمه دهند. چه در قاموس نوین مبارزان و مجاهدین افغان که سالها قبل از طبع برآمده است ، تمامی و کنیه معانی و تعریفات اصیل اصطلاحات استعمار سرخ با کمال روشنی و وضاحت شرح داده شده است. کرملن که سال ها قبل آواز صلح و دتیانت را از دهن خمپاره و تانک های زراد خانه هایش بیرون آورده بهتر است به همان قدرت بی بنیاد نظامی اش اکتفا کند و از بازی نمودن سیاست های طفلانه و مسخره و قیادت های پلا ستیکی خود داری ورزد ! ! زیرا به همان شکلیکه زیر عنوان "اموال تعاونی و دوستی" و "کمک های بلا عوض" نقاب از چهره اش دور شد و کارش به رسوائی کشید ، زیر هر عنوان‌دیگر خواه پیشنهاد مذاکرات خود غرضانه اش باشد ، خواه تلاش خستگی ناپذیرش ، درپی تفرقه درمیان مجاهدین مؤمن افغانستان، رسوا و رسوا تر خواهد شد . ان کید الشیطن کان ضعیفا. (صدق الله العظیم)

دا یمان نقش ...

ستونزوته سرنه ټیټوی ، هغه په داسی حال کی چی له لوږی ، ناروغی نا پوهی بی عدالتی او . نورو سوونو روانی او اجتماعی نا خوالو سره مقابله کوی او دا مقابله خپل مسؤولیت گنی یوه ته هم د تسلیم گوندی نه وهی او نه‌په دی برخه کښی ددی تولونه دو مره ویر یری چی خپل نور مال روانی حالت له لاسه ورکړی .

د هغه تولنه ویره یواځی یوی خواته را ټوله شوی د هغه ویره د هغه په نسبت په یو جهت کښی ده .

هغه یوازی له خدای نه ویریږی او بس !

پر خدای مؤمن انسان ته یأس لارښی پیدا کولای ، ځکه هغه باور لری چی ترڅنګه یې قوی او مقتدر خدای دی چی ټول تحولات او بدلونونه یې له ارادی نه پر ته منځته نشی را تلای .

پر خدای ایمان انسان او ټولنه د غیر مسؤلانه اعمالو یې فائدی پروګرام د تعقیب او په یې هدفه جهت کی له تلونه ژ غوری .

څنګه کیدای شی چی پر علیم او حکیم خدای باندی مؤمن عناصر په داسی کارو لاس پوری کړی چه په هغه کښی دڃا ښیګڼه او مصلحت او یاد هغه شاته د کارله بعد نه ځوبر ابره لوی هدف پروت وی . له همدی امله پر خدای مؤمن مبارز په دنیا او تاریخ کښی ساری نه لری ځکه هغه د دغسی روحی داد ګیرنی نه برخمن وی .

ګو ځکه مؤمنه اوبا ایمانه ټولنه خپل ټول استعدا دونه ، ملکی امکانیات او فرصتونه د لوی خدای امانت ګڼی او باورلری چی دا ټول انسان ته په امتیازی ډول ورکړل شوی چی د ځمکی په اعمار او دژوند د سمون په برخه کښی تری صادقانه استفاده وکړی .

ایمان پر ملائکو

پر ملائکو ایمان انسان ته دا الهام اور وحیه ورکوی چی د انسان غوندی د شعور او عقل څښتن مخلوق شته چی دده په مقابل کښی د قوت او استعداد په لحاظ څو برابره قوی دی ولی د لوی خدای په وړاندی سخت یې ساری مطیع موجودات دی .

دا مخلوق د کائناتو خالق او مدبر خدای د خپل عبادت او بندګی ترڅنګه د ژوند په مختلفو شپوکی هغوی ته مهم او اساسی ماموریتونه ور سپارلی او دا مطیع او امین مخلوق ټول ورسپارل شوی کارونه په پوره امانت داری او کامل اطاعت سرته رسوی .

د همدی امانت داری او بشپړ اطاعت له کبله لوی خدای خپل دی مخلوق ته په کائناتو کی سخت او مهم مسؤو لیتونه سپارلی چی

دا کار او داتو ظیف انسان ته پخپل ورسپارل شوی لویه عهده د زمکی اعمار کی ډیر څه وښیی او هغه په دی یاوری کوی چه ده ته ورسپارل شوی رسالت یوازی او یوازی د آمانت داری او د خدای په وړاندی د پوره اطاعت له لاری سرته رسیدای شی .

همدا د آمانت داری او اطاعت استعداد او روحیه ده چه دامخلوق یې ددی وړ ګرځولی چی هغوی د خدای او د خدای د غوره انسانانو په منځ کښی د رسالت د نقلولو امانت او سهم په غاړه ولری .

همدا اطاعت او امانت داری ده چی لوی خدای خپل دا مخلوق د باکرامته او با عزته انسان د ساتنی د پاره توظیف کړیدی انسان ددی هستی دټولونه مهم او په زړه پوری عالم ده .

له همدی ځایه ده چی خدای خپلو د غو نیکو بندګا نوته د انسانانو د اعمالو احصائیه ګیری او د انسان د ټولو اعمالو د پوره ثبت اوسجل ماموریت ورپه غاړه کړیدی .

همدا ټول مسؤ لیتونه انسان ته د اور ښیی چه پخپلو کاروکی د استبداد نه کاروا نخلی ، پخپلو ټولو ورسپارل شو یو عهدو کښی د صالح او امینو عناصرو ګډه همکاری را جلب او د ځمکی په اعمار کښی باید امین او صالح عناصر په کاروا چول شی .

همداسی په کائناتو کښی د ملائکوکار او تو ظیف انسان ته د اور ښیی چی دژوند او انسان معمول او عادی وضع اوجریان د ځوسره - د قیقی برنامی او

عمیق پروگرام محصول دی ، چه لوی خدای د انسان او ژوند د طبیعی جریان په هکله په کار اچولی دی .

له بلی خوا د ملائکو پیژند نه او پر هغو باندی باور انسان په دی قانع کوی هر څومره چی هغه د مادی طبیعت له تسلط نه لری کیږی هغه به په مادی جهت تسلط پیدا کوی او د عزت او د خدای په وړاندی به لکه د ملائکو غوندی د قدر من موقعیت ګټلو امکان ترلاسه کوی او څومره چی هغه د خپل ختین مزاج او طبیعت قفس کی را ایسا ریږی ، هغومره به هغه د مادی ژوند د میچنی لاندی و رېکی او د شیطانی طبیعت پر خوابه کش کولی کیږی .

ایمان پر اسمانی کتابو :

اصلاً په دی برخه کښی باید په باور وو ایم چه په مځکه او په مځکنی ژوند کښی لالهانده انسان غرائزو او محیط،عادت او الفت دژبی نژاد ، وطن او داسی نورو سوونو مشکلاتو او ربړو نوکی درا ایسار انسان لپاره څومره د خوبښی او قناعت د اعتماد او داډ ګیرنی ځای دی چی هغه دژوند په دی تیاره ماحول کښی د آسمانی لار ښوونو په لړکی خپله لار او لودن پوره او څرګند تشخیص او تعقیب کړی .

ژوند «داد مختلفو او ګنږو پرابلمونو ډګر» یوازی او یوازی همدغسی د بصیرت او علم له مرکز نه در اخور شوی نور او رڼا په لړکی ددی وړګرزی چی په هغه کښی انسان یوځوشپی په آرامه سا واخلی اویو څو ګامونه په ډاډ او اطمینان پورته کړی او د هغه استعدادونه په مثبت جهت کښی وده وکړی .

یوازی د انسان لپاره دا ډیره ګرانه ده چه په دی تیاره او پیچلی ژوند کښی د ځان لپاره په په روحی ، سیاسی ، فکری ، اجتماعی او اقتصادی ساحو کښی داډ من خط وټاکی او د هغه په رڼا کښی بیا همدا انسان خپل ارتباطات او تعامل د محیط له مختلفو جهاتو سره ثابت او هغه په مناسب الدول کښی وساتی اوبیا هغه د ځان ، جامعی ، تاریخ او روان ژوند په ګټه په کارو اچوی .

بچپله انسان ددغسی یوی بشپړی کړنلاری او خط له ټاکنی نه عاجز او له بلی خوامکنه نه ده چه د انسانانو د الار او کړنلاره دی بیا د نورو لپاره په همیشنی او هر اړخیز ډول د منلو او بیاد تعمیل او تطبیق وړو ګرځی .

که هر څه د انسانی فکر او عقل په دی له څپو او تو پانونو تحولونو او بدلونو نونه ډک ژوند کښی هر خَلِکیٔ او هر بوتی ته لاس واچوی خودا څپواخستی توپانی انسان هیڅکله آرام او داډنه شی موند لای تر څوچی په دی کړ کیچن ژوند کښی اسمان ورسره لاس او مرسته و نه کړی او هغه له بی لاری نه بچ نه کړی .

څنګه ممکنه ده چی انسان پخپل طبیعی استعداد او د مختلفو افکارو پر بناء داسی یو مطمئن جهت ځانته وټاکی چی د هغه په خوا بی تشویشه او په پوره داډ انسانان مخ او هغه بیا تعقیب کړی ؟

انسان کولای شی په دی هکله څه د خپل فکر، عقل او استعداد له لاری ډیر څه وکړی او کیدای شی په عاجل ډول هغه د انسان درد دوا کړی ولی په راتلونکی کښی ممکنه ده چی هغه انسان پښیمانه او د نیمګرغی په امیدی په یوهنه ختمیدونکی بدبختی کی وغور ځوی .

دغه راز انسان کولای شی پخپل ذاتی استعداد ځان د یوکلی سقوط نه وژ غوری ولی هغه څه چی

ددی بی استعداده انسان سره خپل تعامل او تحرک کی مناسب او بنائی ، بنایی انسان په ځانګړی ډول هغه ته ونه شی رسید لای او په یوازی ډول انسان ونه شی کولای خپل پټ او مختلف استعدادونه داسی ترڅودی او رشد لاندی ونیسی چه هغه په طبیعی ډول د انسانیت سعادت او نیکمرغی تأمین کړی ، لکه څنګه چی د هغه خالق خدای تعین کړی ده .

لکه څنګه چی په مادی لحاظ په ځمکه کښی میشت انسان په ظاهری ډول هر څه د ځمکی له زړه را باسی او فکر کوی یواځی ځمکه ده چی د ده مادی ژوند تأمینوی ولی حقیقت دا دی چه د اسمان په سینه کښی دا او چیدونکی ځغلنده لمر او د هغه تحرک پیښونکی وړانګی دی چه په ځمکه کښی نغښتی استعدادونو ته وده ورکوی او انسان دا امکان ترلاسه کوی چه دا استعدادونه د انسان له شان سره په مناسب جهت کښی په کار واچوی ، همداسی باور لرو چی یواځی ځمکنی نیمګړی تجربه او د انسان ذاتی فکر او عقل د هغه د ژوند د تنظیم او سمبالښت په برخه کښی کافی نه ده ؛ هغه همداسی په روانی او حیاتی لحاظ ځمکنی انسان داسمانی هدایاتو لمر او د هغه روښانه وړانګوته اړه لری چی د هغه په رڼا کښی د هغه عقل، عاطفه او ټول استعدادونه مثبته وده وکړی او و کولای شی د همدی د لارښوونو په رڼا کښی خپل ټول تعامل تنظیم او هغه له ټکرو او تصادمونو نه خوندی وساتی .

همدلته ده چی د انسانی روحی، فکری او اجتماعی ژوند د آسمانی هدایاتو لمرته اشد ضرورت لری چی په دغسی رڼا محیط کښی د هغه استعدادونه مؤثر رشد وکړی او خپله لار تعقیب کړی .

پر آسمانی هدایاتو او کتابونو ایمان په حقیقت کی دا معنا لری. لکه چی یو انسان خپله لاره پوره پیژندلی وی او په آرام زړه خپل منزل ته دوام ورکوی او په ډاډه خاطر د سر منزل په خوا او چت ګامونه اخلی .

هغه څوک چی له داسی نعمت نه بی برخی وی په واقع کښی هغه چاته ورته دی چی په یوه اوږده او خوره وره صحراء کښی د لاری د موندلو په تکل کله یوی او کله بلی خوا منډی وهی او سرګردانه ګرځی نه پوهیږی چیرته لاړ شی .

دا چه په قدیم کښی کاروانیانو او سمندری سیلانیانو دلاری پیدا کولو په غرض اسمان ته ستړګی نیولی بی دلیله او بی تأثیره خبره نه وه همداسی بـاید د ژوند په ټولو اړخو کښی انسان د سعادت او لار موندلو په اسره ستړګی یواځی اسمان ته واړ وی .

لنډه دا چی د ځمکی په مادی ختین محیط کښی ممکنه نه ده چی له اسمانی رڼا ګانـو پـرته څوک د سعادت او نیکمرغی جهت تعین او تعقیب کړی .

هغه څوک چی په ژوند کښی خط او د خپل صحیح او مطمئن تعامل لپاره سمپل او نمونه او په ژوند کښی دوړ سره مخامخ کیدونکی پرابلم لپاره حل او په عمده ډول د مخامخ کیدونکی حوادثو په هکله مخکی له مخکی دریغ او پریکړه ولری کله به هم د شک ، تـردد او تشویش بی تصمیمی او بالآخره وار خطائی سره مخامخ نه شی او نه به یې د خپل فعل او انفعال په برخه کښی بصیرت زیانمن شی او هغه څوک چی د دغسی یو مطمئن او مقدس نعمت نه برخمن نه وی ، نو هغه به تل په یوه سرګردانه بی جهتی کښی سرګردانه ستړی او زهره چاو دی وی .

دا چې آسماني کتابونـه او هدايات يواځې د انسان د سعادت او نيکمرغۍ د پاره راغلي ځکه د دې کتابونو د محتوى نـه څرگنديږي .

دا چې اسماني کتابونه څوک د ژوند کړنلاره انتخاب کړي ـ ځکه د دې عمده دليل دی چې انسان پر ځمکه کې سقوط نه کوي هغه د اسمان سره روحي ارتباط او پيوند لري . داسې انسان د همدې آسماني پيوند او لاربوونو په رڼا کښې هميشه باور لري چه خداى(ج) په هر وخت کښې د هغو د ژوند لاربود او د دوى لار او کړنلاره تر بلې هرې لارې کړنلارې غوره او سوفقه ده ځکه هغه پـ لاره او کړنلاره د انسان او جهان په هکله دعليم او خبير خداى له خوا تعين او هغه انسان ته رالېږلې ده چې د هغه بندگان په ژوند او نړۍ کښې بې جهته پاتې نه شي .

په انسان او ژوند باندې ترټولو زيات عليم او خبير خداى ښه پوهيږي چه انسان په خپل ژوند کښې څنگه سير بايد انتخاب کړي او د هغه ژوند بايد څه قسم بڼه ولري ؟

آسماني کتابونه د يو مؤمن انسان په نظر کښې د عليم او حکيم خداى ج له خوا تاکل شوی خط او د انسان د ژوند د پاره غوره شوى جهت دی .

معيارهاى منحط ...

کوتاه و محدود ساخته که « حق » را فقط بر محور منافع شخصى خود مى سنجيم و خير و نيکوئى را در ميزان لذات و بهره منديهاى نفسى خود توزين مى نمائيم و واقعيات زندگى را به مقياس « مصالح » محدود حزبى خود اندازه گيرى مى کنيم و در فکر آن نيستيم که منافع ملت مسلمان و مردم مستمند و بيدفاع ما چگونه وسيلهٔ بيگانگان و دشمنان حيوان صفت ما ، پايمال و درهم ميشود ؟ و آزادى و استقلال مملکت قريب است که در شکم نهنگ کمونيسم فرو رود .

با وجود کمال آگاهى از اوضاع و احوال فعليه جهان و با در نظر داشت چرخش زمان به کام روس ها در ماحول ميهن آتش گرفتهٔ مان ، هنوز هم در راغم «مصالح حزبى » خودهستيم و سرگرم زدوخورد(!) و هنوز هم در کوشش آن هستيم که بقول طالقانى : آسمان ، زمين ، خورشيد و ماه بر محور انديشه ها و منافع حزب ما بگردد و نور آفتاب صرف بر بدن ما و متعلقات مان بتابد . . . و باران ها فقط براى سبزه و گلها و به جهت شستشوى صحن خانه هاى ما فروشوند ! ! !

ايکاش ، پس از اينهمه رنج و زحمت و قربانى ، ميدانستيم که اين نوع ذهنيت ها وگرايش ها و مرزبندى هاى مصنوعى از شيوهٔ فکر و عقيدهٔ بيمار کمونيست هاست !

و صد کاش ، پى مى برديم که با چنين بينش اسير و در بند و بااينطور بار مضموم و منحط کاروان راهى به منزل برده نخواهد توانست ؛ زيرا : « بار کج به منزل نميرسد »

آه : اگر رمز پيروزى مسلمانان نخستين را ميدانستم که در چيست ؟ نيز با چنين پندار و انديشهٔ مريضى حاضر نمى شديم که ضربتى ولطمه و آسيبى ، بر پيکر انقلاب و به حيثيت اسلامى جهاد وارد نمائيم .

آرى : راز اساسى کاميابى مسلمانان اولين ، که ياد آن هنوز حماسه مى آفريند وقلب صدها ميليون مسلمان را به تپش در

می آورد ، همانا عشق بـه الله و حدت نظر و عمل ، و حدت صف جذبه و جوش اعتقادی و ایثار بی هراس و ذو قمندانه جان و مال و عـزت و آبـرو در ینراه بوده است و بس .

هان ای برادران ! با خود بیاند یشید که : آیا این راه که میر وید ، منتهی به کعبه است یا به ترکستان ؟!

بیا ئید همه با هم در احیای اخـوت و تـو حید صفوف و استحکام اتحـا د اسـلا مـی راه نجات و سعادت دنیوی و اخروی را با مبارزه حیاتی و لا ینقطع به پیما یم .

تربیهٔ اولاد ...

:::::::::::::::::::::::::::::::

کنان بمن تفهیم کرد هرچه زود خودرا به داد برادر مسلمانان که شا ید نیا زمندی اشـبه آب نسبت بمن بیشتر باشد برسان‌وبا این آب پیشتراز من احتیاج و نیاز اورامرفوع بساز ، وقتی‌بسراغش مسیر سم ، می بینم‌هشام‌بن عاص بازخم شدیدی روی زمین نفس‌زده افتیده ، گفتم اینک قطره آبی بغرض رفع عطش حضورت‌تقدیم است‌نوش جانش میکنید؟ بااشاره گفت بلی ! ولی در همین اثنـا درچنین حالتی از سوی دیگری صدایی دلخراش پرده های گوشها را تکان داد و آه‌آه‌کنان درامواج هوا پخش گردید ، هشام با استماع آواز آه‌آه گرچه نیاز طاقت فرسای درهمان هوای آتشین عربستان توأم بابرداشت زخمهای عمیق و ضیاع‌خون‌بدن که جسمش را مانندچوب‌خشک دربحرفقدان‌رطبت دست‌وپامیزند، به آب‌حاجت‌داشت اما باآن هم اشاره کنان گفت بداد برادر مسلمانم‌درما ن کن ، وقتی‌باتلاش وسرعت تمام بوضع رقتبار زخمی سومی‌میرسم ، درک مینمایم که بجان‌آفرین سپرده وبحیات ابدی نائل گردیده ، باسرعت عام‌تام دوباره بسوی‌هشام رجعت نمودم مشاهده کردم که آن هم به رفیق سومی خو پیوسته از حیات فانی و دفاع کرده و بسرای ابدی توصل‌ورزیده، آنگاه‌بسراغ پسرکاکایم تلاش کنان شتافتم درین جا نیز صحنهٔ جانگاه و درعین حال توأم با سعادت را مشا هده کردم و او نیز به رفیق اعلی خـود متوصل شـده بـود خودم در حا لیکه ظرف آب را در دست داشتم متحیر و گیچ در میدان ماندم .

لازم است اطفال خود را بچنین روحیه‌ایثار وازخود گذری تربیه نمایم .

(روزه) ...

:::::::::::::::::::::::::::::::

راه دفاع از ناموس بشریت که اصل « والصبرین فی البأساء والضراء و حین البأس اولئك ـ الذین صدقو و اولئك هم ـ المتقون »

در آن نهفته است ، عیار میدارد ـ ساختمان بیولوژیکی و سیکولوژی مرد مؤمن را در برابر امراض جسمی و روحی مقاومت میبخشد ، نیروی ثبات را در او ریشه دار و تنومند میکند و شفایی است برای سایر امراضیکه روح و جسم انسان را به مرگ (!) تهدید میکنند .

این است تقاضای فطرت اسلام برای عیار سازی فطرت انسانی به نسخهٔ شفا بخش روزه که برای مریضان بیگانه از خدا(ج) داکتران تا مسلمان اکنون توصیه میکنند و قرآن کریم این کتاب مقدس آسمانی چهارده صد سال قبل برکافهٔ امت مسلمه آن را فرض گردانیده است خداوند (ج) روزه را فـرض گردانیده است تا استعدادی در ما سراغ شود کـه از بار امانت قرآن که در همین ماه نازل شده است شانه خالی نکنیم و این امانت بزرگ الهی

را باقبول خون و شهادت تا مرزهای تطبیق و عمل برسانیم و لوای مبارک هدایت و «بینت من الهدی» را بردوش کشیده و جامعه یی بسازیم که «بهار عالم حسنش دل و جان تازه میدارد ـ برنگ اصحاب صورت را به بو ارباب معنی را»

شهرک پغمان ـ د ـ ب

ساعت شش صبح بود که جنگ بین مجاهدین و اشغالگران در گرفت، من و محمود نزد یک هم در یک سنگر قرار داشتیم، طیارات جت مگ و هلیکوپتر های گنشیپ غول پیکر از هوا و تانک وتوپ از زمین به گلوله باری و بمباردمان شروع نمودند، ومجاهدین دلیرانه و شجاعانه دفاع می نمودند، عساکر افغان که به جبر و ظلم به عسکری آورده شده بودند در پیشرو، پرچمی و خلقی های وطن فروش درعقب آنها وعساکر روس متجاوز در عقب هر دو قرار داشت، هدف گلوله ما پرچمی ها، خلقی ها و روس ها قرار داشتند، و میدانستیم که عساکر مقدم جبهه برادران ما و آرزوی پیوستن بما را دارند، در این هنگام یکی از هلیکوپترهای دشمن مورد اصابت مرمی مجاهدین قرار گرفته، و در نزد یکی سنگرما در یکی از صخره های بزرگ کوه به سختی خورده، سقوط نمود، پیلوت آن زنده بود و در حالیکه طیاره آتش گرفته بود، از بین دود و آتش بیرون پرید، و میخواست فرار کند، محمود تفنگ اش را بسوی او نشانه گرفته، چنان با مهارت تام سر دشمن را هدف گلوله قرار داد، که در آن واحد چشم و کله اش در هوا پاشان شد.

محمود رو بطرف من نموده گفت: برادر جان هر که چشم و مغزش در هوای تسلط افغانستان باشد، جزایش همین است. گفتم بلی!

در نتیجه، قشون سرخ اشغالگر با دادن تلفات زیاد شکست خورده رو به فرار گذاشتند.

«جغرافیائی ...»

داشته و عملی میشود. روس ها بر علاوهٔ ارسال اسعار بی پشتوانه، تولیدات کالایی مصرف اضافی (که اصلاً به درد مردم افغانستان نمیخورد) اعزام یک صدوسی هزار عسکر قوای اشغالگر امپراطوری سرخ و در نهایت امر نصب چند ایجنت بی بندو بار در رأس حکومت دست نشاندهٔ کابل، تدارک دید و اگر دقیقاً متوجه شویم بصراحت گفته میتوانیم که امروز کیوبا ـ انگولا ـ لیبیا ـ ایتوپیا ـ یمن جنوبی ـ یکعده از ممالک افریقا و امریکای لاتین و ممالک پیمان ورشو توسط پنجه های غیر مرئی کمونیزم فاسد اداره ویوغ استعمار سوسیال امپریالیزم روسیه را بدوش می کشند و جغرافیای ملت خوار روس با مرگ برژنف ء زعامت موجودهٔ کرملین هم باضعف اداره و عمل کرد کادر رهبری دو چار بوده و روز تا روز به‌پرتگاه نیستی رفته و به جهانیان افشا میگردد، انشاء الله تعالی روزی روسیه در روس اروپائی خلاصه خواهد شد و ملت های تحت استعمار سوسیال امپریالیزم روسیه از تمام نعمات آزادی برخورداروتنفس آرام خواهند کشید.

هدایت الله فرزند محمد عمر مسکونه قریه زمان خیل ابراهیم خیل سیدان مجاهد باتقوی و برجسته یی بود که در سال ۱۳۵۸

شروع به جهاد مسلحانه نمود در
اکثر عملیات شرکت مینمود ،
بالاخره در وقت عملیات بالای
قوای روسی در سرک کابل ـ
کندهار ، بدرجه والای شهادت
رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

میرزمان فرزند محمد یوسف
زی در سال ۱۳۲۹ در قریه
جنگلباشی ولسوالی خان اباد
ولایت کندز متولد گردید ، او با
شروع شدن جهاد مسلحانه درمنطقه
با مجاهدین پیوست ، در بسیاری
جنگها اشتراک میکرد بالاخره
دربندر بخاری خان اباد بدجه
شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

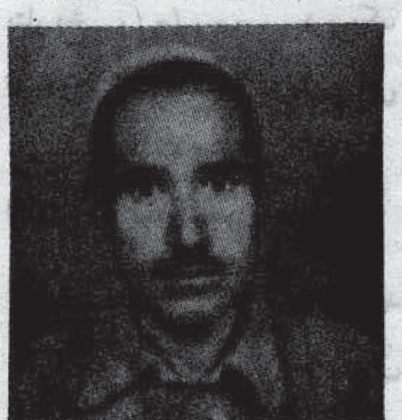

عمر گل ولد ایران گل

مسکونهٔ ولسوالی کامه ولایت
ننگرهار که بعد از چهار سال
جهاد مسلحانه بدرجهٔ شهادت
رسید . (اناالله واناالیه راجعون)

محمد شفیع شهید فرزند محمد رسول
مسکونه قریه صواتی ولسوالی
قرغه‌ئی ولایت لغمان در سال
۱۳۲۹ هش متولد گردید
موصوف بعد از فراغت از صنف
دوازدهم لیسه قرغه ئی باروی
کارآمدن نوکران حلقه بگوش روس
دست بجهاد مسلحانه زد، درجبهات
سرخرود کشمند ، تورغر بعداً در
جبهه امیرجهاد مسلحانه نمود
بالاخره موصوف بتاریخ ۱ / ۶ /
۱۳۶۱ سرگروپ دوازده نفر اش
دریک برخورد شدیدعلیه روسها
بعد از اتمام سرمی و مهمات
بدرجه شهادت رسید .

اناالله وانا الیه راجعون

محمدالله ولد جمعه گل مسکونه
قریه صواتی ولسوالی قرغه ئی
ولایت لغمان ، هنوز متعلم صنف
یازدهم بود که دست بجهاد

مسلحانه زد ، موصوف بالاخره
بتاریخ ۱۳۶۱/۶/۱ دریک بر
خورد خونین در مقابل روسها
بدرجه شهادت نایل شد .

اناللهوانا الیه راجعون.

نازنین ولد چار باغی مسکونه
قریه صواتی ولسوالی قرغه ئی
ولایت لغمان که‌دریک برخورد
شدید علیه قوای کفر بتاریخ
۱۳۶۱/۶/۱ بدرجه‌شهادت رسید
اناالله واناالیه راجعون .

رحمت گل ولد پاینده گل

مسکونه قریه صواتی ولسوالی
قرغه ئی ولایت لغمان که در
یک جنگ شدید علیه کفار
بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ بدرجه
شهادت رسید .
اناالله وانااليه راجعون .

حمید خان فرزند محمد ظاهر
مسکونه قریه صواتی و لسوالی
قرغه یی ولایت لغمان که
بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ در یک
برخورد شدید علیه قوای روسی
بدرجه شهادت رسید .
اناالله وانااليه راجعون.

کتب الدین شهید فرزند قطب
الدین مسکونه قریه صواتی
و لسوالی قرغه ئی
ولایت لغمان ، متعلم صنف
دوازدهم بود که شروع به
جهاد مسلحانه نمود ، موصوف

بالاخره بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱
در یک برخورد شدید علیه
کافران روسی بمقام شهادت نایل
شد .اناالله و انااليه را جعون .

عبدالفتاح فرزند
محمد حسین مسکونه ولسوالی
تولک ولایت غورات که در
جریان مقاومت سرسختانه علیه
قوای ملحد بشهادت رسید .
(انا لله و انا اليه راجعون)

محمد عثمان شهید فرزند محمد جان
مسکونه قریه صواتی ولسوالی
قرغه‌ئی ولایت‌لغمان ، تقریباً بعد
از سه سال جهاد مسلحانه بتاریخ
۱/۶/۱۳۶۱ در یک برخورد
شدید علیه روسها بدرجه والای
شهادت نایل شد .
اناالله واناالیه‌راجعون .

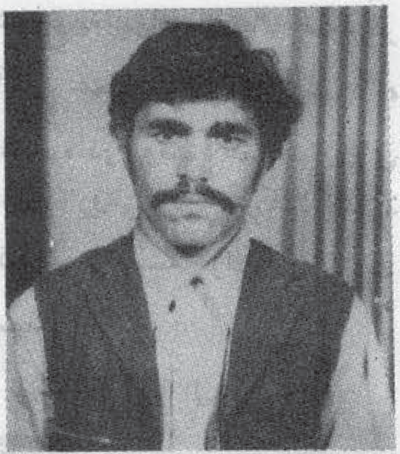

مرجان شهید فرزند ولی محمد
مسکونه قریه صواتی و لسوالی
قرغه ئی ولایت لغمان که در
یک جنگ شدید علیه قوای
اشغالگر روسی بتاریخ ۱/۶/
۱۳۶۱ جام شهادت نوشید .
اناالله و انااليه راجعون

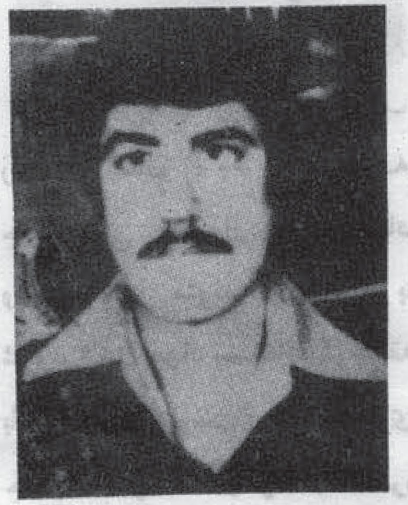

محمدمیر شهید فرزند خان میر
مسکونه قریه صواتی و لسوالی
قرغه ئی ولایت لغمان که
بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ در یک
برخورد شدید علیه قوای روسی
بدرجه شهادت رسید .
اناالله واناالیه‌راجعون .

محمدشفیع شهید فرزند دین محمد
مسکونه قریهٔ صواتی ولسوالی
قرغه یی ولایت لغمان که در
یک برخورد خونین علیه روسها

بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ جام شهادت نوشید . اناالله و انا الیه راجعون .

رسول خان فرزند شایسته گل مسکونه قریه صواتی و لسوالی قرغه یی ولایت لغمان ، موصوف متعلم صنف دوازدهم بود که بجهاد مسلحانه شروع نمود بالاخره بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ در یک برخورد شدید باروسها بدرجهٔ شهادت نایل شد .
اناالله واناالیه راجعون .

جلادخان ولد عبد الغنی

مسکونه ولسوالی کامدیش که بتاریخ ۸ — ٤ — ۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت رسید .
انالله و انا الیه راجعون

کمال الدین شهید فرزند عبد الصمد مسکونهٔ سارییت ولسوالی کامدیش که در سنگرهای خونین جهاد وظیفه قوماندانی مجاهدین را عهده دار بود ، بالاخره بتاریخ ۱۵ -- ۱۲ -- ۱۳۶۱ در یک برخورد شدید با قوای ملحد بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

سید گدای فرزند سید یحیی ولایت فاریاب بدرجهٔ شهادت رسید .

عبدالخلیل ولد عبدالشکور در قریه نو آباد و لسوالی بگرامی ولایت کابل تولد گردید موصوف تعلیمات خود را الی صنف سوم حربی پوهنتون ادامه داد ، او بعداً با برادران مجاهدش یکجا شده شروع به جهاد مسلحانه نمود ، بالاخرهٔ بتاریخ ۴/۸/۱۳۶۱ در یک درگیری شدید با قوای روسی بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

حاجی خدای نظر ولد دوران ولسوالی اندخوی ولایت فاریاب بتاریخ ۱۰-۱-۱۳۶۰ بدرجهٔ شهادت رسید .
(اناالله وانا الیه راجعون)

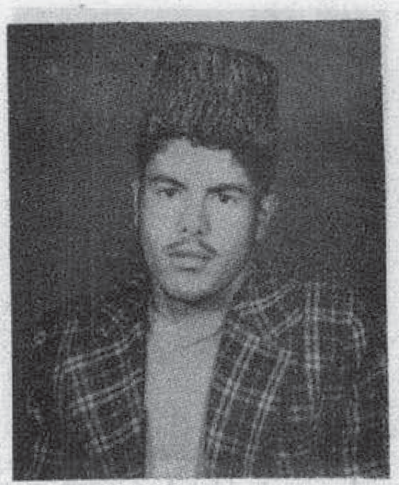

غلام رسول فرزند حاجی غلام سرور مسکونه مسجد حضرت سنائی هنوز متعلم صنف یازدهم بود که دست بجهاد مسلحانه زد، موصوف بالاخره بتاریخ ۲۸ ــ ٤ ــ ۱۳٦۰ جام شهادت نوشید .

(انالله وانا الیه را جعون)

عبدالحبیب (ککړ) ولد حاجی عبدالحمید مسکونه قریه باشمول ولسوالی پنجوائی ولایت کندهار تعلیماتش را الی صنف نهم به اتمام رسانید بعداً با برادران مجاهدش پیوست بالاخره بتاریخ ۱۳٦۱/۲/۲۲ بدرجهٔ شهادت رسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

نجیب الله شهید فرزند نعیم الله مسکونه مرکز ولایت لوگر ، بعداز فراغت از صنف دوازدهم با ــ برادران مجاهد اش پیوست ، در سال ۱۳٦۰ مهاجر گردید موصوف بعد از گذراندن مدتی هجرت روانه سنگر های جهاد گردید دومیان راه باقوای وحشی روسی بر خورد نمودند که بعداز مقاومت شدید بدرجه شهادت نایل شد .

انالله وانا الیه راجعون.

محمد کمین «زرغون» مشهور به مندیزی فرزند بهادرخان درسال (۱۳٤۰) درشهر جدید بغلان متولد گردید ، موصوف بعد از ختم تعلیمات ابتدائی شامل لیسه زراعت بغلان گردید ، هنوز متعلم صنف دوازدهم بود که

شروع بجهاد مسلحانه نمود موصوف بعد از مدت ها جهاد خستگی ناپذیر بتاریخ ۲۵-۱۲-۱۳٦۰ دریک برخورد شدید باقوای ملحد بعد از انهدام چندین دستگاه تانک دشمن بدرجه شهادت رسید . اناالله و انا الیه راجعون .

ملک نصرالدین فرزند مرحوم نورالدین مسکونه قریه خواجه حکیم ولایت غزنی، که بتاریخ ۱۳٦۱/٦/۲۳ بدرجهٔ شهادت رسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

کلاخان ولد سید محمد مسکونه الچین ولایت کندز مجاهد با شهامتی بود که در انداخت

راکت لینچرمهارت خاصی داشت
بالاخره دریک نبرد خونین در
مقابل ملحدین بدرجه شهادت
رسید .
اناالله واناالیه راجعون .

محمد نصیر ولد مرحوم محمد
عمر مسکونه چند البائی پغمان
به عمر (۱۳) سالگی به تاریخ
۱۳۶۱/۵/۲۹ بدرجهٔ شهادت
رسید .
(اناالله وانا الیه راجعون)

غلام سرور فرزند حاجی
غلام‌نبی مسکونه قلعه نوعلیای
ولایت غزنی که بتاریخ
۱۷ -- ۶ -- ۱۳۶۱ بدرجه
شهادت رسید(اناللهوانا الیه‌راجعون)

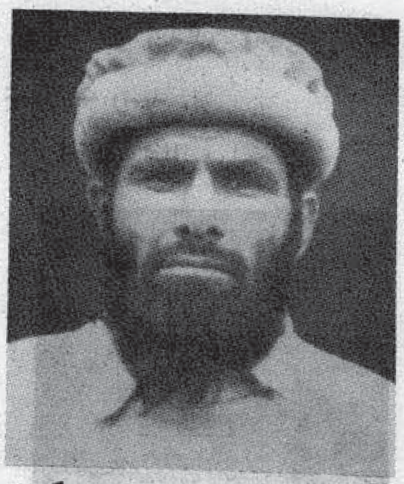

محمد نور ولد جمعه خان مسکونه
کامدیش که به تاریخ
۱۳-۱۰-۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت
رسید.(انالله وانا الیه راجعون)

بابجی خان شهید فرزند مرحوم
فضل احمدمسکونهٔ قریه عیار
خیل دره کلان ولسوالی نجراب
ولایت کاپیساه که دریک جنگ
شدید باروسها بتاریخ ۹ -۱۲-
۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید .
انالله واناالیه راجعون .

جمروز خان شهید فرزند

گل محمد مسکونه ساریت ولسوالی
کامدیش که بتاریخ
۱۳ -- ۱۰ -- ۱۳۶۱ بدرجهٔ
شهادت رسید. (انا لله و اناالیه
راجعون)

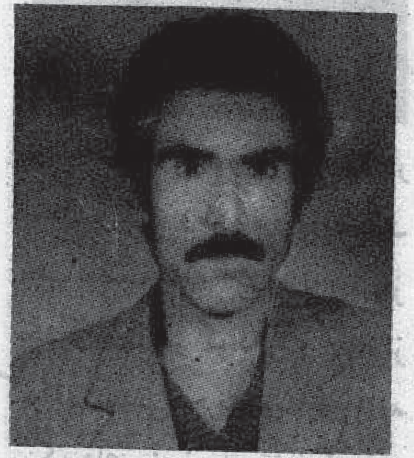

ملاعبدالستار شهیدفرزند مرحوم
خواجه‌محمد مسکونه قریه عیارخیل
سفلی دره کلان ولسوالی نجراب
ولایت کاپیساه بعد از تحصیلات
ابتدائیه ومتوسطه شامل کورس
خورد ضابطان گردید ، موصوف
نظر به علاقه خاصی که به‌علوم
دینی داشت ، مسلک نظامی را
ترک گفته ، شروع به فراگرفتن
علوم دینی نمود ، باروی آمدن
رژیم کمونستی دست بجهاد
مسلحانه‌زد، بالاخره بتاریخ ۹ حوت
(۱۳۶۰) دریک برخورد شدید
باقوای اشغالگر روسی بدرجه
والای‌شهادت رسید .
اناالله واناالیه راجعون

معلم محمداکرم شهید فرزند حاجی
سیدامیر در سال ۱۳۳۳ هـ.ش
درچرخ ولایت لوگر متولد گردید
موصوف بعدازفراغت‌از صنف
دوازدهم به‌وظیفه مقدس معلمی

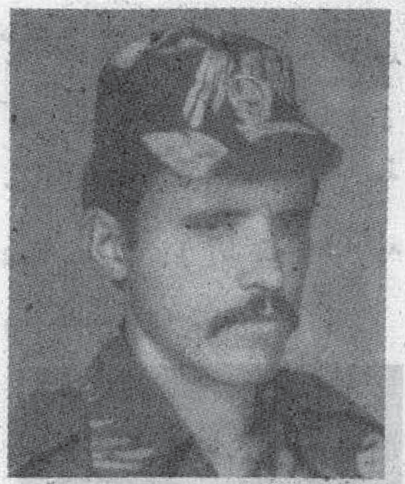

پرداخت ، موصوف باروی کار
آمدن رژیم وطن فروش دست
بجهاد مسلحانه زد ، اوبعد از
چندی مهاجر گردید و بعد از
گذراندن مدتی هجرت دوباره روانه
سنگر های خونین جهاد گردید
موصوف در میان راه دشت قلعه
الیاس باقوای روسی برخورد که
بعد از مقاومت شدید بدرجه
والای شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون

عبدالباقی مشهور به زلمی
فرزند عبد الجلیل مسکونه قریه
درانی ولسوالی بره کی برک که
به اثر فعالیت های ضد کمونستی
درتخنیکم کابل ازطرف دولت
ملحد زندانی وبتاریخ ۱۹—۱۱

۱۳۶۱ در زندان پلچرخی به
شهادت رسید .
انالله واناالیه‌راجعون .

اول گل ولد محمد حسن
مسکونه ولسوالی بگرامی ولایت
کابل که بعد از دونیم سال
جهاد بتاریخ ۱۳۶۰/۱۱/۱۹
بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

مولوی محمد رسول
فرزند حاجی عبدل باشندهٔ قریهٔ
رباط زید مربوط ولسوالی تولک
ولایت غور که در جریان مبارزه
داغ علیه کفار در برج قوس
سال ۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت رسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

محمد نبی ولد غلام رسول
ولسوالی اندخوی ولایت فاریاب
که بتاریخ ۱۳۶۱/۴/۱ بدرجهٔ
شهادت رسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

محمد ایوب ولد عبدالمومن
مسکونه ولایت فاریاب بتاریخ
۳۰-۱۱-۱۳۵۹ بدرجهٔ شهادت
رسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

قربان گلدی ولد حاجی
دولت ولسوالی اند خوی ولایت
فاریاب در سال ۱۳۶۰ بدرجه
شهادت رسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

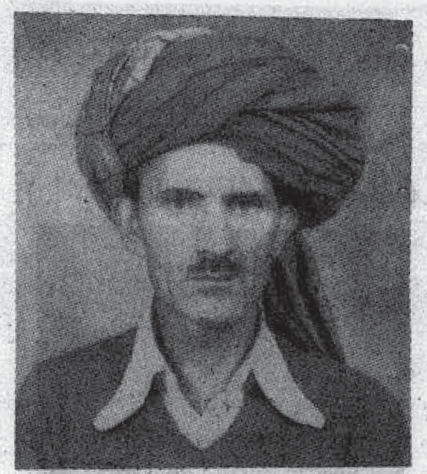

د ری خان فر ز ند حا جی
ببرک مسکونهٔ ولسوالی زر مت
ولایت پکتیا یکی از مجا هد ین
با شها مت بود که علا وه از
جهاد مسلحانه جهاد مالی را نیز
بوجه احسن انجام داد موصوف
بالاخره بعمر(۳۷)سالگی بدرجهٔ
شهادت رسید انالله وانا الیه راجعون

دلبر خان شهید ولد
سردار محمد شهید مسکونه قریه
حاجی شاروالی ولایت هلمند
با بقدرت رسیدن کمونیست ها
دست بجهاد مسلحانه زد
بالاخره در برج سنبله سال
۱۳۵۹ در منطقه چاه انجیر به
درجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)
محمد صابر ولد حاجی

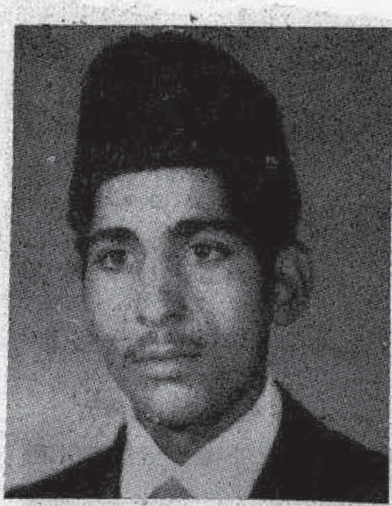

محمد غوث مسکونهٔ ولسوالی میر
بچه کوت که به اثر گاز های
سمی بدرجهٔ شهادت رسید
(انا لله و انا الیه راجعون)

عبدالستار فرزند محمد ایوب
مسکونه قریه چرخ آب ولایت
کندز که دریک جنگ شدید
بروز عید اضحی (۱۳۶۱) در
مقابل روسها بدرجه شهادت
رسید .
انالله وانا الیه راجعون

سخی گل ولد گل میر باشنده قریه
کهنه مسجد ولسوالی پلخمری
ولایت بغلان درسال ۱۳۵۹ بعمر
۱۵ سالگی علیه روسها دست
بجهاد مسلحانه زد ، بالاخره
موصوف بعداز سه سال جهاد

بتاریخ ۱۳۶۲/۲/۱ دردند
غوری در یک جنگ شدید علیه
روسها بدرجه شهادت رسید .
انالله وانا الیه راجعون

شیرباز شهید مسکونه قریه
چارقلعه ولسوالی برکی برک ولایت
لوگر که دریک برخورد خونین
باقوای ملحد کارملی در دشت
قلعه لیاض خان بعمر (۳۰) سالگی
بدرجه شهادت نایل شد .
انالله وانا الیه راجعون

سراج الدین فرزند سید محمد مسکونه

قریه نور برک راجان ولایت لوگر
بعد از اکمال دوره تحصیل ثانوی
د رلیسه امین الله خان لوگری
نظر به علاقه زیادی که بجهاد
داشت با برادران مجاهدش
پیوست ، موصوف بالاخره دربرج
جوزای سال ۱۳۶۱ در یک
برخورد شدید باروسها بدرجه
شهادت نایل شد .
اناالله وانا الیه راجعون

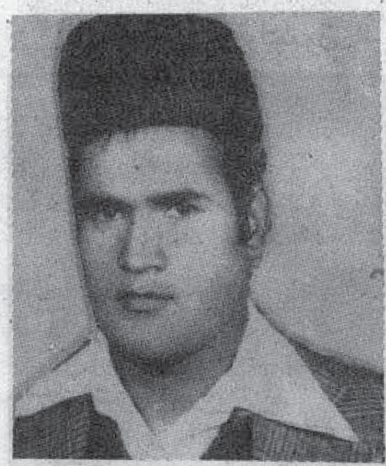

محمد نعیم شهید فرزند
مرحوم محمد حسن مسکونه قریه
خواجه بقال ولایت غزنی که در
سال ۱۳۵۹ با مجاهدین پیوست
بالاخره در تابستان سال ۱۳۶۱
بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

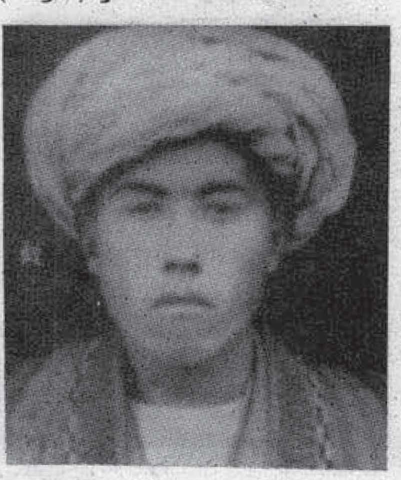

بای مراد فرزند مانگ
علی مسکونه قریه هیچکلی
ولسوالی حضرت امام ولایت
کندز که در جریان برخورد با
روسها بتاریخ ۱۵ حمل ۱۳۶۰
بدرجهٔ شهادت رسید .
اناالله و انا الیه راجعون

حاجی عبدالغفور فرزند
محمد حیدر باشنده خمینی جواجه
ولسوالی تولک ولایت غور که
در جریان مبارزه خستگی نا پذیر
خود علیه دولت ملحد وطن فروش
بدرجهٔ شهادت رسید .
(اناالله و انالیه راجعون)

محمد ظاهر فرزند محمد اصغر
مسکونه قریه حسین خیل
ولسوالی بگرامی ولایت کابل
که به تاریخ ۱۳۶۱/۷/۲۴
بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

عبدالحکیم شهید فرزند
غلام حضرت که بتاریخ
۲-۳-۱۳۶۱ در یک بر
خورد خونین درمقابل ملحدین
در ولسوالی میر بچکوت بشهادت
رسید . اناالله و انا الیه راجعون

بهرام شهید فرزند عباس خان در
سال ۱۳۳۰ درقریه منی ولسوالی
محمد آغه متولد گردید ، موصوف
درجنگ های زیادی علیه ملحدین
اشتراک میورزید ، او بالاخره در
شب عید اضحی سال ۱۳۵۹
در مرکز سرخ آب بدرجه شهادت
نایل شد .
اناالله وانالیه راجعون .

بسم الله الرحمن الرحيم

عن سلمة بن الاكوع رضی الله عنه انه سئل علی ای

شیٔ بایعتم النبيّ صلی الله علیه وسلم یوم

الحدیبیة ؟ قال : علی الموت

(بخاری ومسلم و ترمذی)

ترجمه

ازسلمه بن اکوع رضی الله عنه سوال شد که بموقع حدیبیه شما روی چه تعهداتی به پیامبر صلی الله علیه وسلّم بیعت نمودید ؟ وی پاسخ داد : بیعت ما این بود که ما جان های خویش را قربان خواهیم کرد .

پته : د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد

فرهنگی کمیته

د نشراتو آمریت

شهید پیغام مجلی مدیریت

پست بکس ۱۸۵

پاکستان پیښور

قیمت یک شماره (۳۰) افغانی

وجه اشتراک درخارج :

شش ماهه : (۱۲) دالر

سالانه : (۲۴) دالر